

- neis institutoris, & natis ex generatione aliqua excludat masculum ex linea masculina in maioratu masculinitatis, aut agnationis artificiosae, & limitatae, & ascendens excludatur à maioratu possessio à descendente, & valida sit talis conditio, & maioratus dicatur masculinitatis verae, vel fictae, temporalis, aut perpetuae, & quid operetur sententia in hoc casu lata, pro utraque parte multa referuntur, & iudicatum refertur p. 508. n. 70. & seqq. usque ad pag. 531.
- De maioratu irregulari agnationis verae, & rigorosae, & an maioratus agnationis praesumatur, vel potius excludatur, & quando, & quomodo, p. 532. n. 1. & seqq.
- Masculi ex feminis quando vocantur ad maioratum, intelliguntur de linea effectiva, & non censentur exclusi, nisi evidentissimae conjecturae appareant, & quae sint. p. 552. n. 1. 2. & 3.
- Masculi ex feminis quando ad maioratum vocantur, admittuntur qui sunt ex meliori linea; & proximiores, licet mater, ex qua excluduntur, sit viva, succedunt ex propria persona, & quare. pag. 552. n. 4. & 5. & pag. 555.
- In maioratus successione masculus ex femina censetur exclusus expresse, aut tacite per conjecturas, & quando mater est exclusa, masculus filius censetur etiam exclusus. p. 552. n. 6.
- Maxime si vocatur ad successionem linea masculina, tunc enim censetur etiam exclusus masculus ex femina. p. 553. n. 7.
- Contrarium ostenditur, & resolvitur p. 553. n. 8. & seqq.
- In maioratu an exclusa matre, aut patre censentur exclusi ejus descendentes, & quando. p. 554. n. 14. & seqq.
- In maioratu agnationis exclusa femina propter masculos ex masculis, omnes ejus descendentes censentur exclusi. p. 554. n. 16. & 17. & seqq.
- Exclusa à maioratu aliqua femina, aut masculino, ex eo quod ex sanguine maculato ducat originem, vel quod cum viro aut femina impuri sanguinis matrimonium contraxerit, filius aut descendens an sint perpetuo exclusi. p. 555. n. 23.
- Ad maioratus successionem deficientibus masculis ejusdem gradus admittuntur feminae, & excluduntur masculi alterius linea. p. 556. n. 1.
- In maioratibus feminarum exclusio est odiosa propter masculos remotiores, & ita non admittitur, nisi expressa, aut evidens voluntas contrarium disponat. pag. 556. n. 2.
3. 4. 5. & 6. pag. 557. 559. & seqq. & pag. 567. 569. & 570.
- Et in hoc casu dubio iudicandum est pro femina contra masculum. p. 556. n. 7. & pag. 560.
- In maioratu feminarum exclusio debet esse expressa, aut per necessesse concludens. p. 570. n. 57.
- A maioratus successione ut femina excludatur per masculum remotiorem, tres casus sunt distinguendi, & qui sint, & quis succedat ex illis. p. 570. n. 58.
- In maioratu quando feminarum datur exclusio in aliquo casu non datur extensio ad alium. p. 570. n. 59. & p. 577. n. 86.
- Neque etiam ex identitate rationis. p. 571.
- Ad maioratus successionem quando vocatur cippus, aut truncus, an feminae censentur exclusae p. 571. n. 65. & p. 572.
- Quando institutor maioratus dixit: Não possa no meu morgado succeder nenhuma mulher, ou femea: an feminae censentur perpetuo exclusae, vel non, & an in aliquo casu possint succedere p. 573. num. 74. & seqq. ubi multa circa feminarum exclusionem temporalem, aut perpetuam, & exclusio censetur posita per modum regulae.
- In maioratu quando exclusio feminarum dicatur suspensio, & cessante causa cesset exclusio, & feminae succedere possint, & earum impedimentum sit temporale, ita ut cessante eo admittantur, & masculi remotiores excludantur. pag. 573. n. 75. & seqq. & p. 574.
- Verba maioratus institutionis: Succeda seu filho, & não tendo filhos machos succeda a filha de seu filho varão a quem torne a successão; an importent feminarum exclusionem totalem, ita ut solum masculus succedat, & non admittantur feminae tam propinquiores, quam remotiores. pag. 574. n. 80. & seqq. & p. 575.
- In successione maioratus si feminae propinquiores excluduntur, multo fortius excludendae sunt remotiores, & quare. pag. 576. n. 82. & 83. & 84. & p. 577. contrarium refertur.
- In successione maioratus quando exclusio est clara non est locus conjecturis. pag. 577. col. 2.
- In maioratu quid importent verba: Que não possa succeder femea neste morgado. An ex illis oriatur perpetua exclusio feminarum, & quid quando posita sunt pro regula, & est masculus ex femina vocatus. p. 579. n. 91.
- Maioratus quando est agnationis rigorosae. defici-

ficientibus masculis, si vocati sunt masculi ex femina, aut filia, & cetera exclusæ per masculos ex femina vocatos, conseruatur agnatio artificiosa, & post primum succedunt masculi illius descendentes, sicuti succedere debent masculi ex masculis, & tunc cognati transformantur in agnatos veros. p. 580. n. 94.

Et an in hoc maioratu succedat femina, vel excludenda veniat, & an per illam conseruetur agnatio, ibid. n. 95.

In maioratu facta vocatione de masculis ad agnationem artificiosam introducendam non comprehenduntur femina, cum inueniantur exclusæ, & non possint habere agnatos, sicuti fictione testatoris potest habere masculus, & illis deficientibus, ne maioratus extinguatur, potest succedere femina. pag. 580. n. 96. & 97. & p. 581.

In maioratus successione quando exclusus ex uno capite possit succedere ex alio, & quando femina exclusa specialiter possit succedere ex generali vocatione, & quando filius ex capite, Vnde liberi, exclusus admittatur ex alio capite, Vnde agnati, vel cognati, & exclusus possit venire ad successionem, & recuperare, aut reintegrare ex vocatione generali successionem amissam ex capite speciali exclusionis. pag. 581. per totam, & p. 582.

In successione maioratus quando in generali vocatione institutoris comprehendantur hi, quos specialiter institutor exclusit. p. 582. n. 101. 102. & 103.

In maioratu exclusio feminarum facta in aliqua clausula de per se absolute posita refertur ad omnes gradus, & ad omnes vocationes, siue talis clausula apponatur in medio, siue in fine. p. 582. n. 103.

De exclusione feminarum facta ab institutore maioratus, quando turpiter cum flagitiosa fæditate vivunt, aut inhoneste existunt, & quando succedant, vel non in maioratu, & an ex hac causa possint excludi ab institutore, & quare, & an filij possint succedere, & legitimentur per subsequens matrimonium. p. 582. §. unic. n. 104. & seqq. & pag. 583. 584. 585. & 586.

Maioratus quando dicatur agnationis, & masculinitatis, & femine admittuntur, vel excludantur. p. 584. n. 108. & seqq.

Si in maioratu inueniatur clausula, in qua semper, & in omni tempore femina excludantur, & masculi includantur, semper, & omni tempore, & omni casu succedunt masculi. p. 586. n. 128.

In maioratu quando possint succedere Monasteria, Moniales, & Monachi, vel non,

& ex quibus clausulis censeantur inclusi, exclusi, & vocati. pag. 587. n. 1. & seqq. ubi ad varios casus exemplificatur, distinguitur, & resolvitur p. 588. 589. 590. usque ad pag. 606. ubi etiam adducuntur coniectura, ex quibus probatur exclusio Monachorum, ubi etiam de Religiosis Societatis Iesu, & de eorum professione, & successione.

De exclusionem vel inclusionem Clericorum & successione maioratus non solum propter Clericatum, sed etiam ratione incapacitatis contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an possint ab institutore excludi, & an ex hac exclusionem censeantur etiam exclusi impotentes, & femine generationis incapaces propter etatem, aut incapacitatem, & quid se superveniat qualitas Clericatus post successionem. pag. 606. n. 1. & seqq. cap. 19.

Clerici possunt vocari ab institutore maioratus ad eius successionem, & ex hac vocatione censeantur laici exclusi, & talis Clericorum exclusio observanda est, dummodo de illa appareat. pag. 606. num. 1. 2. & 3. & pag. 6. 7.

A maioratus successione non solum potest Clericus excludi propter Clericatum, sed etiam propter incapacitatem contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an ex hac exclusionem censeantur etiam exclusi impotentes, qui carent potentia coeundi, & mulieres quæ propter etatem habent incapacitatem habendi filios. p. 615. n. 50. & seqq.

In maioratus successione ille, qui alias ex dispositione juris ad successionem maioratus non erat admittendus, sed excludendus, si in aliquo casu ex dispositione institutoris vocatur, extra suum casum admitti non potest. p. 616. n. 57.

De exclusionem filiorum naturalium, spuriorumque, & legitimatorum, & quando dicti naturales, spurij, aut legitimated, eorumque filij legitimi possint succedere, vel non in maioratu & censeantur inclusi, vel exclusi à dicta successione illegitimi. pag. 623. & seqq. cap. 20. per tot.

Filij naturales si excluduntur tacite, aut expresse non succedunt in maioratu; at versum si non excluduntur, neque vocantur, controversum est, an succedant. pag. 623. num. 1. & seqq. ubi pro utraque parte multa referuntur. pag. 625. n. 13. & seqq. pag. 630. 633. 662. & seqq. 676. & seqq. late pag. 678. & seqq. ex clausulis legitimationis.

Filij naturales à successione maioratus excluduntur. pag. 623. 625. n. 14. p. 627. per tot. pag.

- pag. 630. 631. 633. 635. 637. n. 61. p. 638.
639. 640. 641. pag. 654. 658. 659. optime
662. & seqq. p. 676. n. 250. & seqq.
Contrarium pag. 628. 630. 632. col. 2. p. 678.
& seqq.
Et quid præcedentibus conjecturis. pag. 633.
664.
Filij naturales excluduntur quando vocan-
tur legitimi. pag. 623. n. 1. & 2. & p. 624.
n. 6. p. 625. n. 16. p. 626. n. 19. p. 628. col. 2.
pag. 643. 644. 654.
Et legitimi filij ex naturalibus etiam exclu-
duntur. p. 640. n. 79.
Quibus conjecturis naturales excludantur à
maioratu. p. 623. n. 5. pag. 624. ubi de vo-
catione filij feminae, & p. 629. col. 2. quan-
do vocatur nepos, aut hæres, & p. 635. &
653. 667. n. 175. & seqq. 670. per vocatio-
nem lineæ reblæ, & exclusionem Clerico-
rum. p. 677.
In maioratus successione exclusio ingrati quo-
modo intelligatur. pag. 652. 653. ubi etiam
an extendatur ad hæredes, vel successores,
aut ad alios consanguineos, & quando ex-
clusio sit realis, vel personalis, & p. 655.
656. quando venit ex propria persona.
Ad maioratum vocatio generalis in com-
modum familiæ non comprehendit odio-
sum institutori, aut exclusum. p. 653. n. 118.
pag. 657.
In maioratus successione quando semel exclu-
sus censeatur perpetuo exclusus. p. 657. n.
238.

Exemplum.

- Ad maioratus successione requiritur pro-
pria institutio, & non sufficit exemplum,
maxime si fuerit extractum absque juris
requisitis. p. 188. col. 2. & p. 189. & 192.
196. 197. & p. 201.
In maioratus successione quando admittatur
exemplum institutionis, & probet, vel non.
p. 294. col. 2. p. 295.
Expresse, Expressus.

- Ad maioratum quando quis dicatur tacite,
aut expresse vocatus, & tacitum quando
possit vincere expressum, & e contra. p. 225.
n. 3.

Extensio, Extendere.

- In maioratu an gravamen positum in primo
gradu extendatur ad alios. p. 297.

Extinctio, Extinctus.

- Extinctio, & devolutio maioratus est odiosa,
& in dubio pro non finita lineæ judican-
dum est. p. 35. n. 87.
In maioratus successione, extinctis primis gra-
dibus, sequuntur, & habent principium se-
quentes gradus. p. 36. n. 92. vers. &

F

Fæmina.

- Feminarum exclusio sequitur ex inclusione,
aut vocatione simplici, atque absoluta mas-
culorum ad maioratus successione, & qua-
re, pag. 2. n. 11.
Inclusio seu vocatio agnatorum ad maioratus
successione an contineat exclusionem cog-
natorum, seu masculorum ex feminis. p. 3.
n. 12. & 13.
In maioratu an clausula, ut vocetur cum tali
cognomine, & habeat arma, habeat locum
in masculis tantum, vel extendatur ad fæ-
minas. p. 27. n. 59.
Maioratus quando sit agnationis, aut mas-
culinitatis, aut regularis, vel irregularis,
& feminae succedant, vel non in eodem
gradu, vel diverso. p. 30.
Fæmina semel admissa in maioratu quando
excludatur à masculo postea nato. pag.
48.
Quando excludant masculi feminas in suc-
cessione maioratus, & an possint succedere in
maioratu masculinitatis, vel masculi ex
feminis, & excludant matrem, & mas-
culos ex masculis. pag. 66. n. 218. & seqq.
pag. 82. n. 274. & seqq. & pag. 85. & p. 92.
& seqq. p. 104. in sententia.
Ex femina masculus, aut illius filius succedit
in maioratu masculinitatis ex propria per-
sona, & ei non obstat matris incapacitas, &
sublatur de medio, ac si ipsa è vita decessis-
set, & quando, & quomodo. p. 71. n. 223. &
p. 73. & seqq. & p. 83. & seqq. & pag. 85.
n. 285. & seqq. pag. 92. & seqq. pag. 98. n.
334. p. 104. in sententia pag. 108. & seqq.
& p. 115. n. 400.
Feminis exclusis, quando censeantur vocati
masculi in successione maioratus. p. 73. &
seqq. p. 92. & seqq.
Institutio maioratus declaratur juxta id, quod
expressit in alia parte. p. 74. n. 233.
Quando censeatur femina vocata proximior,
vel non ad successione maioratus, & filia
ultimi possessoris ad exclusionem filiorum,
aut masculorum, & maioratus dicatur
masculinitatis, ut succedere possint, vel non,
vel sit agnationis. p. 75. & seqq. pag. 92. &
seqq. p. 104. in sententia.
Fæmina agnata in successione maioratus an
sit ex linea masculina, & in ea comprehen-
datur. p. 75. n. 238.
An Papa possit revocare, vel alterare voca-
tiones institutoris laici, & feminas ad-
mittere ab eo exclusas. pag. 75. num. 240.
& seqq.

Et seqq. pag. 84. num. 280. Et seqq.

In maioratu irregulari ad masculos quando habeat locum successio masculorum, exclusis feminis, licet proximioribus. p. 76. num. 244. Et seqq. p. 190. col. 1. vers. Ego.

Masculus ex femina in successione maioratus an comprehendatur in vocatione lineae masculinae. p. 77. n. 249.

In maioratu agnationis non succedit femina. p. 213.

In maioratu masculinitatis an succedat masculus ex femina, Et quid in agnationis maioratu. p. 213.

In maioratu agnationis succedit femina, aut masculus ex illa, ne maioratus extinguatur. p. 213.

Et tunc succedit femina proximior. d. p. 213. col. 2.

Quando vocantur ad maioratus consanguinei ex parte patris, Et femina seniores, quis succedat p. 232.

In maioratu nominationis in quo vocatur linea, Et alicujus masculina, Et postea feminina, an, Et quando habeat locum representatio. p. 251. 252. Et 253. p. 254. 268. 272. 273. 293. Et seqq.

Ad maioratus successionem masculus vocatus si est, ejusque descendentes cum prelatio- ne ad feminas, validiorem, Et praestantio- rem lineam constituit, Et quis succedat tunc. pag. 246. n. 84. vers. suppono, Et pag. 247. 254. 267. Et 268. 293. Et seqq.

In maioratibus facultas nominandi masculos, an extendatur ad feminas. p. 253. col. 2. vers. Reus.

In maioratibus familiae, an feminae admit- tantur, quando expresse non sunt exclusae, Et quid in representationis controversia. p. 268. 269. Et 270.

Masculis ad maioratum vocatis, Et in illo- rum defectum feminis, dum masculi exi- stunt, datur agnatio, Et quis succedat, Et an habeat locum representatio. p. 272. Et 273. 274. 293. 299. 328. 329. 330. 332. 336. 416. 418 Et seqq. 429.

In eodem gradu praecedit in maioratu mascu- lus feminae, vide verb. Ord. lib. 4. tit. 100. §. 1. Et p. 335.

Ad maioratum quando institutor vocavit fi- liam feminam, quae non habuerit commis- sam inhonestatem, an succedere possit quae antea fuit deflorata, vel non, Et quid in descendentes. p. 355. Et 356.

In maioratus successione an sit valida clau- sula quod filia femina non contrahat ma- trimonium absque licentia, Et facultate pa- tris, aut matris, Et an ex contraventione veniat privanda, p. 358. Et 359.

Ad maioratus successionem quando vocatur linea masculina, de illa non est femina, nec ex ea descendens. p. 388.

In maioratus successione quando vocantur fa- mine in defectum masculorum, intelligitur in eodem gradu. p. 417.

In maioratu quando linea habilis, Et quando sit continuanda, Et continetur in descen- dentibus de linea in lineam, vel sit retrogra- da postgradata, Et reintegretur, vel non, Et transeat ad feminas exclusas, vel ad eor- um filios masculos, Et continetur etiam in maioratu agnationis in feminam exclusam propter masculos, late resolvitur pro una, Et altera parte, p. 436. n. 766. Et seqq.

In successione maioratus femina exclusa licet ex linea primogeniti propter masculum re- motiorem, si iste decedat absque masculis non admittitur, nec in illa reintegratur successio, sed continuatur in filiam femi- nam, aut sororem ultimi masculi, non ob- stante linea primogeniti postergata, Et re- trograta. pag. 436. n. 767. de ratione n. 768. 769. Et 770.

Contrarium defenditur pag. 437. num. 771. Et seqq. Et pag. 438. multis rationibus com- probatur.

In maioratus successione femina semel exclu- sa, non semper manet exclusa, Et solum du- rat suspensio, quantum durat persona, Et masculus, qui eam exclusit, Et absque mas- culis linea ejus extincta poterit, qui semel fuerit exclusus, succedere. Et in illo succes- sio reintegrari, quia dicitur suspensio, Et cessante causa exclusionis cessat exclusio. pag. 438. n. 775. Et seqq. Et 439.

In maioratus successione datur reintegratio feminae lineae primogenitae, quae praetende- batur esse postergata, Et inter tertiam post extinctionem secundae lineae masculorum, p. 439. n. 781. Et p. 440. 441.

Maioratus masculinitatis quando fuit ere- ctus, in quo non potest succedere femina, sed potest ejus filius masculus, si è vita de- cedat masculus ex prima filia, Et succedat masculus ex secunda, Et iste ultimum diem claudat extremum absque filiis, ja nato alio filio primogenitae, Et secundae fratre ultimi masculi, Et si uterque concurrat ad succes- sionem, quis succedere debeat, an filius pri- mogenitae, an vero secundae frater ultimi, Et an in hoc casu detur reintegratio lineae postergatae, late pro utraque parte proponi- tur, Et resolvitur quaestio pag. 441. n. 784. Et seqq.

In maioratus successione quando descendentes ex femina succedant ex propria persona, non obstante matris exclusione. p. 442. col. 2.

- In maioratu quando filius feminae exclusa excludat aliam feminam vocatam, & ingressam post mortem fratris masculi, & an in hoc casu detur reintegratio feminae, vel descendens, & quis succedat in maioratu. pag. 444. n. 793.*
- In maioratu masculinitatis succedunt masculi ex feminis, & non feminae, & quare. pag. 468. num. 2. & pag. 469. numer. 3. & 4.*
- Ad maioratus successionem quando concurrunt masculi ex femina proximiores ultimo possessori, & melioris lineae, & masculi ex masculis remotioris lineae, qui succedant, & vocatio masculorum an comprehendat tam masculos ex masculis, quam masculos ex feminis, & quando feminae succedere possint, vel non in dicto maioratu, latissime resolvitur pag. 469. n. 5. & seqq. usque ad pag. 492. n. 131. ubi etiam quid data facultate nominandi, ubi de agnatione agitur. p. 487. 488. 489. & quando appellatione masculorum veniant masculi ex femina, & descendunt ex duobus, vel una femina. pag. 492.*
- In maioratu qualificatae masculinitatis non possunt succedere feminae, nec eius descendentes, licet propinquiores, sed devolvitur successio ad masculos de linea masculina, licet remotiores, & quomodo intelligatur vocatio lineae masculinae. pag. 493. n. 4. & seqq.*
- Utrum filia feminae ultimi possessoris masculi sit de linea masculina, & possit succedere concurrente masculo remotiore. p. 495. num. 6. 7. & 8.*
- In maioratu artificiosae, aut limitatae agnationis tantummodo succedunt masculi ex feminis, & excluduntur feminae, earumque descendentes licet propinquiores, & in meliori linea possessoris, & non admittuntur nisi subsidiarie post masculos extinctos, & quomodo, & quando procedat pag. 495. n. 7. & seqq.*
- Quando femina ultimi possessoris excludatur a masculo remotiore. p. 503. n. 42. & seqq. & pag. seqq.*
- Quando femina cum conditione contrahendi nuptias, aut matrimonium cum consanguineis institutoris, & natis ex generatione aliqua excludat masculum ex linea masculina in maioratu masculinitatis, aut agnationis artificiosae, & limitatae, & ascendens excludatur a maioratu possessore a descendente, & valida sit talis conditio, & maioratus dicatur masculinitatis verae, vel fictae, temporalis vel perpetuae, & quid operetur sententia in hoc casu lata, pro utra-*
- que parte multa referuntur, & iudicatum refertur. pag. 508. n. 70. & seqq. usque ad pag. 531.*
- Maioratus ad hoc ut instituantur, & masculi vocentur, & excludantur feminae, qua causa intervenire soleant. p. 531. n. 3.*
- Quando in maioratu agnationis feminae censentur inclusae, & masculi exclusi p. 536. n. 13. & seqq.*
- Maioratus agnativus excluditur quando fuit erectus, aut fundatus a femina, & quando vocantur feminae in aliqua parte, aut earum descendentes. p. 538. n. 25. 26. 27. explicatur n. 29 & p. 539.*
- Maioratus agnativus potest institui in femina, eodem modo quo in masculo, ita ut deficientibus masculis ex masculis conservetur in femina, aut in eius descendentes, quando femina est ex masculi linea, tunc consideratur caput, ex quo nova linea masculina derivatur, & in hoc casu sicut masculus iudicatur, & quare. p. 538. num. 29.*
- Maioratum agnationis institutum fuisse quibus conjecturis probetur, & an in illo possit succedere femina, vel masculus descendens ex ea, & quando censentur exclusae, vel non tam ab institutore, quam a jure. p. 539. n. 30. & seqq.*
- In maioratu agnationis tantummodo possunt succedere masculi ex masculis descendentes per lineam masculinam, licet sint remotiores, & de linea inferiori, & excludunt feminas, earumque descendentes, quamvis sint ex linea inferiori, & effectiva, & filiae, vel sorores ultimi possessoris. pag. 548. num. 67.*
- Maioratus agnatio conservatur per masculos, sicut per feminas finitur. p. 549. n. 73.*
- Maioratus agnationis, ut non extinguatur, femina potest succedere etiam ad excludendam Coronam. p. 550. n. 75.*
- Masculi ex feminis quando vocantur ad maioratum, intelliguntur de linea effectiva, & non censentur exclusi, nisi evidentissimae conjecturae appareant, & quae sint. p. 552. n. 1. 2. & 3.*
- Masculi ex feminis quando ad maioratum vocantur, admittuntur qui sunt ex meliori linea, & proximiores, licet mater ex qua excluduntur sit viva, succedunt ex propria persona, & quare. p. 552. num. 4. & 5. & pag. 555.*
- In maioratus successionem masculus ex femina censetur exclusus expresse, aut tacite per conjecturas, & quando mater est exclusa, masculus filius censetur etiam exclusus. p. 552. n. 6.*

Maxime si vocatur ad successionem linea masculina, tunc enim censetur etiam exclusus masculus ex femina. p. 553. n. 7.

Contrarium ostenditur, & resolvitur p. 553. n. 8. & seqq.

In maioratibus quomodo explicetur linea masculina, & quomodo considerari possit; & an masculi ex feminis dicantur de linea masculina. pag. 553. n. 9. & seqq. & p. 554 & p. 555.

In maioratu agnationis exclusa femina propter masculos ex masculis, omnes ejus descendentes censentur exclusi. p. 554. n. 16. & 17. & seqq.

In maioratu quando masculus agnatus feminae praesertur, ita, & masculo ex eadem femina. p. 554. n. 18.

Ad maioratus successionem, si concurrat masculus ex duabus feminis cum masculo ex una, quis praesertendus sit. p. 555. n. 21. & 22.

Exclusa à maioratu aliqua femina, aut masculo, ex eo quod ex sanguine maculato ducat originem, vel quod cum viro aut femina impuri sanguinis matrimonium contraxerit, filius, aut descendens an sint perpetuo exclusi. p. 555. n. 23.

Ad maioratus successionem, deficientibus masculis ejusdem gradus, admittuntur feminae, & excluduntur masculi alterius lineae. pag. 556. n. 1.

In maioratibus feminarum exclusio est odiosa propter masculos remotiores, & ita non admittitur, nisi expressa, aut evidens voluntas contrarium disponat. pag. 556. n. 2. 3. 4. 5. & 6. & pag. 557. 559. & seqq. & p. 567. 569. & 570.

Et in casu dubio judicandum est pro femina contra masculum. pag. 556. num. 7. & pag. 560.

Maioratus quando dicatur vel non agnativus, vel masculinitatis, & succedat femina, vel masculus. p. 563. & 564. & 565.

Indubio potius censetur maioratus masculinitatis, quam agnativus, ad hoc ut femina admittatur, vel ex ea descendens, ibid. 565.

In maioratu feminarum exclusio debet esse expressa, aut per necesse concludens. p. 570. n. 57.

Ad maioratus successionem ut femina excludatur per masculum remotiorem, tres casus sunt distinguendi, & qui sint, & quis succedat ex illis p. 570. n. 58.

In maioratu quando feminarum datur exclusio in aliquo casu non datur extensio ad alium. pag. 570. num. 59. & pag. 577. n. 86.

Neque etiam ex identitate rationis. pag. 571.

Ad maioratus successionem femina habet jus ex omni jure, & consuetudine universali, & habet pro se regulam, & assistentiam juris contra masculum remotiorem. p. 571. n. 60. & 61.

Limitatur quando institutor aliud determinavit expresse, aut per conjecturas p. 571. n. 62. 63. & 64.

Ad maioratus successionem quando vocatur cippus, aut truncus, an feminae censeantur exclusae. p. 571. n. 65. & p. 572.

Ad maioratus successionem quando femina vocantur post masculos, an illis existentibus etiam remotioribus, succedere possint, vel non, & maioratus dicatur agnationis intra dictos gradus, & an qualitas masculinitatis posita in prima vocatione censeatur repetita in aliis, & feminae excludantur, vel non in gradibus sequentibus licet proximiores sint, & an qualitas masculinitatis extendatur ad alteros gradus ultra expressos. p. 572. n. 67. & seqq. & p. 573.

Ad maioratus successionem utrum filia femina ultimi masculi dicatur de linea masculina, & in vocatione linea masculinae comprehendatur p. 573. n. 73.

Quando maioratus institutor dixit: Não possa succeder no meu morgado nenhuma mulher, ou femea; an feminae censeantur perpetuo exclusae, vel non, & an in aliquo casu possint succedere. pag. 573. num. 74. & seqq. ubi multa circa feminarum exclusionem temporalem, aut perpetuam, & exclusio censeatur posita per modum regulae. In maioratu quando exclusio feminarum dicatur suspensio, & cessante causa cesset exclusio, & feminae succedere possint, & earum impedimentum sit temporale, ita ut cessante eo admittantur, & masculi remotiores excludantur. p. 573. n. 75. & seqq. & p. 574.

Verba maioratus institutionis: Succeda seu filho, & não tendo filhos machos, succeda a filha de seu filho varão a quem torne a successão; an importent feminarum exclusionem totalem, ita ut solum masculus succedat, & non admittantur feminae tam propinquiores, quam remotiores. p. 574. n. 80. & seqq. & p. 575.

In successione maioratus si feminae propinquiores excluduntur, multo fortius excludendae sunt remotiores, & quare. pag. 576. n. 82. & 83. & 84. & pag. 577. contrarium refertur.

In maioratus successione an linea feminina postergata reintegrari debeat, & an reintegratio competat descendentibus primogeniti,

- niti, in quibus intravit successio ablata à femina, an vero masculis descendantibus filij secundi, qui reportavit sententiam contra feminam, & quis in hoc casu succedat, & an femina soror ultimi possessoris, vel femina soror, aut filia primogeniti. p. 577. n. 87. & 88.
- In successione maioratus masculinitatis, deficientibus masculis ex masculis, admittendi sunt masculi ex feminis, & non femina quamvis proximiores, nisi deficientibus omnibus masculis, & quomodo, & quando, & an etiam masculus ex femina excludat feminam. p. 578. per tot & 579.
- In maioratibus ex voluntate testatoris masculus etiam ex femina remotioris lineæ præfertur feminae propinquiori. p. 579. n. 91.
- In maioratu quid importent verba: Que não possit succedere femina nescit morgado, An ex illis oriatur perpetua exclusio feminarum, & quid quando posita sunt pro regula, & est masculus ex femina vocatus. pag. 579. n. 91.
- Quando in maioratu succedit masculus ex voluntate testatoris non habet locum regula, nec linea, nec proximitas, nec linea naturalis, sed qualitas masculi quam fundator expravit, & tunc attenditur proximitas respectu successionis, & non sanguinis, & tunc masculus remotior dicitur propinquior, & femina proximior, remotior. pag. 579. n. 92. & 93. & p. 580.
- Maioratus quando est agnationis rigorosæ, deficientibus masculis, si vocati sunt masculi ex filia, aut femina, & cetera exclusæ per masculos ex femina vocatos conservatur tenore artificioso, & post primos succedunt masculi illius descendentes, sicuti succedere debent masculi ex masculis, & tunc cognati transformantur in agnatos veros. p. 580. n. 94.
- Et an in hoc maioratu succedat femina, vel excludenda veniat, & an per illam conservetur agnatio. Ibid. n. 95.
- In maioratu facta vocatione de masculis ad agnationem artificiosam introducendam non comprehenduntur feminae, cum inveniantur exclusæ, & non possint habere agnatos, sicuti fictive testatoris potest habere masculus, & illis deficientibus, ne maioratus extinguatur, potest succedere femina. pag. 580. num. 96. & 97. & pag. 581.
- In maioratu successione quando exclusus ex uno capite possit succedere ex alio, & quando femina exclusæ specialiter possit succedere ex generali vocatione, & quando filius ex capite, unde liberi, exclusas, admittatur ex alio capite, unde agnati, vel cognati, & exclusus possit venire ad successionem, & recuperare, aut reintegrare ex vocatione generali successionem amissam ex capite speciali exclusionis. p. 581. per tot. & pag. 582.
- In maioratu exclusio feminarum facta in aliqua clausula de per se absolute posita refertur ad omnes gradus, & ad omnes vocationes, sive talis clausula apponatur in medio, sive in fine. pag. 582. numer. 103.
- De exclusionem feminarum facta ab institutore maioratus, quando turpiter cum flagitiosa felicitate vivunt, aut inhoneste existunt, & quando succedunt, vel non in maioratu, & an ex hac causa possint excludi ab institutore, & quare, & an filij possint succedere, & legitimentur per subsequens matrimonium p. 582. §. unic. n. 104. & seqq. & p. 583. 584. 585. & 586.
- Maioratus quando dicitur agnationis, & masculinitatis, & feminae admittitur, vel excludantur. p. 584. n. 108. & seqq.
- Maioratus præsumitur regularis, & non irregularis, seu agnationis, licet vocentur masculi multoties, & aliquando femina. p. 585. & 586.
- Si in maioratu inveniatur clausula, in qua semper, & in omni tempore femina excludantur, & masculi includantur, semper, & in omni tempore, & in omni casu succedunt masculi. p. 586. n. 128.
- De Clericorum inclusionem, vel exclusionem à successione maioratus non solum propter Clericatum, sed etiam ratione incapacitatis contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an possint ab institutore excludi, & an ex hac exclusionem censeantur etiam exclusi impotentes, & feminae generationis incapaces propter ætatem, aut incapacitatem, & quid si superveniat qualitas Clericatus post successionem. p. 606. n. 1. & seqq. cap. 19. & melius p. 615. n. 50. & seqq.

Falsitas.

Maioratus possessor, aut vocatus si avulset folium vocationis, & illud mutavit, falsitatem committit, & licet sit consanguineus excluditur, & quis succedat. p. 43. n. 126. & p. 44. 45. 46.

In maioratus successione quando debeat edi originalis institutio ad hoc ut Actor admittatur ad successionem consequendam. pag. 460. n. 837. & seqq. ubi etiam de falsitate opposita, & pag. 461.

Familia.

Familie, generationis, & alicujus cognomi- nis quando vocatur linea, ad quem proxi- miorum pertinet maioratus successio. pag. 8.9. & 11. & pag. 13. & pag. 16.

Maioratus sui natura inducit perpetuitatem, & ideo est transmissibilis ad omnes de fa- milia p. 23. n. 40.

Ad successionem maioratus requiritur proba- tio consanguinitatis cum institutore, & ta- lis presumitur licet non probet gradum, quia sufficit probare consanguinitatem cum ultimo possessore. pag. 34. n. 82. maxime si nemo de familia comparuerit, & pag. 42. n. 123.

In maioratus successione dum habemus ali- quem de vocatis, non pervenimus ad alios de familia, nisi in vocatorum defectum. pag. 225. n. 7.

In maioratibus familie, an femina admit- tantur quando expresse non sunt exclusae, & quid in representationis controversia. p. 268. 269. & 270.

Ad maioratus successionem non admittitur spurcius, aut naturalis natus ex damnabili, & punibili coitu, nec dicitur de familia, do- mo, aut agnatione. pag. 653. n. 119. p. 654. n. 124. & 125. ubi etiam quod non sunt de linea, & ibi multa contra spurios, & p. 661. n. 149. & 150.

Nisi institutor vocet spurios, quia tunc succe- dunt p. 654. n. 123.

At vero si vocet naturales, tunc non censentur vocati illegitimi, nec spurij. pag. 654. num. 123. vers. Pulchrum.

Ad maioratum an possit nominari spurcius. p. 655. n. 128.

Maioratus precipuus finis est familiarum co- servatio, qua non conservatur per natura- les. p. 659.

Fictio.

In maioratus successione representatio est fi- ctio, & privilegium, & non extenditur ul- tra casus a jure expressos. pag. 333. 350. & 351. contr. pag. 394. & seqq. 409. 410. 411. 412.

In maioratus successione quando aliquis dica- tur vivere per gloriam ad representatio- nem introducendam, & lineam derivan- dam. p. 418. & seqq. ubi de bello, & nau- fragio, & ejus descriptione, & ibi explica- tur, & quando fictio habeat locum vel non.

Fideicommissum.

Maioratus sunt fideicommissa particularia per- petua, que primogenitis deseruntur, & ideo de illis, ac fideicommissis judicandum est. pag. 22. n. 37.

Fideicommissum, aut maioratus quando dica-

tur perpetuum, aut temporale, & quid qua- do vocantur descendentes alicujus, & de- ficiunt. pag. 38. col. 1. & 2. & pag. 39. & pag. 41.

In fideicommissis, & maioratu conditionali qua- do debeat verificari conditio an tempore mortis, vel sufficiat ex post facto. pag. 48. & seqq. & ibi multa de purificatione condi- tionis, & p. 72. & seqq. & pag. 88. & 95. & seqq. & p. 99. & p. 120.

De maioratus, & fideicommissi successione, & quomodo in illis succedatur, & de differen- tia inter illos. p. 99. n. 340.

Maioratus successio debet regulari secundum fideicommissorum regulas in non exceptuatis. pag. 299. n. 216. 305. n. 233.

In maioratus successione quando positi in con- ditione censeantur vocati per testatorem, seu institutorem, & prohibitio alienandi indu- cat fideicommissum p. 456.

Fides bona, aut mala.

Mala fides, aut bona quomodo probetur ad fructus restitutionem. p. 121. col. 1.

Filiatio.

Filiatio an probetur ex nominatione, & tra- ctatu patris. pag. 12. num. 10. & pag. 141. & seqq.

Filiatio filiorum illegitimorum, & naturaliū, & adulterinorum quomodo probetur. p. 141. & seqq.

Maioratum aut hereditatem quando illegiti- mus filius pretendit, & agit contra tertium, quomodo teneatur probare filiationem, & an sufficiat recognitio, confessio, aut alia pro- batio presumptiva, late disputatur, & re- solvitur pag. 141. & seqq. & pag. 162. & 169.

Filiatio est difficilis probationis, & reputatur impossibilis ex patris parte, & probari de- bet ab eo qui in illa se fundat, & probatur conjecturis, & quomodo, tam in facto anti- quo quam moderno, tam in nato a concubi- na, quam ab alia muliere p. 147. 148. 149. 150. & seqq.

Filiatio ex quibus conjecturis probatur. p. 141. & seqq. & 147. & seqq.

Filiatio quibus conjecturis signanter probetur, refertur in specie pag. 157. num. 497. & seqq.

Filiatio ex quibus probationibus, & conjectu- ris excludatur, refertur in specie. p. 166. n. 552. & seqq.

Filiatio quando dicatur probata, tam in peti- torio, quam in possessorio. p. 141. & seqq. & 162. & p. 169.

Quomodo probetur filiatio filiorum illegitimo- rum. pag. 141. n. 455. & seqq. p. 142. 143. 144. 145. 146. & seqq.

Filius.

Filiorum legitimorum natorum ex legitimo matrimonio inclusio, & vocatio, an ad maioratus successionem sit exclusio filiorum legitimorum per subsequens. pag. 3. n. 15. & 16.

Filius illegitimus descendens, vel naturalis an succedat in maioratu. pag. 17. 18. & pag. 19.

Filij naturales an succedant in maioratu, quando non apparet institutio, vel existit. p. 19. num. 26. & seqq. pag. 21. 22. 23. 24. 27. & 28.

In maioratu conditio, si sine liberis decesserit, quomodo intelligatur. p. 24. n. 46. & seqq. & pag. 25.

In maioratus successione quando vocatur consanguineus proximior, & cum gravamine armorum, an veniant naturales filij. p. 37. n. 100. & 101.

Ad successionem maioratus quando admittatur, vel non posthumus filius ultimi possessoris, aut nepos filius ex femina conceptus, aut natus post mortem avi ultimi possessoris ad omnia. pag. 78. n. 256. & seqq. ubi etiam quando censeatur vel non vocatus, & p. 89. n. 295. & seqq. pag. 95. num. 314. & seqq. & pag. 101. pag. 104. in sententia.

Ad maioratus successionem prima successio est filiorum, & qui dicantur legitimi, aut illegitimi, naturales, bastardi, spurij, aut nati ex damnato coitu, & quando possint vel non succedere, & probetur esse filios aliquorum, lute resolvitur pag. 140. num. 445. & seqq. & pag. 141. 142. 143. 144. 145. & 146. & seqq.

Et quid in filio legitimato per subsequens matrimonium. p. 141. n. 453.

Et quomodo probetur talis filiatio filiorum illegitimorum. p. 141. n. 455. & seqq. p. 142. 143. 144. 145. 146. & seqq.

Et an presumatur potius filius naturalis, quam spurius. pag. 141. 142. 143. 144. 145. & 146.

Maioratum quando filius prætendit, aut hereditatem patris, & agit contra tertium, tenetur probare concludenter filiationem, & esse filium, & non sufficit assertio patris in testamento, neque probatio filiationis presumptiva. pag. 146. n. 469. 471. & seqq. & p. 162. & p. 169.

Contrarium refertur d. p. 146. n. 470.

Ex quibus presumptionibus, & modis probetur filiatio ad maioratus, aut bonorum successionem, refertur singillatim discurrendo per illas. pag. 147. n. 472. & vide verbum Filiatio.

In maioratu quando possit succedere filius natus ex partu supposito, & quando dicatur talis, vel partus legitimus. pag. 162. n. 539. & p. 163. & 164. & p. 166. num. 556. & pag. 168. 169. & pag. 170. num. 576. & seqq. & p. 172.

Ad maioratus successionem tenetur filius, aut qui dicitur talis, probare esse legitimum, aliàs obtinere non potest. pag. 169. n. 559. & seqq.

Et matrimonium contractum inter patrem, & matrem, ibid. & n. 564.

Et quomodo probetur tale matrimonium. pag. 169. n. 566. & p. 170.

Et quid in maioratu agnationis. pag. 169. n. 563.

Ad maioratus successionem admittitur filius legitimus, cui assistit ad filiationem probandam presumptio matrimonij, quæ non admittit probationem in contrarium, & quomodo, & quando habeat locum vel non, & hæc regula limitetur, & filius dicatur potius natus ex adultero, quam ex marito. p. 170. 171. & p. 172. ubi etiam quæ tunc tenentur filius probare, n. 583. & 584.

Ad maioratus successionem quis dicatur filius primogenitus, & quomodo inter filios gradus computentur, & numerentur. p. 172. v. 585. & 586.

Ad successionem maioratus regulariter primo loco admittitur filius primogenitus, & quis dicatur primogenitus, & quomodo probetur primogenitura. p. 172. n. 587. & p. 173. n. 588. & pag. 175. 176. p. 190. col. 2. p. 235. 236. 237. 238. 242. 246. col. 2.

In successione maioratus primogenitus filius admittitur, & omnes eius descendentes censentur vocati, & illis deficientibus idem observandum est in secundo genito, & deinceps in alijs, & isti dicuntur vocati, & cæteri alij exclusi. pag. 173. n. 589. & 591. pag. 174. n. 592. 593. 594. 595. 597. & p. 175. & 176. p. 190. col. 2. & pag. 235. & seqq. 242. & 246. col. 2. & p. 257.

Et idem procedit in filiabus. p. 175. n. 596. p. 242.

Et quid in duobus uno impetu nature nascentibus. p. 176. n. 606.

In maioratus successione si non probet Aëtor qualitatem primogenituræ, an Reus veniat absolvendus. p. 176. n. 607.

In maioratus successione quando dicatur quis è vita decessisse absque, aut sine filijs, ad hoc ut habeat locum, vel non. Vide supra, & p. 181. col. 2. p. 189. col. 2.

A maioratus successione quando excludatur filius naturalis, & quid si habeat gravamen nominis. p. 202. 203. 204. 205. 206. & infra.

Filius

Filius an possit representare sexum, vel aetatem. p. 236. n. 50.

In maioratus successione tot sunt filii possessoris, tot lineae considerantur, p. 242. num. 70. p. 253. n. 109 p. 257. p. 264. 292. & seqq. p. 295. 299. 301. 307. 309. 312. bene p. 344. & seqq. pro parte contraria, & pro utraque parte.

In maioratu an possit succedere filius naturalis. p. 242. n. 76. & 243. 337. & seqq. 413. 414. 415. 416.

Si constat de voluntate testatoris datur representatio in maioratus successione ultra fratres, fratrumque filios, vide supra, & pag. 256. col. 2. pag. 258. 265. & vide supra, & infra p. 287 & seqq. 340. p. 394. & seqq. 410. & seqq. 429. 430.

Ad maioratum vocato primogenito datur repetitio, & representatio in filiis illius. pag. 257. col. 1. p. 265. 268.

Descendentes filiorum constituunt unam lineam, & non plures. p. 344. & seqq. pro, & contra, & 379.

In maioratu filius natus ex his, inter quos matrimonium contrahi poterat, legitimatur per subsequens matrimonium, & nihil differt à legitimis, & quid si matrimonium contrahatur cum secunda, pendente lite cum prima, & an sit nullum, & quae suppleat legitimatio per subsequens. p. 353. & seqq. 356. 360. 371. & seqq.

Et an secularis in hoc casu possit cognoscere de nullitate opposita contra sententiam latam in Ecclesiastico iudicio. p. 353. & 354. ubi etiam an exceptio opposita faciat superfedere. p. 371. & seqq.

In maioratus successione quando institutor vocat legitimum de legitimo matrimonio, an sufficiat legitimatio per subsequens, vel requiratur existentia tempore mortis. p. 354. 355. 375.

Ad maioratum quando institutor vocavit filiam, quae non habuerit commissam inhonestatem, an succedere possit quae antea fuit deflorata, vel non, & quid in descendentes. p. 355. 356.

In maioratus successione quando exclusa matre censeantur exclusi filii, aut descendentes. pag. 356. num. 439. & seqq. & p. 357. 383.

In maioratus successione an sit valida clausula quod filia non contrahat matrimonium absque licentia, & facultate patris, aut matris, & an ex contraventione veniat privanda, vel filius. p. 358. & 359.

In maioratu quando filius feminae exclusae excludat aliam feminam vocatam, & ingressam post mortem fratris masculi, & an

in hoc casu detur reintegratio feminae, vel descendens, & quis succedat in maioratu. p. 444. n. 793.

In maioratus successione extincta prima linea vocata succedit descendens ex secunda inclusa per vocationem alicuius, licet vocatus sit sub conditione, si primus sine filiis decesserit, & ille filios habeat, quia sufficit, ut quocumque tempore deficiant, ut maioratus sustineatur, & transeat successio ad descendentes vocati in casu deficientiae etiam per representationem. p. 449. & 450. & 451. optime p. 460. 461. & 462.

In successione maioratus quando appellatione filiorum veniant nepotes, ibidem; ubi etiam quando censeatur vocatus ex filiorum vocatione, & habeat praeferentiam, & excludat patrum.

Maioratus quando censeatur institutus temporaliter, vel perpetuo, ita ut extinguatur, & in ultimo bona maneat libera in ultimo vocato, & succedere possit haeres ab intestato, & filii positi in conditione censeantur vocati, & positi in dispositione, & onus missarum inducat maioratum. pag. 454. & 455.

Maioratus erectio quando caducet ex defectu filiorum. p. 460. 461. 462. & 463.

In maioratus successione non habet locum conditio, si sine filiis decesserit, aut filios non habuerit, ut maioratus erectio caducet, si filii existant, quia conservatur ratio perpetuitatis, & quocumque tempore deficiant habet locum substitutio, & vocatio, quia talis conditio, si sine filiis, in maioratibus non dicitur resolutiva vocationis, aut substitutionis sequentis, sed tantum suspensiva linea vocatae, dum filii vocati existerent. p. 463. n. 853. 854. & 855. & quare.

In successione maioratus in vocatione, aut appellatione fratris, an veniant soror, & eius filii. p. 563.

In maioratus successione quando exclusus ex uno capite possit succedere ex alio, & quando femina exclusa specialiter possit succedere ex generali vocatione, & quando filius ex capite, Unde liberi, exclusus, admittatur ex alio capite, Unde agnati, vel cognati, & exclusus possit venire ad successionem, & recuperare, aut reintegrare ex vocatione generali successionem amissam ex capite speciali exclusionis. p. 581. per totam, & p. 582.

De exclusione feminarum facta ab institutore maioratus, quando turpiter cum flagitiosa feditate vivunt, aut inhoneste existunt, & quando succedant, vel non in maioratu, & an ex hac causa possint excludi ab institutore,

ore, & quart, & an filij possint succedere, & legitimentur per subsequens matrimonium. p. 582. §. unic. n. 104. & seqq. & pag. 583. 584. 585. & 586.

De Clericorum inclusione, vel exclusione à successione maioratus non solum propter Clericatum, sed etiam ratione incapacitatis contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an possint ab institutore excludi, & an ex hac exclusione censeantur etiam exclusi impotentes, & femina generationis incapaces propter ætatem, aut incapacitatem, & quid si superveniat qualitas Clericatus post successione. p. 606. n. 1. & seqq. cap. 19.

A maioratus successione non solum potest Clericus excludi propter Clericatum, sed etiam propter incapacitatem contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an ex hac exclusione censeantur etiam exclusi impotentes, qui carent potentia coeundi, & mulieres, quæ propter ætatem habent incapacitatem habendi filios. p. 615. n. 50. & seqq.

In maioratu an succedat filius naturalis etiã legitimatus, & maxime quando fuerunt vocati legitimi. p. 616. n. 55. & 56. & p. 617. & 618. n. 70. & p. 619. & 621.

De exclusione filiorum naturalium, spuriorumque, & legitimorum, & quando dicti naturales, spurij, aut legitimati, eorumque filij legitimi possint succedere, vel non in maioratu, & censeantur inclusi, vel exclusi à dicta successione illegitimi. p. 623. & seqq. cap. 20. per tot.

Filij naturales si excluduntur tacite, aut expresse non succedunt in maioratu; at vero si non excluduntur, neque vocantur, controversum est ad succedant. p. 623. num. 1. & seqq. ubi pro utraque parte multa referuntur. pag. 625. n. 12. & seqq. pag. 630. 633. num. 5. & p. 662. & seqq. 676. & seqq. late pag. 678. & seqq. ex clausulis legitimatationis.

Filij naturales à successione maioratus excluduntur. p. 623. 625. n. 14. pag. 627. per tot. p. 630. 631. 633. 635. & 637. n. 61. p. 638. 639. 640. 641. & pag. 654. 658. 659. optime. 662. & seqq. p. 676. n. 250. & seqq.

Contrarium pag. 628. 630. 632. col. 2. p. 678. & seqq.

Et quid precedentibus conjecturis. pag. 633. 664.

Filij naturales excluduntur quando vocantur legitimi. pag. 623. num. 1. & 2. & pag. 624. n. 6. pag. 625. num. 16. pag. 626. num. 19. p. 628. col. 2. pag. 643. 644. & 654.

Et legitimi filij ex naturalibus etiam exclu-

duntur. pag. 640. num. 79.

Ex quibus conjecturis filij naturales admittantur ad maioratum. pag. 624. num. 7. ex mentione, p. 628. col. 1. ubi etiam quando vocatur linea, p. 653. quando erat illegitimus institutor. p. 676. n. 250.

Quibus conjecturis naturales excludantur à maioratu. p. 623. num. 5. pag. 624. ubi de vocatione filij sciamina, & pag. 629. col. 2. quando vocatur nepos, aut heres, & pag. 635. 653. 667. num. 175. & seqq. 670. per vocationem lineæ rectæ, & exclusionem Clericorum. p. 677.

Filij legitimati an, & quando succedant in maioratu, vide supra, & pag. 623. num. 2. pag. 625. num. 9. 629. 635. 636. 641. 642. 643. 644. 647. 652. 653. 654. 655. 658. 659. 660. 661. optime 662. & seqq. 666. & seqq. 670. 673. n. 230. p. 675.

Contrarium p. 663. 664. 665. 678. & seqq. explicatur ex clausulis legitimatationis.

Filij enim legitimati dicuntur dispensati. pag. 625. n. 11. pag. 653. 655. 659. pag. 664. n. 160. p. 667. n. 177. p. 673. n. 229. p. 675. n. 244. 677. n. 255.

Contrarium pag. 678. & seqq.

Et ideo non possunt succedere contra patris voluntatem. p. 673. n. 226.

In maioratibus an, & quando filij naturales positi in conditione excludant substitutum. p. 626. p. 674.

Contrarium pag. 680.

Et faciant deficere conditionem, si sine liberis. p. 664. n. 162. 665. n. 164.

Ad maioratus successione. quando filij, aut descendentes simpliciter sunt vocati, non admittuntur naturales, nec legitimati. p. 627. col. 1. pag. 630. num. 41. pag. 636. num. 58. p. 637. 663. & seqq. 666. num. 172. p. 667. n. 174.

Contrarium pag. 628. p. 632. col. 2. p. 658. n. 141. vers. Urget, p. 663. & seqq.

In maioratu instituto à mechanico, aut à magistro navis, an succedat filius naturalis. p. 629. n. 35. & 631. col. 1. & 2.

Ad maioratus successione filius bastardus, aut naturalis non dicitur de familia, domo, aut agnatione institutoris, nec arma, & insignia illius deferre potest. p. 630. col. 1. & 2. 659.

Ad maioratus successione, non existentibus filiis legitimis, potest vocari legitima, aut naturalis. p. 694. n. 342.

Maioratus an, & quando fieri possit de legitima filij. p. 697. n. 358. p. 699. 700.

Ad maioratus successor non potest vocare filium ad maioratum quando ad illum ex institutione non pertinet. p. 697. n. 359.

Maioratus institutus ad filios potest sustineri non obstantibus solemnitarum defectibus. p. 697. n. 360.
Ad maioratus successionem quando vocatur legitimus, & in ejus defectum naturalis filius ex soluta, & legitimatus, quis succedat? p. 709 & seqq.
In maioratu non succedit filius legitimus naturalis quando tempore successions non erat natus, nec conceptus. p. 722. n. 459.
Ad maioratus successionem quando vocatur naturalis, aut bastardus filius, excluso filio legitimo, aut non vocato, per illius obitum quis succedat. p. 737. ubi agitur de intellectu Legis cum avus ff. condit. & demonstr. & an procedat in naturalibus.
Ad maioratum quando non apparet de institutione non admittitur naturalis filius. pag. 738.
Quando ad maioratum vocatur filius intelligitur de legitimo, & non de naturali pag. 739. col. 1.
In maioratu instituto à plebeo an intelligatur vocatus filius naturalis. pag. 739. n. 556.
Ad maioratus successionem quando vocatur filius capax, & femina capax, & habilis, aut descendens, si multi concurrant, & cum illis naturales, an succedant contra legitimos, quando illegitimi in meliori linea inveniuntur, & quid quando requiritur quod nascantur ex muliere soluta, & naturalis est spurus, & natus ex muliere ux. rata, & contrarium fuit declaratum in imperatione legitimacionis, & res fuit jam decisa, & iterum controversatur, & que probationes contra sententiam admittantur. p. 739. & seqq.

Fiscus.

Fiscus quando succedat in maioratu. p. 588. & 589.

Fratres.

Si constat de voluntate testatoris datur representatio in maioratus successionem ultra fratres, fratrumque filios, vide supra, & pag. 256. col. 2 p. 58. 265. & vide supra, & infra, pag. 287 & seqq. 340. pag. 394. & seqq. 410. & seqq. 429. 430.
In successione maioratus, in vocatione, aut appellatione fratris an veniant soror, & ejus filij. pag. 563.

Fructus.

Fructus maioratus debentur ab indebita occupatione, aut a liti contestatione, & quando? p. 16.
Ad fructus restitutionem quomodo probetur mala, aut bona fides? pag. 121. col. 1.
In successione maioratus, cessio, & an factio, aut renuntiatio non obstat successoribus post

Pars II.

mortem renuntiantis, sed tantum in vita ad fructus commoditatem, & an fieri possit cum extraneo, aut tantum cum consanguineo. pag. 130. col. 2. 131. 132. 133. 134. 135. & 136. col. 2. 137. & 138.
Ad fructus solvendo an teneatur tutor, aut heres, si morosus fuerit in erectione maioratus, sicuti in legato tenetur morosus. pag. 262. & 263. ubi multa de mora circa fructus restitutionem maioratus legati, & prælegati; & quid sit prælegatus.

Futurus.

De maioratus successionem non potest agi de jure de futuro in vita successoris, sed post ejus mortem agendum erit. p. 7. n. 1.
De maioratus successionem an possit agi in vita possessoris, & de jure de futuro. p. 724. n. 470. p. 728. n. 487.

G

Gradus.

Expressa à testatore in certa persona, vel gradu, aut linea non extenditur ad aliam. p. 4. n. 21. & p. 4. n. 22. & seqq.
Neque per gradum, aut proximitatem, neque per vocationem, neque per representatorem, aut lineam admittitur exclusus ad successionem maioratus qui non potest alium excludere, quia pro mortuo reputatur, & solummodo inclusus admittitur. pag. 5. n. 28. & 29. & 30. & p. 5. n. 32. & 33. & p. 5. n. 34. & 35.
Ad omnes gradus, & vocationes an referatur exclusio facta in aliqua clausula de per se, sive apponatur in principio, sive in medio, sive in fine, & an censeatur sublata ex generali vocatione, ad hoc ut quis dicatur inclusus in maioratus successionem. pag. 5. n. 36. & 37.
Ad inclusionem, aut exclusionem admittendam an teneatur pars declarare nomina consanguineorum, aut ascendentium per gradus, aut tantum usque ad avos. pag. 5. n. 38.
In maioratus successionem primo loco ad lineam attenditur, postea ad gradum, eo deficiente, ad sexum, & post eum ad ætatem. pag. 16. in sententia, & n. 20.
Maiores quando sit agnationis, aut masculinitatis, aut regularis, vel irregularis, & femine succedant, vel non in eodem gradu, vel diverso. p. 30.
Super maioratu mota lite tenetur Actor declarare, ex qua via sit consanguineus institutoris per gradus distinctos, ad hoc ut Reus possit se defendere, & iudex indicare. p. 33. n. 79.

VVV III

Ad

Ad successionem maioratus requiritur probatio consanguinitatis cum institutore, & talis praesumitur licet non probet gradum, quia sufficit probare consanguinitatem cum ultimo possessore. pag. 34. n. 82. maxime si nemo de familia comparuerit, & pag. 42. n. 123.

Ad successionem maioratus consanguinitas non praesumitur, nisi probetur, & succedere volens tenetur probare consanguinitatem, & gradum, & esse proximior, & non sufficit in genere quando comparet alter consanguineus, sed requiritur specifica cum graduum distinctione. p. 34. n. 83. explicatur n. 85. p. 35. & n. 86.

Ad maioratus successionem obtinendam habet praesentiam, qui habet certum gradum, & non qui probat in genere parentelam. pag. 34. num. 84. explicatur pag. 95. n. 85. & 86.

In maioratus successionem, extinctis primis gradibus, sequuntur, & habent principium sequentes gradus. pag. 36. num. 92. vers. Et.

In maioratus successionem habent locum quatuor qualitates lineae, gradus, sexus, & aetatis, & quomodo procedat, & intelligatur haec regula. p. 76. n. 242. & n. 246. p. 138. num. 437. & p. 139. n. 440.

In successionem maioratus vocatus habet primum locum successionis, licet alij sint in meliori linea, gradu, sexu, & aetate. p. 87. n. 290. p. 93. pag. 138. num. 437. pag. 139. num. 440.

In maioratus successionem quando consanguinei sunt in aequali gradu, linea, sexu, & aetate, & nullus secundum juris dispositionem succedere potest, quia maioratus est individuus, per iudicium sortis decidenda est quaestio, & successio secundum sortem ablatam iudicanda est secundum jus, & institutoris voluntatem. pag. 126. num. 434. & 435. & p. 128. n. 436. & p. 129. 130. 131. 132. 133. 135. 136. 137.

Non obstante Rei privilegio possessionis. p. 128. n. 436. vers. Defectu.

Gradus proximitas in successionem maioratus non computatur, aut numeratur respectu successionis, & dicitur proximior, qui est inclusus, aut vocatus expresse, aut tacite per conjecturas, & tunc remotior proximior in sanguine, & proximior vocatus, & aut inclusus in successionem, quia datur duplex proximitas, una respectu sanguinis, altera respectu successionis, & ista praesentiam habet, p. 139. n. 438.

Prout etiam in maioratu dicitur proximior consanguineus, & non remotus, qui est in

linea posteriori, licet sit in sanguine proximior ultimi possessoris. p. 139. n. 439.

In maioratus successionem, deficiente vocatione, & linea, intrant gradus, qui cum agitur de matrimonio, computantur secundum juris Canonici dispositionem, & cum agitur de successionem bonorum, aut aliarum rerum computantur juxta juris Civilis dispositionem. p. 139. n. 441.

Et quomodo dicti gradus computentur, & considerentur ad maioratus successionem, & matrimonium. pag. 139. num. 442. 443. & 444.

Quomodo inter filios gradus computentur, & numerentur, & quis dicatur filius primogenitus ad successionem maioratus. pag. 172. n. 585. & 586.

In maioratus successionem lineae non admittuntur nisi intra gradus representationis. pag. 184. n. 656. p. 252. & 256.

Maioratus ratione perpetuitatis est transmissibilis ad omnes consanguineos, & usque ad millesimum gradum potest durare successio, & quando possessor decedit sine descendibus, perpetuitas conservatur in illis, qui sunt ex nomine, & parentela institutoris, & eis qui fuerint in meliori linea. p. 191. col. 2.

In maioratus successionem gradus computatio, & mensura computanda est a communis stipitis, & nexus cognitione. p. 212. optime pag. 226.

In maioratus successionem debent gradus probari per duo instrumenta, aut demonstrationes. pag. 221. ubi etiam an sufficiat probatio unius, & quomodo.

Quomodo sint computandi gradus in successionem maioratus, & an secundum jus Canonicum, aut Civile. pag. 226. & 227. 228. 229. 230. 232.

Ad maioratus successionem quando fit vocatione de certo gradu non sufficit probare consanguinitatem in genere, sed requiritur probatio gradus specifica. pag. 228. 229. 230. 232.

In aequali gradu succedit masculus ex sexu, & excludit feminam. p. 228. col. 2. & p. 229. p. 230. & 232.

Ad hoc ut cognoscatur ad maioratus successionem quis sit proximior per mortem ultimi possessoris, & in meliori linea, gradu, sexu, aut aetate ad hoc ut subrogetur linea, & succedat, quis quaerendus sit ascendens. p. 231. p. 254. n. 102.

Ex quatuor qualitatibus requisitis ad maioratus successionem, non est quaerendum de gradu nisi in ipsa linea, nec de sexu, nisi in pari gradu, nec de aetate, nisi in eodem sexu.

sexu. pag. 231. num. 33. & pag. 254.
 Et quando detur æqualitas gradus, & lineæ,
 & præcedat aliquis. pag. 234. num. 41. &
 seqq.
 In maioratus successione quando præferentia
 lineæ & gradus inter se habeat locum. pag.
 234. num. 40. in fin. 235. p. 264. 268.
 Ad representationem, & lineam introducen-
 dam gradus debent numerari ab ultimo
 possessore, & non ab institutore. pag. 241.
 n. 65. & supra, & p. 258. 259. 260. p. 277.
 p. 305. 312. 314. 430.
 In maioratu gradus proximitatis non attendi-
 tur dum lineæ inspiciuntur, vide supra, & pag.
 242. n. 70.
 Inter transversales non attenditur lineæ, sed
 gradus, & quomodo procedat. pag. 268. &
 269. & 270. & infra.
 In maioratu an gravamen positum in primo
 gradu extendatur ad alios. p. 297.
 In maioratu factis pluribus gradibus substi-
 tutionum, ille primo succedit, quem testa-
 tor primo loco vocavit. p. 298. col. 2.
 In successione maioratus gradus sunt compu-
 tandi secundum juris communis dispositio-
 nem, p. 334. col. 1. p. 353.
 In eodem gradu præcedit in maioratu mascu-
 lus feminae, vide verb. Ord. lib. 4. tit. 100.
 §. 1. & p. 335.
 In maioratus successione ut consanguinitas
 probetur, testes debent gradus specificare,
 & personas, & cognoscere lineas, de qua-
 rum gradibus deponunt. p. 342. col. 2.
 In maioratus successione gradus non conside-
 rantur nisi in lineæ. p. 343.
 Ad maioratus successione quando aliquis
 vocatur cum restrictione ad certum gra-
 dum non habet locum lineæ, nec represen-
 tatio. pag. 351. & 352. 365. & seqq. 384.
 vide p. 435.
 In maioratu quando censeatur vocatus qui
 fuerit in tali gradu ad hoc ut præcedat. p.
 364. 365. 366. & 367.
 Incapax ad successione maioratus habetur
 pro mortuo, & non constituit lineam, nec
 gradum. p. 382.
 Quando sit curandum in successione maiora-
 tus de lineæ in gradu, & de gradu in lineæ,
 ad hoc ut habeat locum successio, & repræ-
 sentatio. p. 403. 404. & 405.
 In maioratus successione quando vocantur fe-
 mina in defectum masculorum, intelligitur
 in eodem gradu. p. 417.
 In maioratus successione substitutio est secun-
 dus gradus p. 415 n. 9.
 In maioratu agnationis tantum possunt succe-
 dere masculi ex masculis, & tunc nihil ob-
 stat consideratio melioris lineæ, nec gradus,

nec consanguinitatis proximioris, nec regu-
 la, quod de una lineæ, in qua intravit suc-
 cessio, non fit transitus ad aliam lineam, ni-
 si extincta, tunc enim queritur lineæ qua-
 litatis, & non substantiæ effectivæ, etiam
 inter transversales, & tunc attenditur ad
 lineam qualitatis, & non substantiæ effe-
 ctivæ. p. 549. n. 68. 69. 70. 71. & 72.

Ad maioratus successione quando feminae
 vocantur post masculos, an illis existenti-
 bus etiam remotioribus, succedere possint,
 vel non, & maioratus dicatur agnationis
 intra dictos gradus, & an qualitas mascu-
 linitatis posita in prima vocatione censea-
 tur repetita in aliis, & feminae excludan-
 tur, vel non in gradibus sequentibus licet
 proximiores sint, & an qualitas masculi-
 nitatis extendatur ad alteros gradus ultra
 expressos. pag. 572. num. 67. & seqq. & p.
 573.

In maioratu exclusio feminarum facta in ali-
 qua clausula de per se absolute posita refer-
 tur ad omnes gradus, & ad omnes vocatio-
 nes, sive talis clausula apponatur in medio,
 sive in fine. p. 582. n. 103.

Generatio.

Generationis, familiae, & cognominis alicujus
 quando vocatur lineæ, ad quem proximio-
 rem pertineat maioratus successio. p. 8. 9. &
 11. & p. 13. & p. 16.

Genus.

In maioratus successione facultas nominandi
 proximioris ex genere, quomodo intelliga-
 tur. p. 266. 267. ubi etiam an transeat ad
 successores, & sit realis, vel personalis, &
 pag. 269. 270. 279. 296. col. 2. & p. 300.

Gravamen.

In maioratus successione quando vocatur con-
 sanguineus proximior, & cum gravamine
 armorum, an veniant naturales filij. p. 37.
 n. 100. & 101.

In maioratu conditio prohibitiva, aut grava-
 men circa nuptias, & matrimonium non
 contrahendum cum certo genere an proce-
 dat tantum in lineæ descendantium, an ve-
 ro extendatur ad transversales, & quando,
 & quomodo procedat. p. 307.

In maioratu quomodo, & quando habeat lo-
 cum annexatio tertiæ, & gravamen portan-
 di nomen, & arma. p. 590. 591. & 594.

H

Habilitas, & Habilis.

Ad successione maioratus habilitas, & capa-
 citas attendenda est tempore mortis ultimi
 possessoris, & non sufficit superveniens. pag.
 343.

Ad maioratus successionem habitas, & proximitas legitima requiritur tempore mortis ultimi possessoris. pag 712. 713. ubi explicatur.

Ad maioratus successionem quando vocatur filius capax, & femina capax, & habilis, aut descendens, si multi concurrant, & cum illis naturales, an succedant contra legitimos, quando illegitimi in meliori linea inveniuntur, & quid quando requiritur, quod nascantur ex muliere soluta, & naturalis est spurius, & natus ex muliere uxorata, & contrarium fuit declaratum in impetratione legitimatationis, & res fuit jam decisa, & iterum controversatur, & qua probationes contra sententiam admittantur. p. 739. & seqq.

Habitare.

Conditio habitandi in certa Civitate ad hoc ut aliquis possit succedere, & maioratum possidere, an valeat ut repetatur in sequentibus successoribus, vel in primo extinguatur. p. 232. n. 37. & 38. & 233. & 234. 331. ad fin. 332. & 337.

Hæredes, Hærelitas, Hæreditarius.

In maioratu quomodo intelligantur verba: Herdeiros mais chegados. pag. 29.

Hæreditatis abstentio non obstat successioni maioratus. p. 29 n. 67.

In maioratu succeditur jure sanguinis, & non hæreditario. p. 259. col. 1.

Et in his ad quæ succeditur jure hæreditario datur representatio. p. 259. col. 1.

Si hæres aut tutor morosus fuerit in maioratus erectione, an teneatur ad fructus solvendo sicuti in legato tenetur morosus. p. 262.

& 263. ubi multa de mora circa restitutionem fructus maioratus legati, & prælegatis, & quid sit prælegatus.

In maioratus successionem conditio sine hærede, de liberis hæredibus intelligitur. p. 305. n. 237.

An detur representatio inter patruales. p. 316. n. 283. & pag. 317. quando in hæreditate habeat locum in stirpes, & non in capita, & p. 318. 408. 412. 413. & seqq.

In maioratus successionem quomodo intelligantur verba, hæredes, vel successores. pag. 451. col. 2.

Maioratus quando censeatur institutus temporaliter, vel perpetuo, ita ut extinguatur, & in ultimo bona maneat libera in ultimo vocato, & succedere possit hæres abintestato, & filij positi in conditione censeantur vocati, & positi in dispositione, & onus missarum inducat maioratum. pag. 454. & 455.

An maioratus successionem an pater, & mater

comprehendantur in vocatione hæredum abintestato. p. 455.

Cessio maioratus solum cohæret personæ cedentis, & non hæredibus, nec alijs successoribus. p. 649. 650.

In maioratus successionem exclusio ingrati quomodo intelligatur. pag. 652. 653. ubi etiam an extendatur ad hæredes, vel successores, aut ad alios consanguineos, & quando exclusio sit realis, vel personalis, & p. 655. 656. quando venit ex propria persona.

Honestas, & Honestas.

Ad maioratum quando institutor vocavit filiam, quæ fuerit honesta, an succedere possit quæ antea fuit deflorata, vel non, & quid in descendentes. p. 355. & 356.

I

Impotens, Impotentia.

De Clericorum inclusionem, vel exclusionem à successionem maioratus non solum propter Clericatum, sed etiam ratione incapacitatis contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an possint ab institutore excludi, & an ex hac exclusionem censeantur etiam exclusi impotentes, & femine generationis incapaces propter ætatem, aut incapacitatem, & quid si superveniat qualitas Clericatus post successionem. p. 606 n. 1. & seqq. cap. 19.

A maioratus successionem non solum potest Clericus excludi propter Clericatum, sed etiam propter incapacitatem contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an ex hac exclusionem censeantur etiam exclusi impotentes, qui carent potentia coeundi, & mulieres, quæ propter ætatem habent incapacitatem habendi filios. p. 615. n. 50. & seqq.

In maioratu quando possit succedere impotens. p. 617. & 618.

Inclusio.

Inclusus in maioratu dicitur vocatus, & in institutionem admissus. p. 2. n. 3.

Inclusus dicitur, qui exceptus non est. pag. 2. num. 6.

Dummodo sit inclusio, aut exclusio à successionem maioratus, posita in vocationem, aut exheredationem pura, & non conditionalis nam successoris habitas, inclusio aut exclusio, determinatur, quando conditio existit, & antecedens tempus nullum habet ad inclusionem, aut exclusionem effectum. pag. 2. num. 7.

Inclusio unius in maioratu est exclusio alterius. p. 2. n. 8. explicatur p. 3. n. 17.

Et unius admissio est alterius exclusio. Ibid. num. 9.

Si aliquis ex pluribus personis vocatus sit, & ex eo inclusus ad maioratus successionem, succedit necessario aliorum exclusio, & exinde inclusio unius est remotio, & exclusio alterius. p. 2. n. 9.

Inclusio, & vocatio unius lineæ, est exclusio aliarum linearum à successionem maioratus. p. 2. n. 10.

Ex inclusionem, aut vocationem simplicem, atque absolutam masculinorum ad maioratus successionem, sequitur exclusio femininarum, & quare. p. 2. n. 11.

Inclusio seu vocatio agnatorum ad maioratus successionem, an contineat exclusionem cognatorum, seu masculinorum ex feminis. pag. 3. n. 12. & 13.

Inclusio seu vocatio secundogeniti, omisso primogenito in maioratus successionem, est primogeniti exclusio. p. 3. n. 13.

Qui aliquos includit alios excludit. pag. 3. n. 13. & 14.

Inclusio, & vocatio secularis est exclusio Clericorum, & remotio Monachi; & vocatio Clericorum est secularium exclusio. pag. 3. num. 14.

Inclusus, & vocatus cum certa qualitate necessario, & requisita ab institutore maioratus ad ejus successionem est exclusio alterius, qui non habet talem qualitatem. p. 3. n. 15.

Inclusio & vocatio filiorum legitimorum natorum ex legitimo matrimonio, an ad maioratus successionem, sit exclusio filiorum legitimorum per subsequens. pag. 3. n. 15. & 16.

Inclusio certi casus est exclusio aliorum. p. 3. n. 16.

Inclusa quando non invenitur aliqua persona familiae, sed potius videtur exclusa à maioratus successionem, dicitur maioratus irregularis, & in hac vocationem ita est, & non regularis. p. 4. n. 19.

Inclusio aut exclusio à maioratus successionem non admittitur, nisi apertissimis ostendatur verbis, aut evidentissimis dispositionibus, aut conjecturis colligatur, & quando dicitur. p. 4. n. 19. & seqq. explicatur.

Inclusio, aut exclusio à maioratus successionem, solum restringitur ad casum expressum. p. 4. n. 20.

Et ideo expressa à testatore incerta persona, vel gradus, aut linea non extenditur ad aliam. p. 4. n. 21.

Nam excludere aliquem ad hoc ut habeat locum inclusio, aut vocatio alterius ad maioratus successionem, est pena, & exheredatio,

et non habet locum nisi in casu expresso, & cessat non existente persona cuius favore sit exclusio, & tantum durat durante causa illius. p. 4. n. 22. & seqq.

Inclusio, aut exclusio per conjecturas dicitur manifesta voluntas, & ex tacita voluntate per illas probata, suppleatur illa, quæ omisit, & non declaravit. p. 4. n. 26. & 27.

Et tunc casus omissus in dispositionem maioratus non habetur pro omissio, sed pro tacite dispositio. p. 4. n. 27. ad fin.

Inclusus admittitur ad successionem maioratus, & non exclusus, qui non potest alium excludere, quia pro mortuo reputatur, & quare. p. 5. n. 28. 29. & 30.

Neque per representationem, aut lineam admittitur, & quare. p. 5. n. 32. & 33.

Neque per gradum, aut proximitatem, neque per vocationem. p. 5. n. 34. & 35.

Per inclusionem generalem non admittitur exclusus à maioratus successionem, & quare. p. 5. n. 35.

Ad hoc ut quis dicatur inclusus in maioratus successionem, exclusio facta in aliqua clausula de per se, an referatur ad omnes gradus, & vocationes, sive apponatur in principio, sive in medio, sive in fine, & an censeatur sublata ex generali vocationem. p. 5. n. 36. & 37.

Ad inclusionem, aut exclusionem admittendam, an teneatur pars declarare nomina consanguineorum, aut ascendentium per gradus, aut tantum usque ad avos. pag. 5. n. 38.

Morte ultimi possessoris probata, devolvitur maioratus successio ad proximiorum consanguineum legitimi possessoris de jure, & non de facto, nec intrusi, quia iste non dicitur inclusus, sed exclusus, & solum includitur, aut admittitur, qui sit proximior illius, ad quem legitime, & de jure successio maioratus pertinebat, dummodo probet esse consanguineum proximiorum ultimi possessoris de sanguine institutoris, & ex via à qua provenit successio. p. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. n. 21.

Ad maioratus successionem an requiratur quod sit consanguineus ex parte paterna, vel materna, & qualis ex istis inclusionem obineat. p. 34. in princip.

In successionem maioratus proximitas gradus non computatur, aut numeratur respectu successionis, & dicitur proximior, qui est inclusus, aut vocatus expresse, aut tacite per conjecturas, & tunc remotior proximior in sanguine, ut proximior vocatus, aut inclusus in successionem, quia datur duplex proximitas, una respectu sanguinis, altera respectu

pectu successionis, & ista preferentiam habet. p. 139. n. 438.

Prout etiam in maioratu dicitur proximior consanguineus, & non remotus, qui est in linea posteriori, licet sit in sanguine proximior ultimi possessoris. p. 139. n. 439.

Si in maioratu inveniatur clausula, in qua semper, & in omni tempore femina excludantur, & masculi includantur, semper, & omni tempore, & omni casu succedunt masculi. p. 586. n. 128.

In maioratu quando possint succedere Monasteria Monachi, & Moniales, vel non, & ex quibus clausulis censeantur inclusi, vocati, vel exclusi. pag. 587. num. 1. & seqq. ubi ad varios casus exemplificatur, distinguitur, & resolvitur, & p. 588. 589. 590. usque ad pag. 606. ubi etiam adducuntur conjecturae ex quibus probatur exclusio Monachorum, ubi etiam de Religiosis Societatis Iesu, & de eorum professione, & successione.

De Clericorum inclusione, vel exclusione à successione maioratus non solum propter Clericatum, sed etiam ratione incapacitatis contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an possint ab institutore excludi, & an ex hac exclusione censeantur etiam exclusi impotentes, & femina generationis incapaces propter aetatem, aut incapacitatem, & quid si superveniat qualitas Clericatus post successionem. p. 606. n. 1. & seqq. cap. 19.

Incompatibilitas.

In maioratus successione quando detur incompatibilitas, & extendatur, vel non ad diversos gradus, & an in illo habeat locum linea, vel representatio. pag. 293. & seqq. 297.

De maioratus incompatibilitate, & quando habeat locum. p. 558.

Inhoneste, Inhonesti, & Inhonestas.

A maioratus successione quando excludatur impurus, illegitimus, & vitiosus, an exclusa etiam maneat adultera, meretrix, & inhonesta. p. 204. col. 2.

Ad maioratum quando institutor vocavit filiam, quae non habuerit commissam inhonestatem, an succedere possit, quae antea fuit deflorata, vel non, & quid in descendentibus. p. 355. & 356.

De exclusione feminarum facta ab institutore maioratus, quando turpiter cum flagitiosa feditate vivunt, aut inhoneste existunt, & quando succedant, vel non in maioratu, & an ex hac causa possint excludi ab institutore, & quare, & an filij possint succedere, & legitimentur per subsequens ma-

trimonium. p. 582. §. unic. n. 104. & seqq. & p. 583. 584. 585. & 586.

Illegitimus.

Illegitimus descendens, vel naturalis an succedat in maioratu pag. 17. 18. & p. 19.

Ad maioratus successionem prima successio est filiorum, & qui dicantur illegitimi, legitimi, naturales, bastardi, spuri, aut nati ex damnato coitu, & quando possint vel non succedere, & probetur (se filios aliquorum, late resolvitur pag. 140. num. 445 & seqq. & pag. 141. 142. 143. 144. 145. 146. & seqq.

Et quid in filio legitimo per subsequens matrimonium. p. 141. n. 453.

Et quomodo probetur talis filiatio filiorum illegitimorum. pag. 141. n. 455. & seqq. pag. 142. 143. 144. 145. & 146. & seqq.

Et an praesumatur potius filius naturalis quam spurius. pag. 141. & 142. 143. 144. 145. & 146.

Maioratum quando filius praeredit, aut hereditatem patris, & agit contra tertium, tenetur probare concludenter filiationem, & esse filium, & non sufficit assertio patris in testamento, neque probatio filiationis praesumptiva p. 146. n. 469. 471. & seqq. & p. 162. & p. 163.

Contrarium refertur d. p. 146 n. 470.

Ex quibus praesumptionibus, & modis probetur filiatio ad maioratus, aut bonorum successionem, refertur singillatim discurrendo per illas. p. 147. n. 472. & vide verb. Filiatio.

A maioratus successione quando excludatur impurus, illegitimus, & vitiosus, an exclusa etiam maneat adultera, meretrix, & inhonesta. p. 204. col. 2.

In maioratu an possit succedere filius naturalis p. 242. n. 76. & 243. 337. & seqq. 413. 414. 415. & 416.

De exclusione filiorum naturalium, spuriorumque, & legitimatorum, & quando dicti naturales, spurij, aut legitimi, eorumque filij legitimi possint succedere, vel non in maioratu, & censeantur inclusi, vel exclusi à dicta successione illegitimi. pag. 623. & seqq. cap. 20. per tot.

In maioratibus verba: Nomeará em outra qualquer pessoa que conveniente for da geração de minha irmã; an extendantur ad naturales, vel illegitimos. p. 648. 649.

Ad maioratus successionem non admittitur spurius, illegitimus, aut naturalis natus ex damnabili coitu, nec dicitur de familia, domo, aut agnatione. p. 653. n. 119. p. 654. n. 124. & 125. ubi etiam quod non sunt de linea, & ibi multa contra spurios. p. 661. n. 149. & 150.

Nisi

Nisi institutor vocet illegitimos, aut spurios, quia tunc succedunt. p. 654. n. 123.

At vero si vocet naturales, tunc non censentur vocati illegitimi, nec spurij. p. 654. n. 123. vers. Pulchrum.

Ad maioratum an possit nominari spurius, aut illegitimus. p. 655. n. 128.

Ad maioratus successionem quando vocatur filius capax, & femina capax, & habilis, aut descendens si multi concurrant, & cum illis naturales, an succedant contra legitimos quando illegitimi in meliori linea interveniunt, & quid quando requiritur quod nascantur ex muliere uxorata, & contrarium fuit declaratum in impetratione legitimationis, & res fuit iam decisa, & iterum controvertitur, & quae probationes contra sententiam admittantur. p. 739. & seqq.

Instantia.

In maioratus successionem quando instantia cesset, aut transeat ad successorem. pag. 730. num. 496. ubi etiam an sit citatio necessaria.

Institutor.

De institutoris sanguine non solum dicuntur descendentes ad maioratus successionem, sed transversales. p. 16. n. 22.

Ad hoc ut aliquis de institutoris sanguine dicatur, an sufficiat praesumptiva probatio, vel requiratur concludens. pag. 16. num. 23. & 24.

Ad maioratum consequendum non solum requiritur probatio consanguinitatis proximioris cum ultimo possessore, sed quod pretendens sit de sanguine institutoris, & quid si lis sit cum extraneo, aut muliere ultimi possessoris. p. 34. n. 80.

Ad successionem maioratus requiritur probatio consanguinitatis cum institutore, & talis praesumitur licet non probet gradum, quia sufficit probare consanguinitatem cum ultimo possessore. pag. 34. n. 82. maxime si nemo de familia comparuerit, & pag. 42. n. 123.

Pro maioratus conservatione, & perpetuitate judicandum est, & ad hunc effectum sufficit probatio consanguinitatis etiam institutoris per indicia, aut identitatem personarum, per nomen, vel cognomen, vel alias demonstrationes p. 35. n. 88.

Maioratus non devolvitur ad consanguineum proximioris ultimi possessoris, si non probat esse de sanguine institutoris. pag. 38. col. 1. & 2. & pag. 39. num. 108.

Maioratus institutor potest facere maioratum quibuscumque vocationibus, dummodo non essent a jure improbatæ. p. 38. n. 107.

Pars II.

Institutor maioratus excludendo consanguineos videtur excludere illorum descendentes. pag. 39. num. 107. col. 1. explicat. p. 41. n. 119.

Ex institutoris voluntate, & vocatione regulatur successio maioratus. pag. 40. num. 113.

Consanguinitatis probatio ad obtinendam maioratus successionem requiritur cum ultimo possessore ex via institutoris. pag. 212. col. 1. & 2.

In maioratus successionem servanda est institutoris voluntas. p. 225. n. 6.

Proximitas ad maioratus successionem an sit numeranda respectu possessoris, vel institutoris. pag. 230. 231. pag. 232. numer. 38.

Maioratus institutor censetur velle se conformare cum juris dispositione. p. 230.

In maioratus successionem quando detur representatio inter descendentes, vel transversales institutoris, vel possessoris. p. 231. p. 236. 237. & seqq. ad omnia.

Ad maioratum quando institutor vocavit filiam quæ non habuerit commissam inhonestatem, an succedere possit quæ antea fuit deflorata, vel non, & quid in descendentes. p. 355. & 356.

In maioratus successionem quod testator, aut institutor disposuerat si interrogatus fuisset, ita ad vocationem inducendam intelligendum est. p. 442. col. 2.

In maioratus successionem quando positi in conditione censeantur vocati per testatorem, seu institutorem, & prohibitio alienandi inducat fideicommissum. p. 456.

In maioratu ordo succedendi provenit ex institutoris voluntate, & de eius speciebus. p. 464. n. 1.

Maioratus successio pertinet ad unum, nisi colligatur, institutorem voluisse dividere bona in duos vocatos, quia tunc non succedit unus, sed fit divisio, & dicuntur duo maioratus, in quibus succedit consanguineus, & descendens vocati, licet omnia bona indivisa possiderentur ab uno. p. 465. n. 9. & 10. & p. 466. 467. & 468.

Quando femina cum conditione contrahendi nuptias, aut matrimonium cum consanguineis institutoris, & natis ex generatione aliqua excludat masculinum ex linea masculina in maioratu masculinitatis, aut agnationis artificiosa, & limitata, & ascendens excludatur a maioratu possessore a descendente, & valida sit talis conditio, & maioratus dicatur masculinitatis veræ, vel fictæ, temporalis, aut perpetuæ, & quid operetur sententia in hoc casu lata, pro utraque

partes multae referuntur, & iudicatum refer-
tur. p. 508. n. 70. & seqq. usque ad p. 531.

Maioratus agnaticus non praesumitur, neque
intelligitur institutores voluisse facere ag-
nationis rigorose, verumque maioratum, nisi
id clarissimis verbis institutor expresserit,
& tunc non extenditur ultra casum expres-
sum. p. 532. n. 2.

In maioratu erecto quando institutor fecit vo-
cationem masculinam multoties reitera-
tam, & multiplicatam inducitur praesump-
tio agnationis, vel quando vocavit masculu-
los ex masculis descendens per lineam
masculinam. pag. 548. num. 65. & 66. &
quare.

Quando maioratus institutor dixit: Nō pos-
la no neu m'ogad, succeder nenhuma
mulher, ou femer; an feminae cense-
antur perpetuo exclusae, vel non, & an in
aliquo casu possint succedere. pag. 573. n.
74. & seqq. ubi multa circa femininam
exclusionem temporalem, aut perpetuam,
& exclusio censeatur posita per modum re-
gulae.

In maioratibus ex voluntate institutoris mas-
culus etiam ex femina remotioris lineae
praefertur feminae propinquiori. pag. 579.
n. 91.

Quando in maioratu succedit masculus ex vo-
luntate institutoris non habet locum regula,
nec linea, nec proximitas, nec linea natu-
ralis, sed qualitas masculi quam funditor
exoptavit, & tunc attenditur proximitas
respectu successionis, & non sanguinis; &
tunc masculus remotior dicitur propinquior,
& femina proximior, remotior. pag. 579. n.
92. & 93. & p. 580.

In maioratu facta vocatione de masculis ad
agnationem artificiosam introducendam
non comprehenduntur feminae, cum inve-
niantur exclusae & non possint habere ag-
natos, sicuti fictione institutoris potest habe-
re masculus, & illis deficientibus, ne maio-
ratus exinguatur, potest succedere femina.
p. 580. n. 95. & 97. & p. 581.

In successione maioratus quando in generali
vocatione institutoris comprehendantur hi,
quos specialiter exclusit institutor. p. 582. n.
101. 102. & 103.

De exclusione feminarum facta ab instituto-
re maioratus, quando turpiter cum fūgi-
tiosa fæditate vivunt, aut inhoneste existunt,
& quando succedant, vel non in maioratu,
& an ex hac causa possint excludi ab in-
stitutore, & quare, & an filij possint succe-
dere, & legitimentur per subsequens ma-
trimonium. p. 582. §. unic. n. 104. & seqq.
& p. 583. 584. 585. & 586.

De Clericorum inclusione, vel exclusione à
successione maioratus non solum propter
Clericatum, sed etiam ratione incapacia-
tis contrahendi matrimonium, & habendi
filios, descendentesque legitimos, & an pos-
sint ab institutore excludi, & an ex hac ex-
clusionem censeatur etiam exclusi impoten-
tes, & feminae generationis incapaces prop-
ter ætatem, aut incapacitatem, & quid si
supervenit qualitas Clericatus post suc-
cessionem. p. 606. n. 1. & seqq. cap. 19.

Clerici possunt vocari ab institutore maio-
ratus ad eius successionem, & ex hac voca-
tione censeantur laici exclusi, & talis Cle-
ricorum exclusio observanda est, dummo-
do de illa appareat. pag. 606. n. 1. 2. & 3. &
p. 617.

Quando institutor maioratus requirit Cleri-
catum in vocato, tempore successionis, non
sufficit, quod superveniat, & quando serus,
ibid. & p. 607. & 608. num. 12. & p. 611.
n. 28. & 29.

In maioratus successione ille, qui alias ex dis-
positione iuris ad successionem maioratus
non erat admittendus, seu excludendus, si
in aliquo casu ex dispositione institutoris
vocatur, extra suum casum admitti non
potest. v. 616. n. 57.

Maioratum successores non capiunt bona
ab ultimo possessore, sed ab institutore. pag.
677. n. 256.

Ad maioratus successionem non admittitur
qui de sanguine institutoris non est, licet sit
ultimo possessori proximior consanguineus.
p. 694. n. 342.

Institutio, & Institutus.

Institutione deficiente ad maioratus succes-
sionem an admitti debeat linea nobilior. p.
17. col. 1. & p. 18.

Maioratus bona quando dicantur annexata
ad unum, vel divisa, aut diversa ad hoc ut
per unam institutionem regulerentur. p. 84.
n. 282. & pag. 85.

Maioratus institutio licet non appareat, bona
censeantur vincularia, si tempore longinquis-
simo, aut immemoriali uti talia posside-
antur, vide supra, & p. 121. & p. 122. 123.
ubi quando possessa à seniore sine divisio-
ne.

Ad maioratus successionem requiritur pro-
pria institutio, & non sufficit exemplum,
maxime si fuerit extractum absque iuris
requisitis. p. 188. col. 2. & p. 189. pag. 192.
196. & 197. & p. 201.

In maioratus institutione una clausula expli-
cat aliam p. 234.

*Maioratus erectio, institutioque facta in ser-
vo an valeat, & quis succedat. pag. 234. &
235.*

*In maioratus successione quando non osten-
ditur institutio, nec probatur maioratum
institutum fuisse, Reus absolvendus venit.
pag. 453.*

*In maioratus successione quando debeat edi
originalis institutio, ad hoc ut Actor ad-
mittatur ad successionem consequendam. p.
460. n. 8, 7. & seqq. ubi etiam de falsitate
opposita & p. 461.*

*Si probetur, bona esse maioratus, & non in-
veniatur institutio, regularis censendus est,
& per regulas maioratus deferenda erit
successio p. 464. n. 4. 5. & 8.*

*Maioratus simplicis, nudeque masculinita-
tis, & pure quis dicatur, & quomodo dica-
tur institutus p. 468. n. 1.*

*Maioratus qualificatae masculinitatis quan-
do dicatur institutus. pag. 492. num. 1. 2.
& 3.*

*Maioratus ad hoc ut instituantur, & masculi
vocentur, & excendantur feminae, quae
causae intervenire soleant. p. 531. n. 3.*

*Maioratus quando institutus est ab extraneo
datur praesumptio exclusiva agnationis. p.
538. n. 27.*

*In maioratibus ordo succedendi appositus in
prima institutione censetur repetitus in om-
nibus descendantibus. pag. 595. n. 4. 2. & p.
596. n. 45.*

*Maioratus institutus à marito, & uxore, an
sit duplex vel unicus, & quis succedat, &
an dividitur. p. 695. 698. & sup. 699.*

*Maioratus successor non potest vocare filium
ad maioratum, quando ad illum ex insti-
tutione non pertinet. p. 697. n. 359.*

*Maioratus institutus ad liberos potest susti-
neri non obstantibus solemnitatibus defecti-
bus. p. 697. n. 360.*

*Maioratus an censeatur institutus ex voca-
tione consanguinei proximioris. pag. 697.
698. n. 363.*

*In maioratus successione quando admittatur
exceptio, de te non loquitur institutio, aut
vocatio. p. 706. n. 400.*

*Maioratus institutio inita per testamentum
an & quando possit revocari. pag. 709. &
seqq.*

Irregularis.

*Irregularis dicitur maioratus, & in hac vo-
catione ita est, & non regularis, quando
inclusa non invenitur aliqua persona fa-
miliae, sed potius videtur exclusa à maio-
ratus successione. p. 4. n. 19.*

*In maioratu irregulari ad masculos quando
habeat locum successio masculorum exclu-*

*sis feminis licet proximioribus. p. 76. num.
244. & seqq. p. 190. col. 1. vers. Ego.*
*Maioratus irregularis, & regularis quis di-
catur, & quomodo in eo succedatur. p. 464.
n. 2.*

*Maioratus in dubio an censendus sit regu-
laris, an irregularis. p. 464. n. 3.*

*Maioratus praesumitur regularis, & non irre-
gularis, seu agnationis, licet vocentur mas-
culi multoties, & aliquando feminae. pag.
585. & 586.*

Interrogatus.

*In maioratus successione quod testator dispo-
suerat si interrogatus fuisset, ita ad voca-
tionem inducendam, intelligendum est. pag.
442. col. 2.*

Incapax, Incapacitas.

*Incapax, aut inhabilis consanguineus, licet
propinquior, non admittitur ad maiora-
tum. p. 34. n. 81.*

*Incapax in successione maioratus pro mortuo
reputatur, & devolvitur successio ad capa-
cem p. 87. n. 289.*

*Incapax ad successionem maioratus habetur
pro mortuo, & non constituit lineam, nec
gradum. p. 382.*

*De Clericorum inclusione, vel exclusione à
successione maioratus non solum propter
Clericatum sed etiam ratione incapacita-
tis contrahendi matrimonium, & habendi
filios, descendentesque legitimos & an pos-
sint ab institutore excludi, & an ex hac ex-
clusionem censeantur etiam exclusi impoten-
tes, & feminae generationis incapaces prop-
ter aetatem, aut incapacitatem, & quid si
superveniat qualitas Clericatus post suc-
cessionem p. 606. n. 1. & seqq. cap. 19.*

*A maioratus successione non solum potest Cle-
ricus excludi propter Clericatum, sed
etiam propter incapacitatem contrahendi
matrimonium, & habendi filios, & an ex
hac exclusionem censeantur etiam exclusi
impotentes, qui carent potentia coeundi, &
mulieres, quae propter aetatem habent inca-
pacitatem habendi filios. pag. 615. n. 50. &
seqq.*

Incidens.

*In maioratus causa si emergat questio spiri-
tualis circa nullitatem professionis, aut
matrimonij incidens, an iudices saeculares
possint cognoscere, vel remittenda sit cau-
sa, vel suspendenda quousque per finalem
sententiam terminetur. p. 125. col. 1. & 2.
& n. 4. 8. 419 & p. 126.*

Ingratus.

*In maioratus successione exclusio ingrati quo-
modo intelligatur. pag. 652. 653. ubi etiam
an extendatur ad haeredes, vel successores,*

aut ad alios consanguineos, & quando exclusio sit realis, vel personalis, & pag. 655. 656. quando venit ex propria persona.

Inhabilis.

Inhabilis, aut incapax consanguineus licet propinquior non admittitur ad maioratum, pag. 34. n. 81.

Ius.

Iuris tertij allegatio an, & quando admittatur, p. 11. n. 18. p. 12. vers. Licet, p. 14. n. 16. in fin. & 18. p. 15.

Morte ultimi possessoris probata, devolvitur maioratus successio ad proximiorum consanguineum legitimi possessoris de jure, & non de facto, nec intrusi, quia iste non dicitur inclusus, sed exclusus, & solum includitur, aut admittitur qui sit proximior illius, ad quem legitime, & de jure successio maioratus pertinebat, dummodo probet esse consanguineum proximiorum ultimi possessoris de sanguine institutoris, & ex via, à qua provenit successio. p. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. n. 21.

Ius tertij quando possit allegari in maioratu, p. 32. n. 72.

In successione maioratus quomodo sint computandi gradus, & an secundum jus Canonicum, aut Civile. p. 226. & 227. 228. 229. 230. 232.

Maioratus institutor censetur velle se conformare cum juris dispositione. p. 230.

Linea primogenita prærogativa ad maioratus successione unde veniat, & an ex jure transmissionis, aut ex repræsentatione. pag. 236. 237. & 238.

Ad hoc ut habeat locum linea, aut repræsentatio non est necessarium quod pater, vel ascendens sit possessor, nec jus habeat certum, vel invariabile, sed sufficit probabilis spes succedendi, si casus occurreret possit succedere. pag. 238. num. 58. vers. Quare, & pag. 248. num. 85. 292. 298. 311. 326. 341. 345. & seqq. explicatur, & contr. p. 394. & seqq.

In maioratus successione quando admittatur exceptio de jure tertij p. 498. n. 16. & seqq. & 499. & 500. & 501. & 502.

In maioratus successione ille, qui aliàs ex dispositione juris ad successione maioratus non erat admittendus, sed excludendus si in aliquo casu ex dispositione institutoris vocatur, extra suum casum admitti non potest. p. 616. n. 57.

De maioratus successione an possit agi in vita possessoris, & de iure de futuro. p. 724. n. 470. pag. 728. n. 487.

L

Legatum.

Si tutor, aut hæres morosus fuerit in maioratus erectione, an teneatur ad fructus solvendos sicuti in legato tenetur morosus. p. 262. & 263. ubi multa de mora circa restitutionem fructus maioratus legati, & prælegati; & quid sit prælegatus.

Legitimus.

Legitimorum filiorum ex legitimo matrimonio natorum inclusio, & vocatio an ad maioratus successione sit exclusio filiorum legitimorum per subsequens. pag. 3. n. 15. & 16.

Naturalibus exclusis, legitimi ex illis etiam excluduntur. p. 23. n. 39. & n. 41.

Ad maioratus successione prima successio est filiorum, & qui dicantur legitimi, illegitimi, naturales, bastardi, spurij, aut nati ex damnato coitu, & quando possint, vel non succedere, & probetur esse filios aliquorum, late resolvitur p. 140. n. 445. & seqq. & pag. 141. 142. 143. 144. 145. 146. & seqq.

Et quid in filio legitimo per subsequens matrimonium. pag. 141. n. 453.

Et quomodo probetur talis filiatio filiorum illegitimorum. p. 141. n. 455. & seqq. p. 142. 143. 144. 145. & 146. & seqq.

Et an præsumatur potius filius naturalis, quam spurius. pag. 141. 142. 143. 144. 145. & 146.

Maioratum quando filius prætendit, aut hereditatem patris, & agit contra tertium, tenetur probare concludenter filiationem, & esse filium, & non sufficit assertio patris in testamento, neque probatio filiationis præsumptiva. pag. 146. n. 469. 471. & seqq. & p. 162. & 169.

Contrarium refertur d. p. 146. n. 470.

Ex quibus præsumptionibus, & modis probetur filiatio ad maioratus, aut honorum successione, refertur singillatim discurrendo, per illas. pag. 147. num. 472. & vide verb. Filiatio.

Ad maioratus successione tenetur filius, aut qui dicitur talis probare esse legitimum, aliàs obtinere non potest. pag. 169. n. 559. & seqq.

Et matrimonium contractum inter patrem, & matrem, ibid. & n. 564.

Et quomodo probetur tale matrimonium. pag. 169. n. 566. & p. 170.

Et quid in maioratu agnationis. pag. 169. n. 563.

Ad

Ad maioratus successionem admittitur filius legitimus, cui assistit ad filiatiorem probandam præsumptio matrimonij, quæ non admittit probationem in contrarium, & quomodo, & quâdo habeat locum, vel non, & hæc regula limitetur, & filius dicatur potius natus ex adultero, quam ex marito. pag. 170. 171. & pag. 172. ubi etiam quæ tunc teneatur filius probare, n. 583. & 584.

In maiora u filius natus ex his, inter quos matrimonium contrahi poterat, legitimitur per subsequens matrimonium, & nihil differt à legitimis, & quid si matrimonium contrahatur cum secunda, pendente lite cum prima, & an sit nullum, & quæ suppleat legitimatio per subsequens. pag. 353. & seqq. pag. 356. pag. 360. 371. & seqq.

Et an sæcularis in hoc casu possit cognoscere de nullitate opposita contra sententiam latam in Ecclesiastico iudicio. p. 353. & 354. ubi etiam an exceptio opposita faciat superfedere. p. 271. & seqq.

In maioratus successionem quando institutor vocat legitimum de legitimo matrimonio, an sufficiat legitimatio per subsequens, vel requiratur existentia tempore mortis. p. 354. 355. & 375.

In maioratu an succedat filius naturalis etiã legitimatus, & maxime quando fuerunt vocati legitimi p. 6. 6. n. 55. & 56. & pag. 617. & 618. n. 70. & p. 619. & 621.

De exclusione filiorum naturalium, spuriorumque, & legitimatorum, & quando dicti naturales, spurii, aut legitimati, eorumque filij legitimi possint succedere, vel non in maioratu, & censeantur inclusi, vel exclusi à dicta successionem illegitimi. pag. 623. & seqq. c. p. 20. per tot.

Filij naturales excluduntur quando vocantur legitimi. pag. 623. n. 1. & 2. pag. 624. n. 6. p. 625. n. 16. p. 626. n. 19. p. 628. col. 2. pag. 643. 644. & 654.

Et legitimi filij ex naturalibus etiam excluduntur. p. 640. n. 79.

In maioratibus quando in prima vocatione vocantur legitimi, in omnibus censeatur repetita, vide supra, & verbo legitimi, & legitimati, & p. 625. n. 16.

In maioratu non potest succedere legitimatus, nisi deficientibus legitimis. pag. 649. num. 102.

Ad maioratus successionem, non existentibus filiis legitimis, potest vocari legitimata, aut naturalis p. 694. n. 342.

Ad maioratum admittuntur naturales si deficient legitimis. pag. 703. 705. n. 393. pag. 707.

Ad maioratus successionem quando vocatur

legitimus, & in eius defectum naturalis filius ex soluta, & legitimatus, quis succedat. p. 709. & seqq.

Ad maioratus successionem habitas, & proximitas legitima requiritur tempore mortis ultimi possessoris. pag. 712. p. 713. ubi explicatur.

In maioratu non succedit filius legitimus naturalis quando tempore successionis non erat natus, nec conceptus. p. 722. n. 459.

In maioratu utrum filij naturales succedant deficientibus legitimis. p. 722. n. 460.

In maioratu non succedunt naturales nisi deficiente prole legitima. pag. 732. n. 527. & 528.

Ampliatur multis modis. pag. 732. n. 530. & seqq.

Limitatur multis modis. pag. 733. n. 536. & seqq.

Ad maioratus successionem quando vocatur naturalis aut bastardus filius excluso filio legitimo, aut non vocato, per illius obitum quis succedat pag. 737. ubi agitur de intellectu Legis cum avus sit cond. & demoustrat. & an procedat in naturalibus

Quando ad maioratum vocatur filius intelligitur de legitimo, & non de naturali. pag. 739. col. 1.

Ad maioratus successionem quando vocatur filius capax, & femina capax, & habilis, aut descendens, si multi concurrant, & cum illis naturales, an succedant contra legitimos, quando illegitimi in meliori linea inveniuntur, & quid quando requiritur quod nascantur ex muliere soluta, & naturalis est spurius, & natus ex muliere uxorata, & contrarium fuit declaratum in impetratione legitimationis, & res fuit iam decisa, & iterum controversatur, & quæ probationes contra sententiam admittantur. pag. 739. & seqq.

Ad maioratum admittitur naturalis, quando deficient legitimis de generatione, aut nomine vocati. p. 756. n. fin.

Legitimitas.

Ad legitimitatem probandam ad maioratus successionem necessariam, quomodo probetur matrimonium. pag. 16. col. 1. p. 18.

In maioratus successionem quando datur repetitio legitimatis masculinitatis qualitatis, & conditionis, & oneris, & datur vel non talis repetitio p. 731. 732.

Legitimari, Legitimus, & Legitimatio. Legitimus quando succedat in maioratu. p. 18.

Quid in legitimo, an succedat in maioratu. pag. 22.

In maioratu an possint succedere legitimati

- per rescriptum. pag. 339. 340.
- In maioratu filius natus ex his, inter quos matrimonium contrahi poterat, legitimatur per subsequens matrimonium, & nihil differt à legitimis, & quid si matrimonium contrahatur cum secunda, pendente lite cum prima, & an sit nullum, & que suppleat legitimatio per subsequens. p. 353. & seqq. p. 356. 360. 371. & seqq.
- Et an secularis in hoc casu possit cognoscere de nullitate opposita contra sententiam laram in Ecclesiastico iudicio. p. 353. & 354. ubi etiam an exceptio opposita faciat superedere p. 371. & seqq.
- In maioratus successione quando institutor vocat legitimum de legitimo matrimonio, an sufficiat legitimatio per subsequens, vel requiratur existentia tempore mortis. p. 354. 355. 375.
- De exclusione feminarum facta ab institutore maioratus, quando turpiter cum flagitiosa feditate vivunt, aut inhoneste existunt, & quando succedant, vel non in maioratu, & an ex hac causa possint excludi ab institutore, & quare, & an filij possint succedere, & legitimentur per subsequens matrimonium. p. 582. §. unic. num. 104. & seqq. & p. 583. 584. 585. & 586.
- In maioratu an succedat filius naturalis etiam legitimatus, & maxime quando fuerunt vocati legitimi. p. 616. n. 55. & 56 & pag. 617. & p. 618. n. 70. & p. 619. & 621.
- De exclusione filiorum naturalium, spuriorumque, & legitimatorum, & quando dicti naturales, spurij, aut legitimati, eorumque filij legitimi possint succedere, vel non in maioratu, & censeantur inclusi, vel exclusi à dicta successione illegitimi. p. 623. & seqq. cap. 20. per tot.
- Filij legitimati an, & quando succedant in maioratu, vide supra, & pag. 623. num. 2. pag. 625. n. 9. 629. 635. 636. 641. 642. 643. 644. 647. 652. 653. 654. 655. 658. 659. 660. 661. optime 662. & seqq. 666. & seqq. 670. 673. n. 230. p. 675.
- Contrarium pag. 663. 664. 665. 678. & seqq. explicatur ex clausulis legitimationis.
- Filij enim legitimati dicuntur dispensati. p. 625. n. 11. p. 653. 655. 659. p. 664. n. 160. p. 667. n. 177. p. 673. n. 229. p. 675. n. 244. p. 677. n. 255.
- Contrarium p. 678. & seqq.
- In maioratibus legitimatio naturalis non habet locum in tertij præiudicium. p. 625. n. 10. & 17. vide verb. Verba.
- Ad maioratus successione quando filij, aut descendentes sunt simpliciter vocati non admittuntur naturales, nec legitimati. pag. 627. col. 1. pag. 630. n. 41. p. 636. num. 58. pag. 637. 663. & seqq. 666. n. 172. p. 667. n. 174.
- Contrarium p. 628. 632. col. 2. p. 658. n. 141. vers. Urget, p. 663. & seqq.
- In maioratu non potest succedere legitimatus nisi deficientibus legitimis. pag. 649. num. 103.
- Ad maioratus successione si Princeps concedat legitimatiorem, an requiratur citatio substitui. p. 672. 684. n. 288.
- Ad maioratus successione, non existentibus filijs legitimis, potest vocari legitimata, aut naturalis. p. 694. n. 342.
- Ad maioratus successione quando vocatur legitimus, & in eius defectum naturalis filius ex soluta, & legitimatus, quis succedat. p. 709. & seqq.
- Legitima.
- Maioratus an, & quando fieri possit de legitima filij. p. 697. n. 358. p. 699. 700.
- Libera.
- Maioratus quando censeatur institutus temporaliter, vel perpetuo, ita ut extinguatur, & in ultimo bona maneat libera in ultimo vocato, & succedere possit heres abintestato, & filij positi in conditione censeantur vocati, & positi in dispositione, & onus misfarum inducat maioratum. pag. 454. & 455.
- Linea.
- Lineæ unius vocatio, aut inclusio, est aliarum linearum exclusio à successione maioratus. p. 2. n. 10.
- Expressa à testatore in certa persona, linea, aut gradu non extenditur ad aliam. pag. 4. n. 21. & p. 4. n. 22. & seqq.
- Inclusus admittitur ad successione maioratus, & non exclusus, qui non potest alium excludere, quia pro mortuo reputatur, & quare. pag. 5. n. 28. 29. & 30. neque per lineam, aut representationem admittitur, & quare. pag. 5. n. 32. & 33. neque per gradum, aut proximitatem, neque per vocacionem. p. 5. n. 34. & 35.
- Linea quando vocatur alicujus cognominis, familie, & generationis, ad quem proximiorum pertineat maioratus successio. p. 8. 9. & 11. & p. 13. & p. 16.
- Quando de una linea ad alteram successio transeat in maioratus successione. pag. 9. & 10. 11. num. 8. pag. 12. vers. Neque, pag. 13. 14.
- Ad lineam primo loco attenditur in successione maioratus, postea ad gradum, eo deficiente ad sexum, & post eum ad ætatem. pag. 16. in sententia, & n. 20.
- Linea nobilior an admitti debeat deficiente institutione

stitutione ad successionem maioratus. p. 17. col. 1. & pag. 18.
 Maioratus perpetuitas conservatur cum successione illorum, qui sunt de nomine, & prole, & linea fundatoris. pag. 23. n. 40.
 Institutor si vocat consanguineum proximior ex linea patris, aut matris, & proximior sit ex parte matris, & remotior ex parte patris, quis succedat. p. 34. n. 82. pag. 35. n. 89. & seqq. & p. 36.
 Maioratus extinctio, & devolutio est odiosa, & in dubio pro non finita linea iudicandum est. p. 35. n. 87.
 In maioratu si detur onus nominis, successor debet assumere nomen ex linea paterna, & non materna. pag. 35. num. 89. & pag. 36. num. 92.
 In maioratus successione linea est collectio personarum, & plurium graduum ab eodem stipite procedentium, & quis ex illa succedat p. 36. n. 94. & 95.
 Quando una linea prescribat contra alteram in successione maioratus. pag. 55 in sententia 58. n. 170. pag. 61. num. 86. pag. 120. num. 416. 417. & pag. 121. & p. 122. num. 424. & 425.
 In maioratu agnationis, aut masculinitatis semper masculus etiam remotior alterius lineae excludit feminas proximiores. pag. 72. n. 224. & pag. 73. & seqq. pag. 92. & seqq.
 An linea primogeniti praecedat in successione maioratus, & quando, & quomodo. p. 75. & seqq. p. 190. col. 2.
 Quando in una linea successio intravit, non transit ad aliam, donec aliquis ex praedicta linea superest, p. 75. n. 236. p. 76. num. 244. p. 105. n. 365. p. 210.
 Femina agnata an sit ex linea masculina, & in ea comprehendatur. p. 75. n. 238.
 In maioratus successione habent locum quatuor qualitates, lineae, gradus, sexus, & aetatis, & quomodo procedat, & intelligatur haec regula. p. 76. n. 242. & n. 246. pag. 138. n. 437. & p. 139. n. 440.
 In maioratu irregulari ad masculos quando habeat locum linea masculorum exclusis feminis licet proximioribus. p. 76. n. 244. & seqq. p. 190. col. 1. vers. Ego.
 Masculus ex femina in successione maioratus an comprehendatur in vocatione lineae masculinae. p. 77. n. 249.
 In maioratus successione vocatus habet primum successionis locum, licet alij sint in meliori linea, sexu, gradu, & aetate. p. 87. n. 290. p. 93. p. 138. n. 437. pag. 139. num. 440.
 Linea prima, & primogenita succedit in ma-

ioratu, & illa extincta ad secundam devolvitur successio, & sic ad tertiam. p. 121. n. 420. p. 129. col. 1. p. 190. col. 2.
 In maioratus successione quando consanguinei sunt in equali gradu, linea, sexu, & aetate, & nullus secundum iuris dispositionem succedere potest, quia maioratus est individuus, per iudicium sortis decidenda est quaestio, & successio secundum sortem ablatam iudicanda est secundum ius, & institutoris voluntatem. p. 126. n. 434. & 435. & p. 128. n. 436. & p. 129. 130. 131. 132. 133. 135. 136. & 137.
 Non obstante Rei privilegio possessionis. pag. 128. n. 436. vers. Defectu.
 In maioratu dicitur proximior consanguineus, & non remotus qui est in linea posteriori, licet sit in sanguine proximior ultimi possessoris. p. 139. n. 439.
 In maioratus successione, deficiente linea, seu vocatione, intrant gradus, qui, cum agitur de matrimonio, computantur secundum iuris Canonici dispositionem, & cum agitur de successione bonorum, aut aliarum rerum, computantur iuxta iuris Civilis dispositionem. p. 139. n. 441.
 Et quomodo dicti gradus computentur, & considerentur ad maioratus successionem, & matrimonium. p. 139. n. 442. 443. & 444.
 In maioratus successione lineae non admittuntur nisi intra gradus representationis. pag. 184. n. 656. p. 252. & 256.
 Maioratus ratione perpetuitatis est transmissibilis ad omnes consanguineos, & usque ad millesimum gradum potest durare successio, & quando possessor decedit sine descendentibus, perpetuitas conservatur in illis, qui sunt ex nomine, & parentela institutoris, & eis, qui fuerint in meliori linea. p. 191. col. 2.
 Quando vocatio facta fuerit cum qualitate nominis, & si facta fuerint plures vocationes in diversis personis, finita linea primi vocati, sequitur linea secundi, & ea extincta caeterae lineae admittuntur ordine successivo. pag. 225. col. 2. ad fin. p. 232. p. 245. & seqq.
 Ad hoc ut cognoscatur ad maioratus successionem quis sit proximior per mortem ultimi possessoris, & in meliori linea, sexu, gradu, aut aetate ad hoc ut subrogetur linea, & succedat, quis quaerendus sit ascendens. p. 231. p. 254. n. 102.
 Ex quatuor qualitatibus requisitis ad maioratus successionem, non est quaerendum de gradu nisi in ipsa linea, nec de sexu nisi in pari gradu, nec de aetate nisi in eodem sexu. p. 231. n. 33. & p. 254.

Et quando datur equalitas gradus, & linea, & procedat aliquis. p. 234. n. 41. & seqq.
 Quando maioratus iudicatus fuit, per sententiam, Victor facit lineam ad suos descendentes, & non transit ad aliam, nisi extinguatur. p. 232. n. 37 & 38.
 In maioratus successione succedit descendens ex una linea, in qua ingressa fuit successio, & non transit ad aliam, nisi extinguatur. p. 233. & supra, & p. 236. n. 46. pag. 242. p. 250. 258. pag. 263. p. 270. & 271. p. 275. 292. 293. 295. 296. 298. 310. 343. n. 395. & p. 344. & seqq. explicatur p. 436. n. 762. & 763. explicatur.
 In maioratus successione quando preferentia linea, & gradus inter se habeat locum. pag. 234. num. 40. in fin. & 235. p. 264. 268.
 Linea primogenitæ prærogativa ad maioratus successione unde veniat, & an ex iure transmissionis, aut ex representatione. pag. 236. 237. 238.
 In maioratus successione quando linea primogenita attendatur inter transversales. pag. 237. n. 54. & 55. p. 238. 258. & seqq.
 Linea, aut representatio quando vocatur ad maioratum, filius maior natus an habeat locum. p. 237. n. 55. p. 241. p. 242. n. 73. p. 249. 250.
 Et an tunc habeat locum linea, vel representatio. p. 257. n. 55. p. 238. & 241.
 Ad hoc ut habeat locum linea, aut representatio non est necessarium, quod pater, vel ascendens sit possessor, nec habeat ius certum, vel invariabile, sed sufficit probabilis spes succedendi, si casus occurreret posset succedere p. 238. n. 58. vers. Quare, & pag. 248. n. 85. 292. 298. 311. 336. 341. 345. & seqq. explicatur, & contr. p. 394. & seqq.
 In maioratus successione an habeat locum representatio, vel linea quando vocatur proximior consanguineus. pag. 241. col. 1. & 2. pag. 242. n. 74. pag. 252. & 253. pag. 260. col. 1. pag. 267. 268. 269. pag. 281. 283. p. 291. 309. 310. p. 325. 327. 351. 367. 368. 388. 408. optime pag. 434. & 435. ubi ampliatur.
 Ad representationem, & lineam introducendam gradus debent numerari ab ultimo possessore, & non ab institutore. pag. 241. n. 65. & supra, & p. 258. 259. 260. pag. 277. 305. 312. 314. 430.
 In maioratus successione representatio in linea vocatorum semper admittitur, & nisi sit extincta non transit ad aliam pag. 241. n. 66. p. 245. & seqq. 247. 248. 250. 251. 252. p. 254. p. 256. ad fin. 258. p. 262. 263. 264. 287. & seqq.

In maioratu gradus proximitatis non attenditur dum linea inspicitur, vide supra, & p. 242. n. 70.
 In maioratus successione tot sunt filij possessoris, tot lineæ considerantur. p. 242. n. 70. p. 253. num. 109. pag. 257. pag. 264. 292. & seqq. p. 295. 299. 301. 307. 309. 312. bene pag. 344. & seqq. pro parte contraria, & pro utraque parte.
 Proximior dicitur qui per representationem, aut lineam iurat. pag. 243. n. 77. pag. 244. & seqq.
 De bonis maioratus quando non constat, reservantur ad liquidationem. p. 241. n. 64. & p. 243. n. 78.
 Representatio, aut linea habet locum etiam inter transversales ultra juris gradus quando datur voluntas institutoris. p. 244. & seqq. pag. 258. 259. 268. 273. 287. & seqq.
 Ad maioratus successione masculus vocatus si est, ejusque descendentes cum prælatione ad feminas, validiorē, & præstantiorem lineam constituit, & quis succedat tunc. pag. 246. n. 84. vers. Suppono, & p. 247. 254. 267. 268. 293. & seqq.
 In maioratu nominationis in quo vocatur linea, & alicuius masculina, & postea feminina, an, & quando habeat locum representatio. p. 251. 252. 253. 254. 268. 272. 273. 293. & seqq.
 In maioratus successione an diriventur tantum linea, & representatio ab ultimo possessore, vel possint dirivari ab antecedentibus, licet dirivans sit transversalis. p. 253. col. 2. p. 263. & 264.
 Linea in successione maioratus non admittitur extra descendentes institutoris. p. 254. n. 101. explicatur p. 265.
 In maioratus successione habet locum representatio, & linea, quando controversia est orta inter patrum, & nepotem. p. 256. n. 110. pag. 265. 276. pag. 278. 279. 280. & seqq. ad bonum casum. p. 283. p. 296. 304. 305. 314. 394. & seqq. 410. 411. 412. 415. 418. & seqq.
 Si constat de voluntate testatoris datur representatio, & linea in maioratus successione ultra fratres, fratrumque filios, vide supra, & p. 256. col. 2. pag. 258. 265. & vide supra, & infra p. 287. & seqq. 340. p. 394. & seqq. 410. & seqq. 429. 430.
 In descendentes vocatorum ad maioratus successione datur linea, & representatio in infinitum respectu aliorum consanguineorum. p. 256. col. 2. ad fin. 268. p. 273. & seqq. & p. 287. & seqq.
 In linea possessoris maioratus datur linea, & repræ-

representatio, & præcedit linea primi filij, & post eam secundi, & tertij suo ordine. p. 257. ad multa p. 265.

In maioratus successione quando dantur plures vocati, & substituti, quamvis non vocetur linea primi vocati, intelligitur vocata. p. 261. col. 2. ad fin. & p. 263. si fuerint vocatæ Moniales.

In maioratus successione succeditur per lineam, & representationem, ni videatur exclusa clare. p. 261. ad fin. & 266.

In maioratus successione succeditur per lineam, & representationem de jure regio, quam communi etiam inter transversales descendentes ab ultimo possessore. pag. 265.

303. 304. 305. 306. 315. p. 340.

Vel ab institutore. p. 266.

In maioratus successione non incipit linea nisi à primogenito aut possessore. p. 268. 269. 270. p. 435. col. 2.

Inter transversales non attenditur linea, sed gradus, & quomodo procedat. p. 268. 269. & 270. & infra.

Ad maioratus successione quando institutor vocat filium supervenientem, & superstitem, an habeat locum linea, aut representatio. p. 272. & 273. 325.

In maioratus successione representatio, & etiam linea inter descendentes institutoris habet locum in infinitum. p. 280. 281. 282. 284. & seqq. 291. 294. pag. 301. 304. 308. 315. 316. 322. 326. 344. & seqq. ubi etiam contra, & pro. p. 389. & seqq. & p. 401. & seqq. & p. 430.

In maioratus successione quando linea, aut representatio excludatur ex vocatione senioris. pag. 281. n. 164. pag. 282. 283. 295. 296. 297. 307. 308. 312. contr. pag. 320. 324. 326. 369. 370. 384. pro una, & altera parte 433.

In maioratus successione lineæ, & representationis effectus est admittere representationem cum omnibus qualitatibus representationis, gradus, sexus, & ætatis. p. 283. n. 175. pag. 291. 294. 296. 302. 312. 327. & p. 399.

In maioratu instituto per contractum an habeat locum linea, aut representatio. pag. 291.

In maioratus successione quando detur incompatibilitas, & extendatur, vel non ad diversos gradus, & an in illo habeat locum linea, vel representatio. pag. 293. & seqq. 297.

In maioratus successione semper attenditur linea, & quæ dicatur effectiva, vel contentiva. p. 309. col. 2.

In maioratu lineam constituere non potest, qui

non habet possessionem. pag. 310. in princip. 311.

In maioratus successione non habet locum representatio ultra fratres, fratrumque filios, nec linea. pag. 318. n. 192. & seqq. p. 320. 322. 323. & seqq. & 330. 331. 332. 334. 338. contr. 389. & seqq. pag. 400. & seqq. & 406. & seqq. p. 410. 411. & seqq. 413. 414. 415. 416. & 429.

Maioratus successio per mortem absentis, & cedentis, & usufructuarij ad quem devolvatur per lineam, & representationem, aut sine illa p. 320. 321. 322. 323. 324. pag. 326.

In maioratus successione non habet locum representatio, nec linea, quando aliquis vocatur salva gradus prærogativa. p. 325.

In maioratus successione instituti à transversali, si contendunt descendentes duorum fratrum institutoris non habet locum linea, nec representatio, & quare. p. 328. & 329. & seqq. 409. 410. & 411. 413. 414. 415. 418. & seqq. 429.

In maioratus successione non derivatur linea ab illo qui non possessionem habuit. p. 336. 342. pag. 349. 350.

In maioratus successione quando institutor est transversalis, & contententes sunt collaterales non habet locum, nec linea, nec representatio. p. 338. 339. 340. 341. contr. pag. 389. & seqq. contr. p. 394. & seqq.

In maioratus successione ubi representatio cessat prioritas lineæ non attenditur. pag. 339. & quare, pag. 341. col. 1. 342. pag. 350.

In maioratus successione proximior habet pro se regulam, & ut excludatur per representationem, & lineam, est necessaria specialis, & expressa voluntas. p. 341. col. 2. p. 350. 351. & 352.

In maioratus successione gradus non considerantur, nisi in linea. p. 343.

Quid sit in maioratus successione linea, & de ejus divisione. p. 345. & seqq.

Linea transversalis in maioratus successione non attenditur, nec tertia linea, sed solum primogeniti, & possessoris. pag. 346. n. 402. pag. 350. pag. 378. 379. contr. pag. 394. & seqq.

Descendentes filiorum constituunt unam lineam, & non plures. p. 344. & seqq. pro, & contra, & 379.

In maioratu linea non potest incipere nisi ab eo qui successione actu, vel habitu occupavit p. 350. vide p. 379. 380.

Ad maioratus successione quando aliquis vocatur cum restrictione ad certum gradum non habet locum linea, nec representatio.

- ratio. pag. 351. & 352. 365. & seqq. 384.
vide p. 435.
- Representatio, nec linea in maioratu non habet locum contra institutoris voluntatem. p. 351. 352. & vide infra.
- In maioratu an habeat linea, & representatio locum quando requiritur qualitas tempore mortis ultimi possessoris. pag. 369. & 370.
- Ad maioratus successionem quando censeatur vocata linea cum certa qualitate, & an tunc si deficiat, quis succedat. p. 380. 381.
- In maioratus successionem finita linea sit transitus ad aliam capacem p. 381.
- Incapax ad successionem maioratus habetur pro mortuo, & non constituit lineam, nec gradum. p. 382.
- In maioratu quando institutor requirit aliquam qualitatem non habet locum linea, nec representatio absque illius verificatione p. 384.
- Et quid quando vocatur maior, aut primogenitus. Ibid. d. p. 384.
- In maioratus successionem non datur linea, nec representatio personae exclusae. p. 385.
- Ad maioratus successionem quando vocatur linea masculina, de illa non est femina, nec ex ea descendens. p. 388.
- Ad maioratus successionem per lineam, & representationem proximitas consideratur respectu successionis, & non sanguinis. pag. 399. 400. 411. & 406.
- In maioratus successionem ad hoc ut habeat locum linea, & representatio, an admittantur lineae de lineis. p. 394. & seqq. & p. 403. & 404. & seqq.
- Quando sit curandum in successionem maioratus de linea in gradu, & de gradu in linea, ad hoc ut habeat locum successio, & representatio p. 403. 404. 409.
- In maioratus successionem quando aliquis dicitur vivere per gloriam ad representationem introducendam, & lineam derivandam. pag. 418. & seqq. ubi de bello, & naufragio, & de ejus descriptione, & ibi explicatur, & quando fictio habeat locum, vel non.
- In maioratus successionem successio regulanda est per lineas, & representationem, quando ultimus possessor absque descendens e vita decessit, & quaerenda est linea, in qua successio subrogetur, & quomodo quaerenda sit, & derivanda. p. 432. n. 736. 737.
- Si maioratus successio alicuii iudicata fuit, ab illo incipit linea, & in suos descendentes continuatur successio per lineas. pag. 432. n. 738.
- Nisi aliud disponat institutor. Ibid. n. 739.
- Tam expresse, quam tacite, & quibus conjecturis. Ibid. n. 739.
- Ad representationem, aut lineam admittendam, vel negandam regulariter recurritur ad voluntatem institutoris. p. 432. n. 739. 740. & vide supra.
- Licet linea, in maioratus successionem in dubio non sit admittenda, nec representatio; nihilominus tamen contrarium tenent multi, & multo fortius si in aliqua institutionis parte admittatur, tunc enim in casu dubio admittitur, & in quo non datur expressa illius exclusio p. 433.
- Linea, aut representatio in maioratus successionem an censeatur exclusa, quando vocatur filius primogenitus, aut maior. p. 433. disputatur.
- Linea, aut representatio in maioratus successionem an habeat locum quando vocatur filius maior superstes tempore mortis possessoris, p. 433.
- Quid si concurrant duo nepotes, filius maioris minor, filius junioris maior, an habeat locum linea, & representatio p. 434.
- Linea, aut representatio an habeat locum quando pater, aut descendens fuit exclusus, aut incapax est, & vivus. pag. 435. n. 754.
- Linea, & representatio quando habeat locum, vel non, & ex varijs conjecturis deducta sit, remissive. p. 435. n. 756.
- Linea, aut representatio an habeat locum in institutione facta per contractum. pag. 435. col. 2.
- In maioratus successionem non incipit linea, nisi a possessore, aut ab habente sententiam in qua successio iudicata sit. pag. 435. col. 2. & vide supra.
- Vel a primogenito. pag. 436.
- Dummodo sit consanguineus ex illa via, ex qua bona veniunt. p. 436. n. 761.
- Maioratus successio non transit de una linea ad aliam nisi prima fuerit extincta, dummodo sit capax, & in illa non inveniatur exclusio, aut vitium reale quod ad successores extendatur. p. 436.
- Vel maioratus sit agnationis, quia tunc transit ad masculinum alterius lineae. p. 436. ubi explicatur.
- In maioratu quando linea habilis, & quando sit continuanda, & continuetur in descendens de linea in lineam, vel sit retrograda, postrograda, & reintegretur, vel non, & transeat ad feminas exclusas, vel ad eorum filios masculos, & continuatur etiam in maioratu agnationis in feminam exclusam propter masculos, late resolvitur pro una, & altera parte. p. 436. n. 766. & seqq.

Maioratus successio descendit de linea in lineam, & non retrograditur, nec retrovertitur, & quare. p. 436. n. 766. & 767.

In maioratus successione femina exclusa, licet ex linea primogeniti, propter masculam remotiorem, si iste decedat absque masculis, non admittitur, nec in illa reintegratur successio, sed continuatur in filiam feminam, aut sororem ultimi masculi, non obstante linea primogeniti postergata, & retrogata. pag. 436. n. 767. de ratione n. 768. 769. 770.

Contrarium defenditur pag. 437. n. 771. & seqq. & pag. 438. multis rationibus comprobatur.

In maioratus successione masculus primæ lineæ, qui post successionem natus fuit, non potest excludere successores descendentes, aut transversales lineæ secundæ, in qua intravit successio, vel ingressi sunt in possessionem, quia attenditur tantum linea recta sequens, & proximior ultimo possessori, & non linea præcedens, ex qua exivit exclusio, & tunc an reintegretur successio. p. 437. n. 770.

Contrarium defenditur pag. 437. n. 771. & seqq. & pag. 438. multis rationibus comprobatur.

In maioratus successione quando detur, vel non reintegratio lineæ, & quando revertatur retro, & reintegretur, vel ulterius progrediatur, & transeat successio de una linea ad aliam. p. 438. n. 772. & seqq.

In maioratus successione femina semel exclusa non semper manet exclusa, & solum durat suspensio, quantum durat persona, & masculus qui eam exclusit, & absque masculis linea ejus extincta, poterit qui semel fuerit exclusus succedere, & in illo successio reintegrari, quia dicitur suspensio, & cessante exclusionis causa, cessat exclusio. p. 438 n. 775. & seqq. & 439.

In maioratus successione datur reintegratio lineæ primogenitæ, quæ prætendebatur esse postergata, & inter tertiam post extinctionem secundæ lineæ masculorum. p. 439. n. 781. & p. 440. & 441.

Maioratus masculinitatis quando fuit erectus, in quo non potest succedere femina, sed potest ejus filius masculus, si è vita decedat masculus ex prima filia, & succedat masculus ex secunda, & iste ultimum diem claudat extremum absque filijs, iam nato alio filio primogenitæ, & secundæ fratris ultimi masculi, & si uterque concurrat ad successionem, quis succedere debeat, an filius primogenitæ, an vero secunda frater ultimi, & an in hoc casu detur reinte-

gratio lineæ postergatæ, late pro utraque parte proponitur, & resolvitur questio pag. 441. n. 784. & seqq.

In maioratus successione frater non est de linea fratris. p. 442 col. 2.

In maioratus successione, quod testator disposuerat, si interrogatus fuisset, ita ad vocationem inducendam intelligendum est. ibidem.

In maioratus successione non habet locum secunda linea, donec aliquis existit ex prima. pag. 444.

In maioratus successione linea possessoris extincta, ad quam revertatur successio, & tunc quis succedat ex lineæ prærogativa, & de varijs lineis, & quando succedatur ex linea, vel non. pag. 448. num. 796. & p. 449.

In maioratus successione, extincta prima linea vocata, succedit descendens ex secunda inclusa per vocationem alicujus, licet vacatus sit sub conditione, si primus sine filijs decederit, & ille filios habeat, quia sufficit, ut quocumque tempore deficiant, ut maioratus sustineatur, & transeat successio ad descendentes vocati in casu deficientiæ etiam per representationem p. 449. & 450. & 451. optime p. 460. 461. & 462.

In maioratus successione non habet locum substitutio, si sine filijs decederit, aut filios non habuerit, ut maioratus erectio caducet, si filij existant, quia conservatur ratio perpetuitatis, & quocumque tempore deficiant, habet locum substitutio, & vocatio, quia talis conditio, si sine filijs, in maioratibus non dicitur resolutiva vocationis, aut substitutionis sequentis, sed tantum suspensiva lineæ vocatæ, dum filij vocati existerent. pag. 463. num. 853. 854. & 855. & quare.

In maioratus successione quando concurrunt duo nepotes, & vocatur senior, & unus ex primogenito est junior, alter ex secundogenito senior, quis succedat, & an habeat locum linea, vel representatio. pag. 463. n. 856.

Ad maioratus successionem quando concurrunt masculi ex femina proximiores ultimo possessori, & melioris lineæ, & masculi ex masculis remotioris lineæ, qui succedant, & vocatio masculorum an comprehendat tam masculos ex masculis, quam masculos ex feminis, & quando femine succedere possint, vel non in dicto maioratu, latissime resolvitur pag. 469. num. 5. & seqq. usque ad pag. 492. n. 131. ubi etiam quid data facultate nominandi, ubi de agnatione agitur. pag. 487. 488. & 489. &

quan-

- quando appellatione masculorum veniant masculi ex femina, & descendunt ex duobus, vel una femina, & p. 492.
- In maioratu qualificatae masculinitatis non possunt succedere femina, nec ejus descendentes, licet propinquiores, sed devolvitur successio ad masculos de linea masculina licet remotiores, & quomodo intelligatur vocatio lineae masculinae. pag. 493. num. 4. & seqq.
- Ad successionem maioratus qualificatae masculinitatis requiritur quod contendens sit masculus, & ex masculis descendat per lineam masculinam, & copulative requiritur utraque qualitas. p. 493. n. 5.
- Verum filia feminae ultimi possessoris masculi sit de linea masculina, & possit succedere concurrente masculo remotiore. p. 493. n. 6. 7. & 8.
- In maioratu artificiosa, aut limitatae agnationis tantummodo succedunt masculi ex masculis, & excluduntur feminae, earumque descendentes licet propinquiores, & in meliori linea possessoris, & non admittuntur nisi subsidiarie post masculos extinctos, & quomodo, & quando procedat. p. 495. n. 7. & seqq.
- Quando femina cum conditione contrahendi nuptias, aut matrimonium cum consanguineis institutoris, & natis ex generatione aliqua excludat masculum ex linea masculina in maioratu masculinitatis, aut agnationis artificiosa, & limitatae, & ascendens excludatur à maioratu possesso à descendente, & valida sit talis conditio, & maioratus dicatur masculinitatis vere, vel fictae, temporalis, aut perpetuae, & quid operetur sententia in hoc casu lata, pro utraque parte multa referuntur, & judicatum refertur. pag. 508. n. 70. & seqq. usque ad p. 511.
- Maioratus agnaticus potest institui in femina eodem modo quo in masculo, ita ut deficientibus masculis ex masculis conservetur in femina, aut in ejus descendentes quando femina est ex masculi linea, tunc consideratur caput ex sua nova linea masculina derivatur, & in hoc casu sicut masculus judicatur, & quare p. 518. n. 29.
- In maioratu erecto quando institutor fecit vocationem masculorum multoties retractatam, & multiplicatam inducitur praesumptio agnationis, vel quando vocavit masculos ex masculis descendentes per lineam masculinam. pag. 548. num. 65. & 66. & quare.
- In maioratu agnationis tantummodo possunt succedere masculi ex masculis descendentibus per lineam masculinam, licet sint remotiores, & de linea inferiori, & excludunt feminas, earumque descendentes, quamvis sint ex linea inferiori, & effectiva, & filiae, vel sorores ultimi possessoris. pag. 548. n. 67.
- In maioratu agnationis tantum possunt succedere masculi ex masculis, & tunc nihil obstat consideratio melioris lineae, nec gradus, nec consanguinitatis proximioris, nec regula, quod de una linea in qua intravit successio, non sit transitus ad aliam lineam, nisi extincta, tunc enim queritur linea qualitatis, & non substantiae effectivae etiam inter transversales, & tunc attenditur ad lineam qualitatis, & non substantiae effectivae. p. 549. n. 68. 69. 70. 71. & 72.
- Masculi ex feminis quando vocantur ad maioratum, intelliguntur de linea effectiva, & non censentur exclusi, nisi evidentissime coniecturae appareant, & quae sint. p. 552. n. 1. 2. & 3.
- Masculi ex feminis quando ad maioratum vocantur, admittuntur qui sunt ex meliori linea, & proximiores, licet mater, ex qua excluduntur, sit viva, succedunt ex propria persona, & quare. pag. 552. n. 4. & 5. pag. 555.
- Si vocatur ad successionem linea masculina, tunc enim censetur etiam exclusus masculus ex femina p. 553. n. 7.
- Contrarium ostenditur, & resolvitur p. 553. n. 8. & seqq.
- In maioratibus quomodo explicetur linea masculina, & quomodo considerari possit, & an masculi ex feminis dicantur de linea masculina. pag. 553. num. 9. & seqq. & p. 554. & 555.
- Ad maioratus successionem primo loco admittuntur vocari, non obstantibus praerogativis lineae proximitatis, & alijs, & quis tunc dicatur proximior ultimi possessoris tam respectu sanguinis, quam lineae. p. 562. & seqq. & 567. 569.
- Ad maioratus successionem utrum filia feminae ultimi masculi dicatur de linea masculina, & in vocatione lineae masculinae comprehendatur. p. 573. n. 73.
- In successione maioratus an linea feminina postergata reintegrari debeat, & an reintegratio competat descendentes primogeniti, in quibus intravit successio ablata à femina, an vero masculis descendentes filij secundi, qui reportavit sententiam contra feminam, & quis in hoc casu succedat, & an femina soror ultimi possessoris, vel femina soror, aut filia primogeniti. p. 577. n. 87. & 88.

In maioratibus ex voluntate testatoris masculus etiam ex femina remotioris lineae praefertur feminae propinquiori. pag. 579. n. 91.

Quando in maioratu succedit masculus ex voluntate testatoris non habet locum regula, nec linea, nec proximitas, nec linea naturalis, sed qualitatis masculi, quam fundator exoptavit, & tunc attenditur proximitas respectu successionis, & non sanguinis, & tunc masculus remotior dicitur propinquior, & femina proximior, remotior. pag. 579. num. 92. & 93. & pag. 580.

Ex quibus conjecturis filij naturales admittantur ad maioratum. pag. 624. num. 7. ex mentione. pag. 628. col. 1. ubi etiam quando vocatur linea. pag. 653. quando etiam illegitimus institutor. pag. 676. num. 250.

Quibus conjecturis naturales excludantur a maioratu. pag. 623. n. 5. pag. 624. ubi de vocatione filij feminae. pag. 629. quando vocatur nepos, aut haeres, & pag. 635. 653. 667. num. 175. & seqq. 670. per vocationem linea rectae, & exclusionem Clericorum. p. 677.

In maioratibus nec linea, nec representatio locum habet, quando sunt instituti a transversalibus p. 637. n. 61. p. 651.

Ad maioratus successionem non admittitur spurius, aut naturalis natus ex damnabili, & pumbili coitu, nec dicitur de familia, domo, aut agnatione. p. 653. n. 119. p. 654. n. 124. & 125. ubi etiam quod non sunt de linea, & ibi multa contra spurios, & p. 661. n. 149. & 150.

Nisi institutor vocet spurios, quia tunc succedunt. p. 654. n. 123.

At vero si voces naturales, tunc non censentur vocati illegitimi nec spurij. p. 654. n. 123. vers. Pulchrum.

Ad maioratum an possit nominari spurius. p. 655. n. 128.

In maioratus successionem quando aliquis ex aliqua linea ingressus fuit, non fit transitus ad aliam, donec alius superest ex illa. pag. 721. col. 2. p. 723. n. 463.

In maioratus successionem praefertuntur qui sunt ex linea effectiva, descendentes ex contentiva. p. 723. n. 463. 465.

Lis.

Maioratus bona restituenda sunt quibus competunt, non obstante possessoris negligentia, & praescriptione, secundum tempus mortis possessoris, & si tunc erat proximior Monachus ordinis incapax, si postea pro-

Pars II.

fessionem annullavit, & circa illam lis pendet, an possit succedere durante lite, licet sit a Monasterio expulsus, & in saeculo ut secularis existat, & obstat exceptio praedjudicialis in hoc casu. p. 124. num. 425. & 426. & p. 121.

Et an postea si annullata sit professio possit advocare successionem p. 126. n. 433.

M

Maioratus.

Maioratus successio, inclusio, & exclusio quid sit, & quando inclusio unius sit exclusio alterius, & de varijs exclusionibus. pag. 1. 2. 3. & 4.

De maioratus successionem non potest agi in vita successoris, sed post ejus mortem agendum erit. p. 7. n. 1.

Maioratus bona an probentur ex certitudine thomi libri, juncta probatione, & fama maioratus. p. 10. col. 1.

Maioratus successio ad quem proximiorum pertineat, quando vocatur linea alicujus cognominis familia, & generationis. p. 8. 9. & 11. p. 13. p. 16.

In maioratus successionem quando successio transeat de una linea ad alteram. pag. 9. & 10. 11. n. 8. pag. 12. vers. Neque, pag. 13. 14.

Maioratus ex quibus probetur, & bona esse illius. p. 10. n. 5. & p. 11. & n. 9. pag. 12. n. 11. vers. Iuris.

Maioratum quoad re liberum habeo est exceptio concludens. p. 13. n. 14.

Maioratus successio ex ordine defertur, quo successio abintestato. p. 15. n. 18. col. 1.

Ad probandam legitimitatem ad maioratus successionem necessariam, quomodo probetur matrimonium. p. 16. col. 1. p. 18.

Maioratus devolvitur inter aequales consanguineos ad maiorem in aetate. p. 16. in sententia, & n. 20.

Maioratus fructus debentur ab indebita occupatione. p. 22. n. 74. & p. 121. n. 417.

Aut a litis contestatione, & quando. p. 16. pag. 26. p. 29. p. 122.

In maioratus successionem attenditur primo loco ad lineam, postea ad gradum, eo deficiente ad sexum, & post eum ad aetatem. pag. 16. in sententia, & n. 20.

Ad maioratus successionem non solum dicuntur de sanguine institutoris descendentes, sed transversales. p. 16. n. 22.

Et an sufficiat ad hoc praesumptiva probatio, vel requiratur concludens ad hoc ut aliquis dicatur de sanguine institutoris. p. 16. n. 23.

24.

YYY

Ad

- Ad maioratus successionem deficiente institutione an admitti debeat linea nobilior.* p. 17. col. 1. & p. 18.
- In maioratu an succedat illegitimus descendens, vel naturalis.* p. 17. 18. & p. 19.
- Sententia in maioratus successionem quando faciat rem judicatam, vel non, & præjudicent acta.* p. 18. col. 2. & p. 19.
- In maioratu quando succedat legitimatus.* p. 18.
- Maioratus institutio si deficiat quomodo succedatur, & quibus regulis.* p. 19.
- In maioratus successionem instrumentum ablatum absque partis citatione non probat.* p. 19. col. 1. in sententia, & n. 26.
- In maioratu inclusus dicitur vocatus, & in institutione admissus.* p. 2. n. 3.
- In maioratu inclusus dicitur, qui exceptus non est.* p. 2. n. 6.
- A maioratus successionem inclusio, aut exclusio posita in vocatione, aut exheredatione pura, & conditionali an admittatur, nam successoris habitas determinatur, quando conditio existit, & antecedens tempus nullum habet ad inclusionem, aut exclusionem effectum.* p. 2. n. 7.
- In maioratu unius inclusio, est exclusio alterius.* p. 2. n. 8. explicatur p. 3. n. 17.
- In maioratu admissio unius, est alterius exclusio, ibid. n. 9.*
- A maioratus successionem inclusio, & vocatio unius lineæ, est exclusio aliarum linearum.* p. 2. n. 10.
- Ad maioratus successionem ex inclusione, aut vocatione simplici, atque absoluta masculorum, sequitur exclusio feminarum, & quare.* p. 2. n. 11.
- Ad maioratus successionem inclusio, seu vocatio agnatorum, an contineat exclusionem cognatorum, seu masculorum ex feminis.* p. 3. n. 12. & 13.
- In maioratus successionem inclusio, seu vocatio secundogeniti, omisso primogenito, est primogeniti exclusio.* p. 3. n. 13.
- Ad maioratus successionem inclusus, & vocatus cum certa qualitate necessario, & requisita ab institutore, est exclusio alterius, qui non habet talem qualitatem.* pag. 3. n. 15.
- Inclusa quando non invenitur aliqua persona familiæ, sed potius videtur exclusa à successionem maioratus, dicitur maioratus irregularis, & in hac vocatione ita est, & non regularis.* p. 4. n. 19.
- A maioratus successionem exclusio, aut inclusio non admittitur, nisi apertissimis ostendatur verbis, aut evidentissimis dispositionibus, aut conjecturis colligatur, & quando dicatur.* p. 4. n. 19. & seqq. explicatur.
- A maioratus successionem exclusio, aut inclusio solum restringitur ad casum expressum.* pag. 4. n. 20. & p. 4. n. 21. & pag. 4. n. 22. & seqq.
- In maioratus dispositione casus omissus non habetur pro omissio, sed pro tacite dispositio.* p. 4. n. 27. ad fin.
- Ad maioratus successionem admittitur inclusus, & non exclusus, qui non potest alium excludere, quia pro mortuo reputatur.* pag. 5. numer. 28. 29. & 30. Neque per representationem, aut lineam admittitur. pag. 5. n. 32. & 33. Neque per gradum, aut proximitatem, neque per vocationem. p. 5. n. 34. & 35.
- A maioratus successionem exclusus non admittitur per generalem inclusionem, & quare.* p. 5. n. 35.
- In maioratus successionem ad hoc ut quis dicatur inclusus, exclusio facta in aliqua clausula de per se an referatur ad omnes gradus, & vocationes, sive apponatur in principio, sive in medio, sive in fine, & an censeatur sublata ex generali vocatione.* pag. 5. n. 36. & 37.
- Ad maioratus inclusionem, aut exclusionem admittendam an teneatur pars declarare nomina consanguineorum, aut ascendentium per gradus, aut tantum usque ad avos.* p. 5. n. 38.
- A maioratus successionem exclusio est exheredatio.* p. 2. n. 4.
- Maioratus exclusio provenit à voluntate testatoris, & non est contra jus, sed secundum jus.* p. 2. n. 5.
- Ad maioratus successionem, & consanguinitatis probationem, an sufficiat instrumentum testium ablatum sine partium citatione.* p. 19. n. 25. & 26. & n. 28. & 29. & pag. 20. explicat. & p. 21.
- In maioratu an succedant naturales filij quando non apparet institutio, vel existit.* p. 19. n. 26. & seqq. p. 21. & 22. 23. 24. 27. 28. & p. 37. n. 100. & 101.
- Quid in legitimato, an succedat in maioratu.* p. 22.
- In maioratus successionem sententia lata ad favorem naturalium facit jus.* p. 19. n. 27. & quid in successionem p. 33.
- Ad maioratus successionem non admittitur, qui non demonstrat se habere qualitates requisitas ad successionem.* p. 19. n. 28.
- Inter maioratum aut Capellam non datur differentia quoad successionem.* p. 22. n. 37.
- Maioratus sunt fideicommissa particularia perpetua, quæ primogenitis deferuntur, & ideo de illis, ac fideicommissis judicandum est.* pag. 22. n. 27. Ad

Ad maioratus successionem an naturales sint de linea, familia, domo, aut cognatione, & comprehendantur in tali vocatione, & quando pag. 22. n. 38. ubi etiam an dicantur filii, & p. 24. n. 43. & p. 37.

Naturalibus exclusis, excluduntur etiam legitimi ex illis. p. 23. n. 39. & n. 41.

In maioratu an exclusa una persona excludantur etiam descendentes. p. 23. n. 39.

Maioratus sui natura inducit perpetuitatem, & ideo est transmissibilis ad omnes de familia. p. 23. n. 40.

Maioratus perpetuas conservatur, cum successione illorum, qui sunt de nomine, & prole, & linea fundatoris. p. 23. n. 40.

Ad maioratus successionem non admittuntur ascendentes. p. 24. n. 45. 46.

In maioratu conditionali servanda est voluntas. p. 24. n. 48.

In maioratu conditio, si sine filijs decesserit, quomodo intelligatur. pag. 24. num. 46. & seqq. p. 25.

Maioratus ex quibus probetur, & inducatur. pag. 25. num. 49. p. 31. pag. 33. quando defecit institutio, & pag. 38. & 39. 40. 41. & p. 121. & 122.

Maioratus renuntiatio tantum durat in vita renuntiantis, & post mortem devolvitur ad proximiorum consanguineum. p. 26. ubi etiam de transactione.

Maioratus possessor nullo actu voluntario potest successori praejudicare. pag. 26. & n. 57. p. 134.

In maioratu quando succedat Monasterium. p. 26. & 27.

A maioratus successione an excludatur Monachus, aut Monialis quando institutio habet onus nominis, & tertiae annexationis. p. 27. n. 59.

In maioratu an clausula ut vocetur cum tali cognomine, & habeat arma, habeat locum in masculis tantum, vel extendatur ad feminas. p. 27. n. 59.

In maioratu quomodo intelligantur verba, herdeiros mais chegados. p. 29.

In maioratu instituto in testamento, mens testatoris magis attenditur, quam verba. p. 29. n. 66.

Maioratus successioni non obstat hereditatis absentio. p. 29. n. 67.

Maioratus quando sit agnationis, aut masculinitatis, aut regularis, aut irregularis, & femina succedant, vel non in eodem gradu, vel diverso. p. 30.

In maioratus successione si Actor non probat consanguinitatem cum possessore ultimo venit Reus absolvendus. p. 31. & 32.

Nominationis maioratus quando dicatur ere-

Etus, & quomodo succedatur in illo. p. 31. In maioratu quando possit allegari jus tertij. p. 32. n. 72.

Consanguinitas an probetur per testes de auditu, & quid quando sint contrarii circa dispensationem, & datur pro unis verisimilitudo, & pro alijs non. p. 32. n. 73. & p. 33. & vide infra.

Super maioratu mota lite, tenetur Actor declarare ex qua via sit consanguineus institutoris per gradus distinctos, ad hoc ut Reus possit defendere se, & iudex judicare. pag. 33. n. 79.

Ad maioratus successionem an requiratur quod sit consanguineus ex parte paterna, vel materna, & qualis ex istis inclusionem obtineat. p. 34. in princip.

Ad maioratum consequendum non solum requiritur probatio consanguinitatis proximioris cum ultimo possessore, sed quod pretendens sit de sanguine institutoris, & quid si sit cum extraneo, aut muliere ultimi possessoris. p. 34. n. 80.

Ad maioratum non admittitur consanguineus inhabilis, aut incapax licet propinquior. p. 34. n. 81.

Maioratus successio non vacat nisi per mortem naturalem, aut civilem possessoris. p. 7. n. 1.

Ad hoc ut maioratus successio vacet, quando detur mors civilis, tam respectu Monachorum, quam delinquentium. p. 7. n. 1.

Ad hoc ut maioratus successio vacet per obitum ultimi possessoris, quomodo probetur mors naturalis. p. 7. n. 1. ubi referuntur probationes ex quibus mors iustificetur ad successionem, & provisionem beneficiorum, & pag. 8.

Maioratus successio, morte ultimi possessoris probata, devolvitur ad proximiorum consanguineum legitimi possessoris de jure, & non de facto, & non intrusi, quia iste non dicitur inclusus, sed exclusus, & solum includitur, aut admittitur, qui sit proximior illius, ad quem legitime, & de jure successio maioratus pertinebat, dummodo probet esse consanguineum proximiorum ultimi possessoris de sanguine institutoris, & ex via a qua provenit successio. p. 8. & 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. n. 21.

In maioratus successione sententia lata ad favorem naturalium facit jus. p. 19. n. 27. & quid in successione. p. 33.

Institutor si vocat consanguineum proximiorum ex linea patris, aut matris, & proximior sit ex parte matris, & remotior ex parte patris, quis succedat. p. 34. n. 82. pag. 35. n. 89. & seqq. & p. 36.

- Ad successionem maioratus requiritur probatio consanguinitatis cum institutore, & talis praesumitur, licet non probet gradum, quia sufficit probare consanguinitatem cum ultimo possessore. pag. 34. num. 82. maxime si nemo de familia comparuerit, & p. 42. n. 123.*
- Ad successionem maioratus consanguinitas non praesumitur, nisi probetur, & succedere volens tenetur probare consanguinitatem, & gradum, & esse proximior, & non sufficit in genere, quando comparat alter consanguineus, sed requiritur specifica cum graduum distinctione. p. 34. n. 83. explicatur n. 85. p. 35. & n. 86. & 87.*
- Ad maioratus successionem obtinendam habet praesentiam, qui habet certum gradum, & non qui probat in genere parentelam. pag. 34. num. 84. explicatur p. 95. n. 85. & 86.*
- Maioratus extinctio, & devolutio est odiosa, & in dubio pro non finita linea iudicandum est. p. 35. n. 87.*
- Pro maioratus conservatione, & perpetuitate iudicandum est, & ad hunc effectum sufficit probatio consanguinitatis etiam institutoris per indicia, aut identitatem personarum, per nomen, vel cognomen, vel alias demonstrationes. p. 35. n. 88.*
- In maioratu si detur onus nominis successor debet assumere nomen ex linea paterna, & non materna. pag. 35. num. 89. & pag. 36. num. 92.*
- In maioratus successione quando habeat locum alternativa, & quomodo intelligatur. pag. 35. col. 2. & p. 36. & p. 37. ubi multa de alternativis.*
- In maioratus successione, extinctis primis gradibus, sequuntur, & habent principium sequentes gradus. pag. 36. n. 92. vers. fit.*
- In maioratus successione linea est collectio personarum, & plurium graduum ab eodem stipite procedentium, & quis ex illa succedat. p. 36. n. 94. & 95.*
- In maioratus successione quando vocatur consanguineus proximior, & cum gravamine armorum, an veniant naturales filij. p. 37. n. 100. & 101.*
- Maioratus aut fideicommissum quando dicatur perpetuum, aut temporale, & quid quando vocantur descendentes alicuius, & deficiunt. pag. 38. col. 1. & 2. & pag. 39. & p. 41.*
- Maioratus non devolvitur ad consanguineum ultimi possessoris proximior, si non probat esse de sanguine institutoris. p. 38. col. 1. & 2. & p. 39. n. 108.*
- Ad maioratum quando habeat locum annexio tertia, & clausula illius sit valida. pag. 38. & pag. 41. num. 117. & p. 42. n. 125.*
- Maioratus probatur conjecturis, & quare. p. 38. n. 106. & quare, vide supra, & p. 40.*
- Maioratus institutor potest facere maioratum quibuscunque vocationibus dummodo non essent à jure improbatæ. p. 38. n. 107.*
- Maioratus ad memorie perpetuitatem sunt instituti. p. 39. n. 107.*
- Maioratus institutor excludendo consanguineos videtur excludere illorum descendentes. pag. 39. n. 107. col. 1. explicatur. pag. 41. n. 119.*
- In maioratu quando admittatur conditio contrahendi matrimonium cum certis personis, aut cum beneplacito alicuius. pag. 39. num. 110. & 111. pag. 55. & seqq. 58. 59. 60. 61. ubi etiam intra quod tempus impleri debeat.*
- Maioratus possessoris confessio an, & quando praesudicet, & revocari possit, & quando pretextu erroris, & quid si sit extrajudicialis. pag. 39. ad fin. & pag. 40. in principio.*
- Maioratus successio regulatur ex institutoris voluntate, & vocatione. p. 40. n. 113.*
- In maioratu tot sunt substitutiones, quot sunt personae nominate. p. 40. n. 114.*
- Maioratus an inducatur ex onere missarum. pag. 40. num. 115. ubi explicatur, & pag. 41.*
- In maioratu ad quod extendatur prohibitio alienationis. p. 41. n. 118.*
- Maioratus bona dicuntur si ut talia possessa fuerunt per multorum annorum spatium. p. 42. n. 120.*
- Maioratum acceptans possidendo visus est gravaminibus subdere. p. 43. col. 1.*
- Maioratus possessor an possit mutare causam possessionis. p. 43. col. 1.*
- Maioratus an possit subjici emphyteusis, & vinculum accipere. p. 43. col. 1.*
- Maioratus possessor, aut vocatus si avulsit folium vocationis, & illud mutavit, committit falsitatem, & licet sit consanguineus excluditur, & quis succedat. p. 43. n. 126. & p. 44. 45. 46.*
- Ad maioratus successionem, quae proximitas consanguineorum requiratur, & quae qualitas, & an requiratur tempore mortis ultimi possessoris, vel sufficiat si superveniat, & ex postfacto nascatur alius proximior, & possit maioratus successionem avocare ab eo ad quem semel successio delata fuit, & quid si jam erat conceptus, & fuit posthumus, late disputatur pro una, & altera parte, & resolvitur, & refertur iudicatum. pag.*

pag. 47. & seqq. & num. 131. & seqq. ubi etiam ampliatur, & limitatur, & agitur quando successio possit stare in pendentibus, & pag. 63. 65. & pag. 72. & seqq. ad omnia, & p. 88. & 95. & seqq. & p. 99. & limitatur p. 119. varijs modis, & p. 120.

In maioratu quando femina semel admissa excludatur à masculino postea nato p. 48.

In maioratu, & fideicomisso conditionali quando debeat verificari conditio, an tempore mortis, vel sufficiat ex post facto. pag. 48. & seqq. & ibi multa de purificatione conditionis, & pag. 72. & seqq. & pag. 88. & 95. & seqq. & pag. 99. & p. 120.

In maioratus successione quando sententia præjudicet, vel non, exemplificatur p. 57. n. 164. & 165. ubi etiam quando præscribatur ejus nullitas, & implementum conditionis, & n. 166. & p. 59. n. 178. & seqq. & vide infra.

In successione maioratus quando una linea præscribat contra alteram pag. 55. in sententia 58. num. 170. pag. 61. num. 186. pag. 120. n. 416. 417. & pag. 121. & pag. 122. n. 424. & 425.

In maioratus successione quis dicatur dilectus ab institutore, & an iste præferatur. p. 64. & seqq.

In maioratus successione quando masculi excludant feminas, & an possint succedere in maioratu masculinitatis, vel masculi ex feminis, & excludant matrem, & masculos ex masculis pag. 66. n. 18. & seqq. p. 82. n. 274. & seqq. & pag. 85. pag. 92. & seqq. pag. 104. ex sententia.

In maioratus successione an concepti, & posthumi excludant consanguineum, qui jam successit. pag. 66. n. 218. & seqq. ad omnia circa successorem posthumi. pag. 104. in sententia.

Representatio an habeat locum inter transversales ultra fratres, fratrumque filios. p. 58. n. 169.

Masculus ex femina, aut illius filius succedit in maioratu masculinitatis ex propria persona, & ei non obstat matris incapacitas, & tollitur de medio, ac si ipsa è vita decessisset, & quando, & quomodo. p. 71. n. 223. & p. 73. & seqq. & p. 83. & seqq. & p. 85. n. 285. & seqq. pag. 92. & seqq. p. 98. num. 334. pag. 104. in sententia. & pag. 108. & seqq. & p. 115. n. 400.

In maioratu agnationis, aut masculinitatis semper masculus etiam remotior alterius lineæ excludit feminas proximiores. pag. 72. n. 224. & pag. 73. & seqq. pag. 92. & seqq.

Ad maioratum masculus qui existit tempore

mortis, quando censeatur vocatus, ita ut succedat, & ex postea nato non possit privari à successione, & quando in hac vocatione utitur conditio, & purificetur. pag. 72. & seqq. pag. 90. & seqq. p. 104. in sententia.

In maioratus successione quando censeantur vocati masculi exclusis feminis. pag. 73. & seqq. p. 92. & seqq.

Institutio maioratus declaratur juxta id, quod expressit in alia parte. p. 74. n. 233.

Ad maioratus successione, quando censeatur vocata femina proximior, vel non, & filia ultimi possessoris ad exclusionem filiorum, aut masculorum, & maioratus dicatur masculinitatis, ut succedere possint, vel non, vel sit agnationis. p. 75. & seqq. pag. 92. & seqq. p. 104. in sententia.

In maioratus successione an præcedat linea primogeniti, & quando, & quomodo. p. 75. & seqq. p. 190. col. 2.

Ad successione maioratus, quando successio intravit in una linea, non transit ad aliam, donec aliquis ex prædicta linea superest. p. 75. n. 236. pag. 76. n. 244. pag. 105. num. 365. p. 210.

In maioratus successione femina agnata an sit ex linea masculina, & in ea comprehendatur. p. 75. n. 238.

In maioratus successione an Papa possit revocare, vel alterare vocationes institutoris laici, & admittere feminas ab eo exclusas. pag. 75. num. 240. & seqq. pag. 84. n. 280. & seqq.

In maioratus successione habent locum quatuor qualitates lineæ, gradus, sexus, & ætatis, & quomodo procedat, & intelligatur hæc regula. pag. 76. n. 242. & n. 246. p. 138. num. 437. & pag. 139. num. 440. & pag. 226. pag. 231. pag. 224. & seqq. explicatur p. 258. col. 1. vers. In successione, pag. 265. p. 295. 343. 344.

In maioratu irregulari ad masculos quando habeat locum successio masculorum exclusis feminis licet proximioribus. p. 76. num. 244. & seqq. p. 190. col. 1. vers. Ego.

Masculus ex femina in successione maioratus an comprehendatur in vocatione lineæ masculinæ. p. 77. n. 249.

Ad maioratus successione quando admittatur, vel non posthumus filius ultimi possessoris, aut nepos filius ex femina conceptus, aut natus post mortem avi ultimi possessoris ad omnia. pag. 78. n. 256. & seqq. ubi etiam quando censeatur, vel non vocatus, & p. 89. n. 295. & seqq. p. 95. n. 314. & seqq. & p. 101. p. 104. in sententia.

In maioratus successione quando quis dicatur vocatus, & quomodo. p. 83. n. 278. & seqq. p. 93.

- Maiores bona quando dicantur annexata ad unum, vel divisa, aut diversa ad hoc ut per unam institutionem regerentur.* p. 84. n. 282. & p. 85.
- In maioratus successione incapax pro mortuo reputatur, & devolvitur successio ad capacitatem.* p. 87. n. 289.
- In maioratus successione vocatus habet primum successionis locum, licet alij sint in meliori linea, gradu, sexu, & ætate.* p. 87. n. 290. pag. 93. pag. 138. n. 437. pag. 139. n. 440.
- De maioratus, & fideicommissi successione, & quomodo in illis succedatur, & de differentia inter illos.* p. 99. n. 340.
- Quando maioratus institutor vocat masculos, an comprehendatur in tali vocatione posthumus.* p. 110. n. 389. & seqq.
- Maiores institutio licet non appareat, bona censentur vinculata si tempore longinquisimo, aut immemoriali uti talia possideantur, vide supra, & p. 121. & p. 122. & 123. ubi quando possessa à seniore sine divisione.*
- In maioratu succedit prima linea, & primogenita, & illa extincta ad secundam devolvitur successio, & sic ad tertiam.* p. 121. n. 420. p. 129. col. 1. p. 190. col. 2.
- In successione maioratus quando probent testes de auditu consanguinitatem, & primogenituram.* p. 121. n. 410. & infra.
- Maiores bona restituenda sunt quibus competunt non obstante possessoris negligentia, & præscriptione, secundum tempus mortis possessoris, & si tunc erat proximior Monachus ordinis incapax, si postea professionem annullavit, & circa illam pendet lis, an possit succedere durante lite, licet sit à Monasterio expulsus, & in sæculo, ut sæcularis existat, & obstet exceptio præjudicialis in hoc casu.* pag. 124. num. 425. & 426. & p. 121.
- Et an postea si annullata sit professio possit advocare successionem.* p. 126. n. 433.
- In maioratus causa si emergat quæstio spiritualis circa nullitatem professionis, aut matrimonij incidens, an iudices sæculares possint cognoscere, vel remittenda sit causa, vel suspendenda quousque per finalem sententiam terminetur.* p. 125. col. 1. & 2. & n. 428. 429. & p. 126.
- In maioratus successione, quando consanguinei sunt in equali gradu, linea, & sexu, & ætate, & nullus secundum juris dispositionem succedere potest, quia maioratus est individuus, per iudicium sortis decidenda est quæstio, & successio secundum sortem ablatam iudicanda est secundum jus, & institutoris voluntatem.* pag. 126. n. 434. & 435. & pag. 128. n. 436. & pag. 129. 130. 131. 132. 133. 135. 136. 137.
- Non obstante Rei privilegio possessionis.* p. 128. n. 436. vers. Defectu.
- Consanguinitas probatur ex documentis antiquis, & quomodo.* p. 128. col. 2.
- In successione maioratus cessio, & transactio, aut renuntiatio non obstat successoribus post mortem renuntiantis, sed tantum in vita ad fructus commoditatem, & an possit fieri cum extraneo, aut tantum cum consanguineo.* p. 130. col. 2. 131. 132. 133. 134. 135. 136. col. 2. 137. 138.
- Maiores successio non potest esse in pendenti, & quando secus.* p. 131. & seqq. pag. 63. 65. & p. 133. col. 1.
- Consanguinitas ad maioratus successionem an probetur ex confessione possessoris, & sententia lata ex ea.* p. 134. col. 2.
- In maioratus successione proximitas gradus non computatur, aut numeratur respectu successionis, & dicitur proximior qui est inclusus, aut vocatus expresse, aut tacite per conjecturas, & tunc remotior proximior in sanguine, & proximior vocatus, & aut inclusus in successione, quia datur duplex proximitas, una respectu sanguinis, altera respectu successionis, & ista præferentiam habet.* p. 139. n. 438.
- Prout etiam in maioratu dicitur proximior consanguineus, & non remotus, qui est in linea posteriori, licet sit in sanguine proximior ultimi possessoris.* p. 139. n. 439.
- In maioratus successione, deficiente vocatione, linea, intrant gradus, qui, cum agitur de matrimonio, computantur secundum juris Canonici dispositionem, & cum agitur de successione bonorum, aut aliarum rerum, computantur juxta juris Civilis dispositionem.* p. 139. n. 441.
- Et quomodo dicti gradus computentur, & considerentur ad maioratus successionem, & matrimonium.* pag. 139. num. 442. 443. 444.
- Ad maioratus successionem, prima successio est filiorum, & qui dicantur legitimi, aut illegitimi, naturales, bastardi, spurij, aut nati ex damnato coitu, & quando possint, vel non succedere, & probetur esse filios aliquorum, late resolvitur.* pag. 140. n. 445. & seqq. & p. 141. pag. 142. 143. 144. 145. 146. & seqq.
- Et quid in filio legitimato per subsequens matrimonium.* p. 141. n. 453.
- Et quomodo probetur salis filiatio filiorum illegitimorum.* p. 141. n. 455. & seqq. p. 142. 143. 144. 145. 146. & seqq.

Et an præsumatur potius filius naturalis, quàm spurius. pag. 141. & 142. 143. 144. 145. 146.

Maiores quando filius præcendit, aut hereditatem patris, & agit contra tertium, tenetur probare concludenter filiationem, & esse filium, & non sufficit assertio patris in testamento, neque probatio filiationis præsumptiva. p. 146. n. 459. 471. & seqq. & p. 162. & p. 169.

Contrarium refertur d. p. 146. n. 470.

Ex quibus præsumptionibus, & modis probetur filiatio ad maiores, aut bonorum successionem, refertur singillatim discurrendo per illas. p. 147. n. 472. & vide verbo Filiatio.

In maioratu quando possit succedere filius natus ex partu supposito, & quando dicatur talis, vel partus legitimus. pag. 162. n. 539. & p. 163. & 164. & pag. 166. n. 556. & p. 168. 169. & pag. 170. num. 576. & seqq. & p. 172.

Ad maiores successionem tenetur filius, aut qui dicitur talis, probare esse legitimum, aliàs obtinere non potest. p. 169. n. 559. & seqq.

Et matrimonium contractum inter patrem, & matrem. Ibid. & n. 564.

Et quomodo probetur tale matrimonium. pag. 169. n. 566. & p. 170.

Et quid in maioratu agnationis. p. 169. num. 563.

Ad maiores successionem admittitur filius legitimus cui assistit ad filiationem probandam præsumptio matrimonij, quæ non admittit probationem in contrarium, & quomodo, & quando habeat locum, vel non, & hæc regula limitetur, & filius dicatur potius natus ex adultero, quam ex marito. p. 170. 171. & p. 172. ubi etiam quæ tunc teneatur filius probare, n. 583. & 584.

Ad maiores successionem, quis dicatur filius primogenitus, & quomodo inter filios gradus computentur, & numerentur. p. 172. n. 585. & 586.

Ad successionem maiore regulariter primo loco admittitur filius primogenitus; & quis dicatur primogenitus, & quomodo probetur primogenitura. pag. 172. n. 587. & p. 173. n. 588. & p. 175. 176. p. 190. col. 2. p. 235. 236. 237. 238. 242. 246. col. 2. pag. 257.

In successione maiore primogenitus filius admittitur, & omnes ejus descendentes censentur vocati, & illis deficientibus idem observandum est in secundo genito, & deinceps in alijs, & isti dicuntur vocati, & cæteri alij exclusi. p. 173. n. 589. & 591. &

Pars II.

pag. 174. n. 592. 593. 594. 595. 597. & p. 175. & 176. pag. 190. col. 2. & pag. 235. & seqq. 242. pag. 246. col. 2. & pag. 257. Et idem procedit in filiabus. p. 175. n. 596. p. 242.

Et quid in duobus uno impetu nature nascentibus. p. 176. n. 606.

In maiore successionem si non probet actor qualitatem primogenituræ, an Reus veniat absolvendus. p. 176. n. 607.

Inter transversales, qui præcendunt maiores successionem, quomodo probetur consanguinitas, & proximitas, & quibus modis per exempla. p. 177. 178. & p. 179. & pag. 193. & seqq.

Et quibus testibus probetur, & quomodo. pag. 178. n. 622. & 623. & 624.

Consanguinitas in maiore successionem an probetur per testes interrogatos ad perpetuam rei memoriam, & quomodo. p. 179. n. 629.

Et quid in re antiqua, & quando instrumentum dicatur antiquum. pag. 179. 214. & infra, & p. 222. & quibus requisitis probent antiqua instrumenta.

Et an probetur consanguinitas per indicia, & præsumptiones, famam, & verba enuntiativa, per tractatum, & possessoris confessionem, & recognitionem. pag. 179. & 180. ubi explicatur, & p. 182. & 183. 184. circa confessionis errorem, & quando probetur, vel non, & p. 193. & seqq.

Consanguineus ad maiorem obtinendum non sufficit probare consanguinitatem quædo agit cum alijs præsumptivæ, nec generice, sed concludenter tenetur probare per gradus distinctos cū distinctione graduum, aliàs venit Reus absolvendus. pag. 180. n. 643. & seqq. & pag. 181. n. 648. & pag. 182. pag. 184. n. 657. & seqq. & pag. 185. pag. 189. pag. 228. & 229. ubi quando fit mentio de certo gradu. p. 230.

Ad maiores successionem consequendam an testes de auditu probent consanguinitatem, & quomodo, & quando. pag. 180. n. 645. 646. & pag. 189. pag. 192. n. 667. & seqq. & an sint necessaria requisita Cap. licet ex quadam de testib. & p. 193. & seqq. usque ad n. 208. 229.

In maiore successionem quando dicatur quis è vita decessisse absque, aut sine filijs ad hoc ut habeat locum, vel non, vide supra, & p. 181. col. 1. p. 189. col. 2.

In maiore successionem an, & quando detur representatio intra, aut ultra fratres, fratrumque filios sup. & pag. 183. col. 2. pag. 240. 241.

In maiore successionem lineæ non admittuntur

- tur nisi intra gradus representationis. pag. 184. n. 656. p. 252. p. 256.
- Ad maioratus successionem requiritur propria institutio, & non sufficit exemplum, maxime si fuerit extractum absque juris requisitis. p. 188. col. 2. & p. 189. p. 192. 196. & 197. & p. 201.
- Ad consanguinitatem probandam in maioratus successionem, unusquisque presumitur scire suam genealogiam, & suos cognoscere conjunctos. p. 191.
- Maioratus natura inducit perpetuitatem. p. 191. col. 2. vers. Vnde, p. 231. n. 31.
- Maioratus ratione perpetuitatis est transmissibilis ad omnes consanguineos, & usque ad millesimum gradum potest durare successio, & quando possessor decedit sine descendantibus, perpetuitas conservatur in illis, qui sunt ex nomine, & parentela institutoris, & eis, qui fuerint in meliori linea. pag. 191. col. 2.
- Maioratus successio est res gravis. p. 192. n. 669. vers. Maxime.
- In maioratus successionem in re antiqua quomodo probetur consanguinitas, & quibus probationibus, & testibus proximitas, & ascendentia, aut descendencia probetur, & de probatione resultante ex antiquitate, & quando, & quomodo probet antiquitas, & quod dicatur tempus antiquum, & alia multa de antiquitate, & de requisitis ad eam probandam. pag. 193. n. 673. & seqq. pag. 206. & 207. 208. 214. 215. 216. 217. 218. 219. & pag. 220. 221. exornatur pag. 222.
- Maioratus possessio capta in parte, aut aliquorum honorum an acquiratur in totum. p. 195. col. 1.
- Maioratus injustus possessor non habetur pro possessore. p. 197. col. 1.
- Maioratus possessor quando absolvi debeat ex defectu probationis actoris. pag. 196. & 197. 199. & quare, p. 203. col. 1. ad fin. pag. 204. ad fin. p. 229. col. 2.
- In maioratus successionem quando sententia prejudicet, vel non. pag. 202. col. 2. & vide supra.
- A maioratus successionem quando excludatur filius naturalis, & quid si habeat gravamen nominis. p. 202. & 203. 204. 205. 206. & infra.
- A maioratus successionem quando excludatur impurus, illegitimus, vitiosus, an exclusa etiam maneat adultera, meretrix, & inhonesta. p. 204. col. 2.
- Ad maioratum vocatio misericordie in descendantium defectum an, & quando habeat locum. p. 206. 207. 208. 209. 210.
- Maioratus nominationis quando detur, & dicitur erectus. p. 206.
- Et an possit nominari remotus de familia ad hoc ut non habeat locum substitutio loco pij. p. 206. & 207. 208. 209. 210.
- Nominandi facultas concessa deficientibus nepotibus, cessat illis existentibus. p. 207. col. 1. & 2. p. 208. 209. 210.
- In maioratus successionem, & nominationem in defectum descendantium consanguineus transversalis proximior succedit, & censetur nominatus. pag. 207. col. 1. p. 208. 209. 210.
- Maioratus duo quando dicantur institui, & quomodo probetur consanguinitas in re equivoca circa patrem, aut vitricum. pag. 211. 212. & 213.
- Consanguinitatis probatio ad obtinendam maioratus successionem requiritur cum ultimo possessore ex via institutoris. pag. 212. col. 1. & 2.
- In maioratus successionem gradus computatio, & mensura computanda est à communis stipitis, & nexus cognitione. p. 212. optime pag. 226.
- Maioratus quando dicatur agnationis, vel masculinitatis, & quis succedat in illo. p. 212. col. 2.
- In maioratu agnationis non succedit femina. p. 213.
- In maioratu masculinitatis an succedat masculus ex femina, & quid in agnationis maioratu. p. 213.
- In maioratu agnationis succedit femina, aut masculus ex illa, ne maioratus extinguatur. p. 213.
- Et tunc succedit femina proximior d. p. 213. col. 2.
- Ad maioratus successionem admittitur probatio antiqua, & in re antiqua testes de auditu, cum alijs adminiculis, de quibus p. 220. & 221.
- In maioratus successionem debent gradus probari per duo instrumenta, aut demonstrationes. p. 221. ubi etiam an sufficiat probatio unius, & quomodo.
- Ad probationem consanguinitatis requisita ad successionem maioratus an magis credatur scripturis, quam testibus. pag. 221. & 222. ubi exemplificatur à quibus debent extrahi, & quibus requisitis.
- In maioratus successionem quando concurrunt descendentes diversorum matrimoniorum, qui succedere debeant, an prioris matrimonij, vel secundi, aut tertij. pag. 222. & 223.
- In maioratus successionem qui admitti curaverint tria probare tenentur, scilicet vocatum fuisse,

- fuisse, habere qualitatem sub qua vocati fuerunt, & casum substitutionis evenisse. pag. 224.
- Ad vocationem introducendam in maioratu omnes institutionis clausulae sunt attendenda. p. 225. n. 2.
- Ad maioratus successionem tripliciter dicitur quis vocatus, & quomodo, & quando. pag. 225. n. 3.
- Ad maioratum quando quis dicatur tacite, aut expresse vocatus, & tacite quando possit vincere expressum, & e contra. pag. 225. n. 3.
- In maioratu vocati habent primum locum successionis, & quare. q. 225. n. 4. 5. & 6. pag. 246. p. 248. 250. & quare. p. 257.
- In maioratu eo ipso quo quis vocatus est inducitur caeterorum exclusio. p. 225. n. 5.
- In maioratus successione servanda est institutoris voluntas. pag. 225. num. 6. & habet preferentiam vocatus. p. 295. p. 363.
- In maioratus successione dum habemus aliquem de vocatis, non pervenimus ad alios de familia, nisi in vocatorum defectum. p. 225. n. 7.
- Idem quando vocatio facta fuerit cum qualitate nominis, & si factae fuerint plures vocationes in diversis personis, finita linea primi vocati, sequitur linea secundi, & ea extincta caeterae lineae admittuntur ordine successivo. pag. 225. col. 2. ad fin. pag. 232. p. 245. & seqq. pag. 258. & seqq. p. 292. & seqq. v. 295. 296. 297. 299. p. 310. optime pro, & contra. p. 344. & seqq.
- In maioratus successione quomodo sint computandi gradus, & an secundum jus Canonicum, aut Civile. p. 226. & 227. 228. 229. 230. 232.
- Ad maioratus successionem quando fit vocatio de certo gradu non sufficit probare consanguinitatem in genere, sed requiritur probatio gradus specifica. pag. 228. 229. 230. 232.
- In equali gradu succedit masculus ex sexu, & excludit feminam. p. 228. col. 2. & pag. 229. p. 230. 232.
- In maioratus successione an declaratio possessoris probet ex testibus justificata. p. 229. n. 26. & vide supra.
- Proximitas ad maioratus successionem an sit numeranda respectu possessoris, vel institutoris. p. 230. 231. p. 232. n. 38. p. 258. 259. 260. & infra, & v. 430.
- Maioratus institutor censetur velle se conformare cum iuris dispositione. p. 230.
- In maioratus successione quando detur representatio inter descendentem, vel transversales institutoris, vel possessoris. pag. 231.
- pag. 236. 237. & seqq. ad omnia, & cap. 10. per totum per multas columnas. pag. 394. & seqq.
- Ad hoc ut cognoscatur ad maioratus successionem quis sit proximior per mortem ultimi possessoris, & in meliori linea sexu, gradu, aut etate ad hoc ut subrogetur linea, & succedat, quis quaerendus sit ascendens. p. 231. p. 254. n. 102. p. 258. col. 1.
- Ex quatuor qualitatibus requisitis ad maioratus successionem, non est quaerendum de gradu nisi in ipsa linea, nec de sexu nisi in pari gradu, nec de etate nisi in eodem sexu. pag. 231. n. 33. & p. 234. & pag. 403. & seqq.
- Et quando detur aequalitas gradus, & lineae, & precedat aliquis. pag. 234. n. 41. & seqq. p. 258. col. 1.
- Quando vocantur ad maioratus consanguinei ex parte patris, & feminae seniores, quis succedat. p. 232.
- Quando maioratus iudicatus fuit per sententiam, victor facit lineam ad suos descendentes, & non transit ad aliam nisi extinguatur. p. 232. n. 37. & 38.
- Conditio habitandi in certa Civitate ad hoc ut aliquis possit succedere, & maioratum possidere, an valeat, & repetatur in sequentibus successoribus, vel in primo extinguatur. p. 232. n. 37. & 38. & 233. 234. 331. ad fin. 332. 337.
- In maioratus successione quando exclusio sit personalis, vel realis, & comprehendat descendentes, & noceat vel contravenitio filijs, & dicatur conditio posita per viam modi. p. 233.
- In maioratus successione succedit descendens ex una linea in qua ingressa fuit successio, & non transit ad aliam nisi extinguatur. pag. 233. & supra, & p. 236. num. 46. pag. 242. p. 250. 258. p. 263. pag. 270. & 271. & pag. 275. 292. 293. pag. 295. 296. 298. 310. 343. n. 395. & p. 344. & seqq. explicatur pag. 436. num. 762. & 763. explicatur.
- In maioratus institutione una clausula explicat aliam. p. 234.
- In maioratus successione quando repetitio habeat locum, vel non. p. 232. 233. 234.
- In maioratus successione, quando preferentia lineae, & gradus inter se habeat locum. p. 234. n. 47. in fin. & 235. p. 264. 268.
- Maioratus erectio, & institutio facta in ser-vo an valeat, & quis succedat. p. 234. & p. 235.
- Quomodo probetur, quem esse ultimum maioratus possessorem, & an absens, vel ejus administrator. p. 235.

- Lineæ primogenitæ prærogativa ad maiora-
tus successionem unde veniat, & an ex ju-
re transmissionis, aut ex representatione. p.
236. 237. 238.*
- Filius an possit representare sexum, vel æta-
tem. p. 236. n. 50.*
- In maioratus successione quando linea primo-
genita attendatur inter transversales. pag.
237. n. 54. & 55. 238. p. 258. & seqq.*
- Linea, aut representatio, quando vocatur ad
maioratum filius maior natus, an habeat
locum. p. 237. n. 55. p. 241. p. 242. num. 73.
p. 249. 250. & vide infra.*
- Et an tunc habeat locum linea, vel represen-
tatio. p. 237. n. 55. 238. p. 241.*
- Quoties constat institutorem voluisse erigere
maioratum intelligendum est regulis ma-
ioratus se conformare velle, sive dicat
quod succedat primogenitus, sive maior na-
tus, & quomodo procedat. p. 237. n. 56. &
pag. 238.*
- Ad hoc ut habeat locum linea, aut represen-
tatio non est necessarium quod pater vel
ascendens sit possessor, nec habeat jus cer-
tum, vel invariabile, sed sufficit probabilis
spes succedendi si casus occurreret possit
succedere. p. 238. n. 58. vers. Quare, & pag.
248. n. 85. 292. 298. 311. 336. 341. 345.
& seqq. explicatur, & contr. pag. 394. &
seqq.*
- In maioratus successione an habeat locum
representatio quando vocatur proximior
consanguineus. pag. 241. col. 1. & 2. p. 242.
n. 74. p. 252. & 253. pag. 260. col. 1. p. 267.
268. 269. pag. 281. 283. pag. 291. 309. 310.
pag. 325. 327. 351. 367. 368. 388. 408.
optime p. 434. & 435. ubi ampliatur.*
- Ad representationem, & lineam introducen-
dam gradus debent numerari ab ultimo
possessore, & non ab institutore. p. 241. num.
65. & supra, & p. 258. 259. 260. p. 277. p.
305. 312. 314. 430.*
- In maioratus successione representatio in li-
nea vocatorum semper admittitur, & nisi
sit extincta non transit ad aliam pag. 241.
n. 66. p. 245. & seqq. 247. 248. 250. 251.
252. pag. 254. pag. 256. ad fin. 258. p. 262.
& 263. 264. 287. & seqq.*
- In maioratu gradus proximitatis non attendi-
tur dum linea inspicitur, vide supra, & p.
242. n. 70.*
- In maioratus successione tot sunt filij posses-
soris, tot lineæ considerantur. p. 242. n. 70.
p. 253. num. 109. pag. 257. pag. 264. 292.
& seqq. pag. 295. 299. 301. 307. 309. 312.
bene p. 344. & seqq. pro parte contraria,
& pro utraque parte.*
- In maioratu an possit succedere filius naturæ
lis. pag. 242. num. 76. & 243. 337. & seqq.
413. 414. 415. 416.*
- Proximior dicitur qui per representationem,
aut lineam intrat. pag. 243. n. 77. p. 244.
& seqq.*
- De bonis maioratus quando non constat reser-
vantur ad liquidationem. p. 241. n. 64. &
pag. 243. n. 78.*
- Representatio, & linea habet locum etiam
inter transversales ultra juris gradus,
quando datur voluntas institutoris. p. 244.
& seqq. pag. 258. 259. 268. pag. 273. 287.
& seqq.*
- Ad maioratus successionem masculus voca-
tus si est, ejusque descendentes cum præla-
tione ad feminas, validiorem, & præstan-
torem lineam constituit, & quis succedat
tunc. p. 245. n. 84. vers. Suppono, & p. 247.
p. 254. 267. & 268. 293. & seqq.*
- In maioratu nominationis in quo vocatur li-
nea, & alioquin masculina, & postea fe-
minina, an, & quando habeat locum repræ-
sentatio. p. 251. 252. & 253. pag. 254. 268.
272. & 273. 293. & seqq.*
- Quando maioratus est institutus à transver-
salibus, an sit casus omissus in Ord. quando
contendunt descendentes ultimi possessoris,
& an tunc habeat locum representatio. p.
253. 258. 264. 265.*
- In maioratus successione an deriventur tan-
tum lineæ, & representatio ab ultimo pos-
sessore, vel possint derivari ab anteceden-
tibus licet derivans sit transversalis. p. 253.
col. 2. p. 263. 264.*
- In maioratibus facultas nominandi mascu-
los an extendatur ad feminas. p. 253. col.
2. vers. Reus.*
- Quando ad maioratum vocatur linea habet
locum representatio, vide supra, & p. 253.
ad fin. n. 100. & p. 254. col. 1. & 2. n. 104.
& pag. 255. num. 108. pag. 263. 264. 287.
& seqq.*
- In maioratu instituto per transversales, quan-
do pertinentes sunt transversales ultimo
possessori, non est casus provisos à Lege Reg-
ni, sed manet in juris communis dispositio-
ne, & que ista sit, & quis succedat per obi-
tum ultimi possessoris per lineam, aut re-
presentationem. pag. 253. & 254. p. 256. p.
258. 259. 264. 265. & p. 277. p. 305. 310.
314. 330. 403. & seqq. 410. 411. 413. 429.
430. 431. 432.*
- Linea in maioratus successione non admitti-
tur extra descendentes institutoris. p. 254.
n. 101. explicatur p. 265.*
- In maioratus successione facultas concessa
licui ad nominandos filios masculos morte
extinguitur. p. 254. n. 105.*

In maioratus successione potest institutor excludere representationem quando Lex eam admittit. p. 255. n. 107.
In maioratus successione quando testator vocavit in stirpes, & non in capita, habet locum representatio. p. 255. n. 107. p. 409.
In maioratus successione habet locum representatio, & linea, quando controversia est orta inter patrum, & nepotem. pag. 256. n. 110. pag. 265. 276. pag. 278. 279. 280. & seqq. ad bonum casum, pag. 283. pag. 296. pag. 304. & 305. 314. 394. & seqq. 410. 411. 412. 415. 418. & seqq.
Si constat de voluntate testatoris datur representatio in maioratus successione ultra fratres, fratrumque filios, vide supra, & pag. 256. col. 2. pag. 258. 265. & vide supra, & infra, pag. 287. & seqq. 340. pag. 394. & seqq. 410. & seqq. 429. 430.
In descendantibus vocatorum ad maioratus successione datur linea, & representatio in infinitum respectu aliorum consanguineorum. p. 256. col. 2. ad fin. 268 p. 273. & seqq. & p. 287. & seqq.
Ad maioratum vocato primogenito datur repetitio, & representatio in filiis illius. pag. 257. col. 1. p. 265. 268.
In linea possessoris maioratus datur linea, & representatio, & precedit linea primi filii, & post illam secundi, & tertij suo ordine. p. 257. ad multa p. 265.
In maioratu succeditur jure sanguinis, & non hereditario. p. 259. col. 1.
Et in his ad quae succeditur jure hereditario datur representatio. p. 259. col. 1.
In maioratus erectione debet observari alternativa mensura, & secundum eam debet fieri maioratus erectio, aut in judicio Ecclesiastico, aut seculari, ubi pertinet. p. 261. col. 1. & p. 262. explicatur.
In maioratus successione quando dantur plures vocati, & substituti, quamvis non vocetur linea primi vocati, intelligitur vocata. pag. 261. col. 2. ad fin. & p. 263. si fuerint vocatae Montales
In maioratus successione succeditur per representationem, & lineam, ni videatur exclusa clare. p. 261. ad fin. p. 266.
In maioratus erectione sententia Iudicis Ecclesiastici secundum alternativam prolatam ad erectionem observanda est. p. 261. col. 2. & p. 262. explicatur.
Si tutor, aut haeres morosus fuerit in maioratus erectione, an teneatur ad fructus solvendos sicuti in legato tenetur morosus. p. 262. & 263. ubi multa de mora circa restitutionem fructus maioratus legati, & praelegati, & quid sit praelegatus.

In maioratus successione succeditur per lineas, & representationem, tam de jure regio, quam communi etiam inter transversales descendentes ab ultimo possessore. p. 265. pag. 303. 304. 305. 306. 315. p. 340. Vel ab institutore pag. 266.
In maioratus successione quid importet maioratus cessio, & an duret post mortem cedentis, vel extinguatur in vita, & quid dato litigio. p. 266. & 267.
In maioratu nominationis an habeat locum representatio. p. 266. 267. p. 269. p. 277. & 278. 279. & p. 280. 293.
In maioratus successione facultas nominandi proximiorum ex genere quomodo intelligatur. pag. 266. 267. ubi etiam an transeat ad successores, & sit realis, vel personalis, & p. 269. 270. 279. 296. col. 2. p. 300.
Data facultate nominandi ad maioratus successione an possit nominari remotior relicto proximiorum, & femina relicto masculo. pag. 267.
Exclusa matre propter representationem excluduntur etiam filii, & descendentes. pag. 268. col. 2. 269. 270.
In maioratibus familiae an feminae admittantur quando expresse non sunt exclusae, & quid in representationis controversia. p. 268. 269. & 270.
In maioratus successione non incipit linea nisi a primogenito, aut possessore p. 268. 269. 270. p. 435. col. 2.
Inter transversales non attenditur linea, sed gradus, & quomodo procedat. pag. 268. & 269. & 270. & infra.
Quando is qui renuntiat, aut cedit maioratum in sequentem successorem, & iste sine liberis e vita decedit, revertitur ad renuntiantem, & iste potest audiri circa eandem successione. pag. 271. ad fin. & 272. 275.
Masculis ad maioratum vocatis, & in illorum defectum feminis, dum masculi existunt, datur agnatio, & quis succedat, & an habeat locum representatio. pag. 272. & 273. 274. 293. 299. 328. 329. 330. 332. 336. 416. 418. & seqq. 429.
Ad maioratus successione quando institutor vocat filium supervenientem, & superstitem, an habeat locum linea, aut representatio. p. 272. & 273. 325.
In maioratus successione representatio inter descendentes institutoris habet locum in infinitum & etiam linea p. 280. & 281. 282. 284. & seqq. 291. 294. pag. 301. 304. 308. 315. 316. 322. 326. 344. & seqq. ubi etiam contra, & pro, pag. 389. & seqq. & p. 401. & seqq. & p. 430.
In maioratus successione, quando representa-

- tio excludatur, aut linea ex vocatione senioris. pag. 281. n. 164. p. 282. 283. p. 295. 296. 297. 307. & 308. 312. contr. pag. 320. 324. 326. 369. 370. 384. pro una, & altera parte. p. 433.
- In maioratus successione, linea, & representationis effectus est admittere representantem cum omnibus qualitatibus representationis, gradus, sexus, & aetatis. pag. 283. n. 175. pag. 291. 294. 296. 302. 312. 327. & pag. 399.
- In maioratu instituto per contractum an habeat locum representatio. p. 291.
- Maioratus quando fuerit institutus à duobus in eadem charta, & a marito, & uxore, aut per dotis viam, an sint duo maioratus, vel tantum unus, & succedere debeant consanguinei mariti, aut uxoris, & quando, & quomodo. p. 285. & seqq. 289. 290.
- In maioratu si fuerint facta melioramenta quomodo solvenda sint. p. 288. col. 2.
- Maioratus successio non ascendit, sed descendit. p. 292. n. 191.
- In maioratus successione quando detur incompatibilitas, & extendatur, vel non ad diversos gradus, & an in illo habeat locum linea, vel representatio. pag. 293. & seqq. 297.
- Nominans in maioratu absque facultate nulliter nominat. p. 294.
- In maioratus successione quando admittatur exemplum institutionis, & probet vel non. p. 294. col. 2. p. 295.
- In maioratu an gravamen positum in primo gradu extendatur ad alios. p. 297.
- In maioratu factis pluribus gradibus substitutionum, ille primo succedit, quem testator primo loco vocavit. p. 298. col. 2.
- Maioratus successio debet regulari secundum fideicommissorum regulas in non exceptuatis. p. 299. n. 216. 305. n. 233.
- In maioratus successione sententia lata contra possessorem prodest, & nocet etiam inter alios. pag. 302. n. 224. & pag. 303. 307. explicatur.
- Maioratus bona mutant naturam, & successione per temporis lapsum, & prescriptionem, & quando, & quomodo. pag. 203. n. 225. 323.
- Maioratus non praesumitur nominationis. p. 304. in sententia.
- Maioratus non facit solum onus pium, aut missarum. p. 305. n. 135.
- In maioratus successione conditio, sine haerede, de liberis haeredibus intelligitur. pag. 305. n. 237.
- In maioratus successione ordo datus in primis vocationibus in omnibus sequentibus censetur repetitum. pag. 306.
- In maioratu conditio prohibitiva, aut gravamen circa nuptias, & matrimonium non contrahendum cum certo genere an procedat tantum in linea descendantium, an vero extendatur ad transversales, & quando, & quomodo procedat. p. 307.
- In maioratus successione semper attenditur linea, & quae dicatur effectiva, vel contentiva. p. 309. col. 2.
- In maioratu lineam constituere non potest qui habuit possessionem. pag. 310. in princip. 311.
- In maioratus successione quando quis dicatur possessor bonae fidei, ut fructus restituat, vel non. pag. 309. 311. 313. ubi explicatur 334.
- In successione maioratus quando non constat de testatoris dispositione defertur successio eo modo, quo succeditur ab intestato. p. 312. n. 264.
- Maioratus quando fit annexio, an sequatur illius naturam. p. 314. n. 271.
- In maioratus successione ad representationem quanti casus sint considerandi secundum Legem Regni. p. 315. 389. & seqq. 406. & seqq. 430.
- In maioratus successione representatio semper habet locum in omnibus casibus tam in descendantibus, quam in transversalibus. pag. 314. n. 275. & seqq. 389. & seqq. & pag. 394. & seqq. & 406. 430. & 431.
- Et quid inter patruales, an detur representatio. p. 316. n. 283. & pag. 317. quando in haereditate habeat locum in stirpe, & non in capita, & pag. 318. 408. 412. 413. & seqq.
- In maioratus successione non habet locum representatio ultra fratres, fratrumque filios, nec linea. pag. 318. num. 292. & seqq. pag. 320. 322. 323. & seqq. & 330. 331. 332. 333. 338. contr. 389. & seqq. pag. 400. & seqq. & 406. & seqq. p. 410. 411. & seqq. pag. 413. 414. 415. 416. 429.
- Maioratum institutum fuisse ex quibus probetur. p. 319. 320.
- In maioratu quando habeat locum praescriptio. p. 320.
- Maioratus non praesumitur nisi probetur. p. 321. n. 296.
- Sed probatur conjecturis. p. 322.
- Confessio circa successione maioratus an probet. p. 323. n. 305. & p. 324.
- Maioratus successio per mortem absentis, & cedentis, & usufructuarij ad quem devolvatur per lineam, & representationem, aut sine illa. pag. 320. 321. 322. 323. 324. pag. 326.
- In maioratus successione non habet locum representatio.

presentatio, nec linea quando aliquis vocatur salva gradu prerogativa. p. 325.

In maioratus successione instituta transversali, si contendunt descendentis duorum fratrum institutoris, non habet locum linea, nec representatio, & quare. pag. 328. & 329. & seqq. 409. 410. & 411. 413. 414. 415. 418. & seqq. 429.

In maioratus successione semper precedit proximior consanguineus ultimi possessoris, vide verbo Ord. lib. 4. tit. 100. in princip. & p. 318. & seqq. & 330. 331. 338. 339. 341. 342. 343. & vide verb. Ord. lib. 4. tit. 100. §. 2. p. 345. n. 400. p. 351. & 403. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. & p. 417. 418. & seqq. 429.

De maioratus subrogatione facta per Regis facultatem. p. 331.

In maioratu quando succedat Monasterium, Monachus, aut Monialis. pag. 331. col. 2. 332. ubi de obligatione annexandi. p. 337.

Maioratus conditionalis quando dicatur. p. 331. p. 332. 333.

De clausula annexationis tertiae ad maioratum, & quando habeat locum. p. 332.

In maioratus successione representatio est filio, & privilegium, & non extenditur ultra casus a jure expressos. pag. 333. 350. & 351. contr. pag. 394. & seqq. 409. 410. 411. 412.

In maioratus successione quando habet, vel non locum transmissio. p. 333. col. 2.

In successione maioratus gradus sunt computandi secundum juris communis dispositionem. p. 334. col. 1. p. 353.

In eodem gradu precedit in maioratu masculus feminae, vide verb. Ord. lib. 4. tit. 100. §. 1. & p. 335.

In maioratus successione non derivatur linea ab illo qui non possessionem habuit. p. 336. 342. p. 349. 350.

In maioratus successione in dubio contra representationem iudicandum est. pag. 339. 386. 433. n. 741.

In maioratus successione quando institutor est transversalis, & contendentes sunt collaterales, non habet locum, nec linea, nec representatio. pag. 338. & 339. 340. 341. contr. pag. 389. & seqq. contr. pag. 394. & seqq.

In maioratu an possint succedere legitimati per rescriptum. 339. 340.

In maioratus successione, ubi representatio cessat, prioritas lineae non attenditur. p. 339. & quare, p. 341. col. 1. 342. p. 350.

In maioratus successione proximior habet pro se regulam, & ut excludatur per representatio-

tionem est necessaria specialis, & expressa voluntas. pag. 341. col. 2. pag. 350. 351. 352.

In maioratus successione, ut consanguinitas probetur, testes debent gradus specificare, & personas, & cognoscere lineas de quarum gradibus deponant. pag. 342. col. 2.

Ad successionem maioratus habitas, & capacitas attendenda est tempore mortis ultimi possessoris, & non sufficit superveniens. pag. 343.

In maioratus successione gradus non considerantur nisi in linea. p. 343.

In maioratus successione non attenditur ad jus Rei si actor petens non probat suam intentionem. p. 344.

Quid sit in maioratus successione linea, & de eius divisione. p. 345. & seqq.

Linea transversalis in maioratus successione non attenditur, nec tertia linea, sed solum primogeniti, & possessoris pag. 346. num. 402. pag. 350. pag. 378. 379. contr. p. 394. & seqq.

Descendentes filiorum constituunt unam lineam, & non plures. pag. 344. & seqq. pro, & contra, & 379.

In maioratu linea non potest insipere nisi ab eo qui successionem actu, vel habi. u. occupavit. p. 350. vide p. 379. 380.

Ad maioratus successionem quando aliquis vocatur cum restrictione ad certum gradum, non habet locum linea, nec representatio. pag. 351. & 352. 365. & seqq. 384. vide p. 435.

Representatio, nec linea in maioratu non habet locum contra institutoris voluntatem. p. 351. 352. & vide infra.

In maioratu filius natus ex his inter quos matrimonium contrahi poterat, legitimatur per subsequens matrimonium, & nihil differt a legitimis, & quid si matrimonium contrahatur cum secunda, pendente lite cum prima, & an sit nullum, & quae suppleat legitimatio per subsequens. p. 353. & seqq. pag. 356. p. 360. 371. & seqq.

Et an secularis in hoc casu possit cognoscere de nullitate opposita contra sententiam latam in Ecclesiastico iudicio. p. 353. & 354. ubi etiam an exceptio opposita faciat supersedere. p. 371. & seqq.

In maioratus successione quando institutor vocat legitimum de legitimo matrimonio, an sufficiat legitimatio per subsequens vel requiratur existentia tempore mortis. p. 354. 355. 375.

Ad maioratum quando institutor vocavit filiam, quae non habuerit commissam inhonestam-

- rem, an succedere possit quæ antea fuit deflorata, vel non, & quid in descendentes. p. 355. 356.
- In maioratus successione, quando exclusa matre censeantur exclusi filij, aut descendentes. pag. 356. num. 439. & seqq. & p. 357. 383.
- In maioratus successione an sit valida clausula, quod filia non contrahat matrimonium absque licentia, & facultate patris, aut matris, & an ex contraventione veniat privanda, vel filius. p. 358. 359.
- In maioratu an clausula prohibitiva, ex cuius contraventione privandus venit successor, sit necessaria citatio, ut incurrat in pœnam. pag. 359.
- In maioratus successione quando detur nullitas ex eo, quia circa materiam victam vota, & deliberationes prolatae fuerunt à Senatoribus, & Iudicibus. p. 360. 361. 362.
- Ad maioratus successione quando quis censeatur vocatus specialiter, vel generaliter, & ut talis succedat. p. 363. & 364.
- In maioratu quando censeatur vocatus qui fuerit in tali gradu ad hoc ut precedat. pag. 364. 365. 366. 367.
- In maioratu an habeat linea, & representatio locum quando requiritur qualitas tempore mortis ultimi possessoris. pag. 369. 370.
- Ad maioratus successione quando censeatur vocata linea cum certa qualitate, & an tunc si deficiat, quis succedat. pag. 380. 381.
- In maioratus successione finita linea fit transitus ad aliam capacem. p. 381.
- Incapax ad successione maioratus habetur pro mortuo, & non constituit lineam, nec gradum. p. 382.
- In maioratu quando institutor requirit aliquam qualitatem non habet locum linea, nec representatio absque illius verificatione. pag. 384.
- Et quid quando vocatur maior, aut primogenitus. Ibid. d. pag. 384.
- In maioratus successione non datur linea, nec representatio personæ exclusæ. p. 385.
- Ad maioratus successione quando vocatur linea masculina, de illa non est femina, nec ex ea descendens. p. 388.
- Ad maioratus successione per lineam, & representationem proximitas consideratur respectu successione, & non sanguinis. pag. 399. & 400. 401. 406.
- In maioratus successione ad hoc ut habeat locum linea, & representatio, an admittantur lineæ de lineis. pag. 394. & seqq. & p. 403. & 404. & seqq.
- Quando sit curandum in successione maioratus de linea in gradu, & de gradu in linea ad hoc ut habeat locum successio, & representatio. p. 403. 404. 405.
- In maioratus successione quando vocantur feminae in defectum masculorum, intelligitur in eodem gradu. p. 417.
- In maioratus successione quando aliquis dicitur vivere per gloriam ad representationem introducendam, & lineam derivandam. pag. 418. & seqq. ubi de bello, & naufragio, & de eius descriptione, & ibi explicatur, & quando fictio habeat locum, vel non.
- De differentia inter bona Coronæ, & maioratus in quo consistat. p. 424. & 425.
- In maioratus successione successio regulanda est per lineas, & representationem, quando ultimus possessor absque descendentes è vita decessit, & querenda est linea in qua successio subrogetur, & quomodo querenda sit, & derivanda. pag. 432. n. 736. 737.
- Si maioratus successio alicui iudicata fuit, ab illo incipit linea, & in suos descendentes continuatur successio per lineas. pag. 432. n. 738.
- Nisi aliud disponat institutor. Ibidem num. 739.
- Tam expresse, quam tacite, & quibus conjecturis. Ibid. n. 739.
- Ad representationem, aut lineam admittendam, vel negandam regulariter recurritur ad voluntatem institutoris. p. 432. n. 739. 740. & vide supra.
- Licet representatio in maioratus successione in dubio non sit admittenda, nec linea; nihilominus tamen contrarium tenent multi, & multo fortius si in aliqua institutionis parte admittatur, tunc enim in casu dubio admittitur, & in quo non datur expressa illius exclusio. p. 433.
- Representatio aut linea in maioratus successione, an censeatur exclusæ quando vocatur filius primogenitus, aut maior. p. 433. disputatur.
- Representatio aut linea in maioratus successione an habeat locum quando vocatur filius maior superstes tempore mortis possessoris. p. 433.
- Quid si concurrant duo nepotes, filius maioris minor, filius junioris maior, an habeat locum linea, & representatio. pag. 434.
- Linea aut representatio an habeat locum quando pater, aut descendens fuit exclusus, aut incapax est, & vivus. pag. 435. num. 754.

Linea, & representatio quando habeat, vel non locum, & ex variis conjecturis fit deducta: remissive p. 435. n. 756.

Linea aut representatio an habeat locum in institutione facta per contractum. pag. 435. col. 2.

In maioratus successione non incipit linea nisi à possessore, aut ab habente sententiam in qua successio iudicata sit. p. 435. col. 2. & vide supra.

Vel à primogenito, pag. 436.

Dummodo sit consanguineus ex illa via ex qua bona veniunt. p. 436. n. 761.

Maioratus successio non transit de una linea ad aliam, nisi prima fuerit extincta, dummodo sit capax, & in illa non inveniatur exclusio, aut vitium reale, quod ad successores extendatur. p. 436.

Vel maioratus sit agnationis, quia tunc transit ad masculum alterius lineæ. pag. 436. ubi explicatur.

In maioratu quando linea habilis, & quando sit continuanda, & continuetur in descendentibus de linea in lineam, vel sit retrograda, postrograda, & reintegretur, vel non, & transeat ad feminas exclusas, vel ad eorum filios masculos, & continuetur etiam in maioratu agnationis in feminam exclusam propter masculos, late resolvitur pro una, & altera parte pag. 436. n. 766. & seqq. ad multas quæstiones.

Maioratus successio descendit de linea in lineam, & non retrograditur, nec retrovertitur, & quare. p. 436. n. 766. 767.

In maioratus successione femina exclusa licet ex linea primogeniti propter masculum remotiorem si iste decedat absque masculis, non admittitur, nec in illa reintegratur successio, sed continuatur in filiam feminam, aut sororem ultimi masculi, non obstante linea primogeniti postergata, & retrograta. p. 436. num. 767. de ratione num. 768. 769. 770.

Contrarium defenditur pag. 437. num. 771. & seqq. & pag. 438. multis rationibus comprobatur.

In maioratus successione, masculus primæ lineæ, qui post successionem natus fuit, non potest excludere successores descendentes, aut transversales lineæ secundæ, in qua intravit successio, vel ingressi sunt in possessionem, quia attenditur tantum linea recta sequens, & proximior ultimo possessori, & non linea præcedens ex qua exiit exclusio, & tunc an reintegretur successio. p. 437. n. 770.

Contrariū defenditur p. 437. n. 771. & seqq. & p. 438. multis rationibus comprobatur.

Pars II.

In maioratus successione quando detur vel non reintegratio lineæ, & quando revertatur retro, & reintegretur, vel ulterius progrediatur, & transeat successio de una linea ad aliam. p. 438. n. 772. & seqq.

In maioratus successione femina semel exclusa, non semper manet exclusa, & solum durat suspensio, quantum durat persona, & masculus, qui eam exclusit, & absque masculis linea eius extincta, poterit qui semel fuerit exclusus succedere, & in illo successio reintegrari, quia dicitur suspensio, & cessante causa exclusionis cessat exclusio. p. 438. n. 775. & seqq. & 439.

In maioratus successione datur reintegratio lineæ primogenitæ, quæ prætendebatur esse postergata, & inter tertiam post extinctionem secundæ lineæ masculorum. p. 439. n. 781. & p. 440. 441.

Maioratus masculinitatis quando fuit erectus, in quo non potest succedere femina, sed potest eius filius masculus, si è vita decedat masculus ex prima filia, & succedat masculus ex secunda, & iste ultimum diem claudat extremum absque filiis, iam nato alio filio primogenitæ, & secundæ, fratre ultimi masculi, & si uterque concurrat ad successionem, quis succedere debeat, an filius primogenitæ, an vero secundæ, frater ultimi, & an in hoc casu detur reintegratio lineæ postergatæ, late pro utraque parte proponitur, & resolvitur quæstio pag. 441. n. 784. & seqq.

In maioratus successione frater non est de linea fratris. p. 442. col. 2.

In maioratus successione quod testator disposuerat, si interrogatus fuisset, ita ad vocationem inducendam intelligendum est. Ibi dem.

In maioratus successione quando descendentes ex femina succedant ex propria persona non obstante matris exclusione. pag. 442. col. 2.

Ad maioratum quando admittatur natus ex primogenito, si iam successit alter ex secundogenito procreato, & quando succedat revocabiliter, vel irrevocabiliter. p. 443.

Maioratus possessor non transit absque reali, & actuali apprehensione; secus in Regno Castelle dicendum est, ex p. 443. n. 790.

Ad maioratum tantum jus habent nati, quam nascituri. p. 443. col. 2.

In maioratus successione non habet locum secunda linea, donec aliquis existit ex prima. p. 444.

In maioratu quando filius femine exclusæ excludat aliam feminam vocatam, & ingressam per mortem fratris masculi, & an

- in hoc casu detur reintegratio feminae, vel descendens, & quis succedat in maioratu. p. 444. n. 793.
- In maioratus successione linea possessoris extincta, ad quam revertatur successio, & tunc quis succedat ex linea prerogativa, & de varijs lineis, & quando succedatur ex linea, vel non. pag. 448. n. 796. & pag. 449.
- In maioratus successione, extincta prima linea vocata, succedit descendens ex secunda inclusa per vocationem alicujus, licet vocatus sit sub conditione, si primus sine filijs decesserit, & ille filios habeat, quia sufficit, ut quocunque tempore deficient, ut maioratus sustineatur, & transeat successio ad descendentes vocati in casu deficientie etiam per representationem. pag. 449. & 450. & 451. optime p. 460. & 461. & 462.
- In successione maioratus, quando appellatione filiorum veniant nepotes. Ibid. Vbi etiam quando censeatur vocatus ex filiorum vocatione, & habeat preferentiam, & excludat patrum.
- In maioratus successione quando contraventio possessoris præjudicet alijs. p. 450. & 451.
- In maioratus successione quomodo intelligantur verba, hæredes, vel successores. p. 451. col. 2.
- In maioratus successione quando non ostenditur institutio, nec probatur maioratum institutum fuisse, Reus absolvendus venit. p. 453.
- Maioratus quando censeatur institutus temporaliter, vel perpetuo, ita ut extinguatur, & in ultimo bona maneat libera in ultimo vocato, & succedere possit hæres abintestato, & filij positi in conditione censeantur vocati, & positi in dispositione, & onus missarum inducat maioratum. pag. 454. & 455.
- In maioratus successione an pater, & mater comprehendantur in vocatione heredum abintestato. p. 455.
- In maioratus successione quando positi in conditione censeantur vocati per testatorem, seu institutorem, & prohibitio alienandi inducat fideicommissum. p. 456.
- In maioratus successione quando detur representatio inter descendentes, & habeat locum representatio ex vocatione proximiorum. p. 457. & 458. & 459.
- Maioratus erectio quando caducet ex defectu filiorum. pag. 460. 461. & 462. & 463.
- In maioratus successione quando debeat edi originalis institutio, ad hoc ut Actor admittatur ad successionem consequendam. pag. 460. n. 837. & seqq. ubi etiam de falsitate opposita, & p. 461.
- In maioratus successione non habet locum conditio, si sine filijs decesserit, aut filios non habuerit, ut maioratus erectio caducet, si filij existant, quia conservatur ratione perpetuitatis, & quocunque tempore deficient habet locum substitutio, & vocatio, quia talis conditio, si sine filijs, in maioratibus non dicitur resolutiva vocationis, aut substitutionis sequentis, sed tantum suspensiva lineæ vocatae, dum filij vocati existerent. p. 463. n. 853. 854. 855. & quare.
- In maioratus successione quando concurrunt duo nepotes, & vocatur senior, & unus ex primogenito est junior, alter ex secundogenito senior, quis succedat, & an habeat locum linea, vel representatio. pag. 463. n. 856.
- In maioratu ordo succedendi provenit ex testatoris, & institutoris voluntate, & de ejus speciebus. p. 464. n. 1.
- Maioratus artificiosæ agnationis, & limitatae, quis dicatur, & ex quibus verbis inducatur. p. 495. n. 1. & seqq.
- In maioratu artificiosæ, aut limitatae agnationis tantummodo succedunt masculi ex masculis, & excluduntur feminae, earumque descendentes licet propinquiores, & in meliori linea possessoris, & non admittuntur nisi subsidiarie post masculos extinctos, & quomodo, & quando procedat. pag. 495. n. 7. & seqq.
- In maioratus successione quando admittatur exceptio de iure tertij. p. 498. n. 16. & seqq. & 499. & 500. & 501. & 502.
- Quando femina ultimi possessoris excludatur à masculo remotiore. pag. 503. n. 42. & seqq. & p. seqq.
- Quando femina cum conditione contrahendi nuptias, aut matrimonium cum consanguineis institutoris, & natis ex generatione aliqua excludat masculum ex linea masculina in maioratu masculinitatis, aut agnationis artificiosæ, & limitatae, & ascendens excludatur à maioratu possessore à descendente, & valida sit talis conditio, & maioratus dicatur masculinitatis veræ, vel fictæ, temporalis, aut perpetuæ, & quid operetur sententia in hoc casu lata, pro utraque parte multa referuntur, & iudicatum refertur pag. 508. n. 70. & seqq. usque ad pag. 531.
- De maioratu irregulari agnationis veræ, & rigorosæ, & an maioratus agnationis presumatur, vel potius excudatur, & quando, & quomodo p. 532. n. 1. & seqq.
- Agnationis verbum in maioratu est Italianum,

num, & incognitum olim in Regno Lusitania, & Hispania, & paucis abhinc annis usitatum fuit. p. 532. n. 1.

Maioratus agnaticus non præsumitur, neque intelligitur institutores voluisse facere agnationis rigorosæ, veræque maioratum, nisi id clarissimis verbis institutor expresserit, & tunc non extenditur ultra casum expressum. p. 532. n. 2.

Maioratus ad hoc ut instituantur, & masculi vocentur, & excludantur femina, quæ causæ intervenire soleant. p. 531. n. 3.

Maioratus quando dicatur agnationis, vel masculinitatis. p. 532. n. 4. & seqq.

Maioratus agnaticus an probetur conjecturis, & quæ sufficiant, p. 533. n. 7. & p. 534. num. 8. & seqq. & pag. 539. n. 30. & seqq. ad multa.

Quando in maioratu agnationis feminae censeantur inclusæ, & masculi exclusi. p. 536. n. 13. & seqq.

Maioratus agnaticus excluditur quando fuit erectus, aut fundatus à femina, & quando vocantur feminae in aliqua parte, aut earum descendentes. p. 538. n. 25. 26. 27. explicatur n. 29. & p. 539.

Maioratus quando institutus est ab extraneo datur præsumptio exclusivæ agnationis. p. 538. n. 27.

Maioratus regularis, & irregularis, quis dicatur, & quomodo in eo succedatur. p. 464. n. 2.

Maioratus in dubio an censendus sit regularis, an irregularis. p. 464. n. 3.

Si probetur bona esse maioratus, & non inveniatur institutio, regularis censendus est, & per regulas maioratus deferenda erit successio. p. 464. n. 4. 5. & 8.

Maioratus est individuus, & uni tantum deferendus, licet plures sint vocati. pag. 465. n. 6.

In maioratus successione substitutio est secundus gradus. p. 465. n. 9.

Maioratus successio pertinet ad unum, nisi colligatur testatorem voluisse dividere bona in duos vocatos, quia tunc non succedit unus, sed fit divisio; & dicuntur duo maioratus, in quibus succedit consanguineus, & descendens vocati, licet omnia bona indivisa possiderentur ab uno. p. 465. n. 9. & 10. & p. 466. & 467. 468.

Quando ad maioratum sunt duo, aut plures vocati, an succedant omnes equaliter, vel ordine successivo. pag. 468. n. 18. & 19.

Maioratus simplicis, nudeque masculinitatis, & puræ, quis dicatur, & quomodo dicatur institutus. p. 468. n. 1.

In maioratu masculinitatis succedunt mas-

culi ex feminis, & non femina, & quare. p. 468. n. 2. 469. n. 3 & 4.

Ad maioratus successionem quando concurrunt masculi ex femina proximiores ultimo possessori, & melioris lineæ, & masculi ex masculis remotioris lineæ, qui succedat, & vocatio masculorum an comprehendat tam masculos ex masculis, quam masculos ex feminis, & quando femina succedere possint, vel non in dicto maioratu, latissime resolvitur p. 469. n. 5. & seqq. usque ad p. 492. n. 131. ubi etiam quid data facultate nominandi, & de agnatione agitur. p. 487. 488. 489. & quando appellatione masculorum veniant masculi ex femina, & descendant ex duobus, vel una femina, & pag. 492.

Maioratus qualificatæ masculinitatis quando dicatur institutus. pag. 492. num. 1. 2. & 3.

In maioratu qualificatæ masculinitatis non possunt succedere femina, nec ejus descendentes, licet propinquiores, sed devolvitur successio ad masculos de lineâ masculina licet remotiores, & quomodo intelligatur vocatio lineæ masculina. pag. 493. num. 4. & seqq.

Ad successionem maioratus qualificatæ masculinitatis requiritur quod contendens sit masculus, & ex masculis descendat per lineam masculinam, & copulative requiritur utraque qualitas. p. 493. n. 5.

Virum filia femina ultimi possessoris masculi sit de lineâ masculina, & possit succedere concurrente masculo remotiore. pag. 493. n. 6. 7. & 8.

Ad maioratus successionem quando requiruntur multæ qualitates in dispositione, ad hoc ut habeat locum successio etiam in qualitatibus masculinitatis, omnes debent concurrere copulative, aliter vitatur, & nullius est momenti vocatio, & dispositio. p. 494. n. 9.

Maioratus agnatio excluditur quando vocantur naturales, & quare p. 538 n. 28.

Maioratus agnaticus potest institui in femina eodem modo quo in masculo, ita ut deficientibus masculis ex masculis, conservetur in femina, aut in ejus descendentes, quando femina est ex masculi lineâ, tunc consideratur caput, ex quo nova lineâ masculina derivatur, & in hoc casu, sicut masculus judicatur, & quare. p. 538 n. 29.

Maioratum agnationis institutum fuisse quibus conjecturis probetur, & an in illo possit succedere femina, vel masculus descendens ex ea, & quando censeantur exclusæ vel non, tam ab institutore, quam a ju-

- re. pag. 539. num. 30. & seqq.
- Maioratus* quando possint annexari bona emphyteutica. pag. 539. n. 32. & pag. 545. n. 49. & seqq.
- Maioratus* verae, & rigorose agnationis, continet in se varias species, & quae sint referuntur. p. 548. n. 64. & seqq.
- In maioratu erecto quando institutor fecit vocationem masculorum multoties reiteratam, & multiplicatam in lucitur praesumptio agnationis, vel quando vocavit masculos ex masculis descendētib; per lineam masculinam. pag. 548. num. 65. & 66. & quare.
- In maioratu agnationis tantummodo possunt succedere masculi ex masculis descendētib; per lineam masculinam, licet sint remotiores, & de linea inferiori, & excludant feminas, earumque descendentes, quamvis sint ex linea inferiori, & effectivi, & filiae, vel sorores ultimi possessoris. p. 548. num. 67.
- In maioratu agnationis tantum possunt succedere masculi ex masculis, & tunc nihil obstat consideratio melioris lineae, nec gradus, nec consanguinitatis proximioris, nec regula, quod de una linea in qua intravit successio, non sit transitus ad aliam lineam nisi extincta, tunc enim quaeritur linea qualitatis, & non substantiae effectivae, etiam inter transversales, & tunc attenditur ad lineam qualitatis, & non substantiae effectivae, p. 549. n. 68. 69. 70. 71. 72.
- Maioratus* agnatio conservatur per masculos, sicut per feminas finitur. p. 549. n. 73.
- Maioratus* agnationis ut non extinguatur, femina potest succedere, etiam ad excludendam coronam. p. 550. n. 75.
- Masculi* ex feminis quando vocantur ad maioratum intelliguntur de linea effectiva, & non censentur exclusi, nisi evidentissimae conjecturae appareant, & quae sint. p. 552. n. 1. 2. 3.
- Masculi* ex feminis quando ad maioratum vocantur admittuntur qui sunt ex meliori linea, & proximiores licet mater ex qua excluduntur sic viva succedunt ex propria persona, & quare. pag. 552. n. 4. & 5. pag. 555.
- In maioratus successione masculus ex femina censetur exclusus expresse, aut tacite per conjecturas, & quando mater est exclusa, masculus filius censetur etiam exclusus. p. 552. n. 6.
- Maxime si vocatur ad successionem linea masculina, tunc enim censetur etiam exclusus masculus ex femina. p. 553. n. 7.
- Contrarium ostenditur, & resolvitur pag. 553. num. 8. & seqq.
- In maioratibus quomodo explicetur linea masculina, & quomodo considerari possit, & an masculi ex feminis dicantur de linea masculina. pag. 553. n. 9. & seqq. & p. 554. & pag. 555.
- In maioratu an exclusa matre, aut patre censentur exclusi eius descendentes, & quando. p. 554. n. 14. & seqq.
- In maioratu agnationis exclusa femina propter masculos ex masculis, omnes eius descendentes censentur exclusi. pag. 554. n. 16. & 17. & seqq.
- In maioratu quando masculus agnatus familiae praefertur, ita & masculo ex eadem femina. p. 554. n. 18.
- Ad maioratus successionem si concurrat masculus ex duabus feminis, cum masculo ex una, quis praferendus sit. pag. 555. n. 21. & 22.
- Exclusa à maioratu aliqua femina, aut masculo, ex eo quod ex sanguine maculato ducat originem, vel quod cum viro, aut femina impuri sanguinis matrimonium contraxerit, filius aut descendens an sint perpetuo exclusi. p. 555. n. 23.
- Ad maioratus successionem, deficientibus masculis ejusdem gradus, admittuntur feminae, & excluduntur masculi alterius lineae. p. 556. n. 1.
- In maioratibus faminarum exclusio est odiosa propter masculos remotiores, & ita non admittitur nisi expressa, aut evidens voluntas contrarium disponat. pag. 556. n. 2. 3. 4. 5. & 6. & pag. 557. 559. & seqq. & pag. 567. 569. 570.
- Et in casu dubio iudicandum est pro femina contra masculum. p. 556. n. 7. p. 560.
- De maioratus incompatibilitate, & quando habeat locum. p. 558.
- Ad maioratus successionem primo loco admittuntur vocati, non obstantibus praerogativis lineae proximitatis, & alijs, & quis tunc dicatur proximior ultimi possessoris, tam respectu sanguinis, quam lineae. pag. 562. & seqq. & 567. 569.
- In successione maioratus in vocatione, aut appellatione fratris, an veniant soror, & eius filij. p. 563.
- Maioratus* quando dicatur vel non agnaticus vel masculinitatis, & succedat femina, vel masculus. pag. 563. & p. 564. & p. 565.
- In dubio potius censetur maioratus masculinitatis, quam agnaticus, ad hoc ut femina admittatur, vel ex ea descendens. Ibid. 565.
- In maioratu faminarum exclusio debet esse expressa, aut per necesse concludens. p. 570. v. 57.
- A maio-

A maioratus successione, ut femina excludatur per masculum remotiorem, tres casus sunt distinguendi, & qui sint, & quis succedat ex illis. p. 570. n. 58.

In maioratu quando feminarum datur exclusio in aliquo casu non datur extensio ad alium. p. 570. n. 59. & p. 577. n. 86.

Neque etiam ex identitate rationis. p. 571.

Ad maioratus successionem femina habet jus ex omni jure, & consuetudine universali, & habet pro se regulam, & assistentiam juris contra masculum remotiorem. p. 571. n. 60. & 61.

Limitatur quando institutor aliud determinavit expresse, aut per conjecturas. p. 571. n. 62. 63. & 64.

Ad maioratus successionem quando vocatur cippus, aut truncus, an femina censeantur exclusæ. p. 571. n. 65. & p. 572.

Ad maioratus successionem quando feminae vocantur post masculos, an illis existentibus etiam remotioribus, succedere possint, vel non, & maioratus dicatur agnationis intra dictos gradus, & an qualitas masculinitatis posita in prima vocatione, censeatur repetita in alijs, & feminae excludantur, vel non in gradibus sequentibus, licet proximiores sint, & an qualitas masculinitatis extendatur ad alteros gradus ultra expressos. p. 572. n. 67. & seqq. & p. 573.

Ad maioratus successionem, utrum filia femina ultimi masculi dicatur de linea masculina, & in vocatione lineæ masculinae comprehendatur. p. 573. n. 73.

Quando maioratus institutor dixit: Naõ possa meu morgado succeder nenhuma mulher, ou femea; an feminae censeantur perpetuo exclusæ, vel non, & an in aliquo casu possint succedere. pag. 573. num. 74. & seqq. ubi multa circa feminarum exclusionem temporalem, aut perpetuam, & exclusio censeatur posita per modum regulæ.

In maioratu quando exclusio feminarum dicitur suspensio, & cessante causa cesset exclusio, & feminae succedere possint, & earum impedimentum sit temporale, ita ut cessante eo admittantur, & masculi remotiores excludantur. pag. 573. n. 75. & seqq. & pag. 574.

Verba maioratus institutionis: Succeda sen filho, & naõ tendo filhos machos, succeda a filha de seu filho varaõ, a quem torne a successaõ; an importent feminarum exclusionem totalem, ita ut solum masculus succedat, & non admittantur feminae, tam propinquiores, quam remotiores. p. 574. n. 80. & seqq. & p. 575.

In successione maioratus si femina propinquo-

res excluduntur, multo fortius excludenda sunt remotiores, & quare. pag. 576. n. 82. & 83. & 84. & pag. 577. contrarium refertur.

In successione maioratus quando exclusio est clara non est locus conjecturis. pag. 577. col. 2.

In maioratus successione an linea feminina postergata reintegrari debeat, & an reintegratio competat descendentiibus primogeniti, in quibus intravit successio ablata a femina, an vero masculis descendentiibus filij secundi, qui reportavit sententiam contra feminam, & quis in hoc casu succedat, & an femina soror ultimi possessoris, vel femina soror, aut filia primogeniti. p. 577. n. 87. & 88.

In successione maioratus masculinitatis deficientibus masculis ex masculis, admittendi sunt masculi ex feminis, & non femina quamvis proximiores, nisi deficientibus omnibus masculis, & quomodo, & quando, & an etiam masculus ex femina excludat feminam. p. 578. per tot. & 179.

In maioratibus ex voluntate testatoris masculus etiam ex femina remotioris lineæ præfertur feminae propinquiori. pag. 579. num. 91.

In maioratu quid importent verba: Que naõ possa succeder femea neste morgado; an ex illis oriatur perpetua exclusio feminarum, & quid quando posita sunt pro regula, & est masculus ex femina vocatus. p. 579. n. 91.

Quando in maioratu succedit masculus ex voluntate testatoris, non habet locum regula, nec linea, nec proximitas, nec linea naturalis, sed qualitas masculi, quam fundator exoptavit, & tunc attenditur proximitas respectu successionis, & non sanguinis; & tunc masculus remotior dicitur propinquior, & femina proximior, remotior. pag. 579. n. 92. & 93. & p. 580.

Maioratus quando est agnationis rigorose, deficientibus masculis, si vocati sunt masculi ex filia, aut femina, & cetera exclusæ per masculos ex femina vocatos conservatur agnatio artificiosa, & post primum succedunt masculi illius descendentes, sicuti succedere debent masculi ex masculis, & tunc cognati transformantur in agnatos veros. p. 580. n. 94.

Et an in hoc maioratu succedat femina, vel excludenda veniat & an per illam conservetur agnatio. Ibid. n. 95.

In maioratu facta vocatione de masculis ad agnationem artificiosam introducendam non comprehenduntur feminae, cum inven-

- niantur exclusæ, & non possint habere agnatos, sicuti fictione testatoris potest habere masculus, & illis deficientibus, ne maioratus extinguatur, potest succedere femina. p. 580. n. 96. & 97. & p. 581.
- In maioratus successione quando exclusus ex uno capite possit succedere ex alio, & quando femina exclusa specialiter possit succedere ex generali vocatione, & quando filius ex capite, Vnde liberi, exclusus, admittatur ex alio capite, Vnde agnati, vel cognati, & exclusus possit venire ad successionem, & recuperare, aut reintegrare ex vocatione generali successionem amissam ex capite speciali exclusionis. pag. 581. per totam, & p. 582.
- In successione maioratus quando in generali vocatione institutoris comprehendantur hi, quos specialiter exclusit institutor. p. 582. n. 101. 102. & 103.
- In maioratu exclusio feminarum facta in aliqua clausula de per se absolute posita refertur ad omnes gradus, & ad omnes vocationes, siue talis clausula apponatur in medio, siue in fine. p. 582. n. 103.
- De exclusione feminarum facta ab institutore maioratus, quando turpiter cum flagitiosa feditate vivunt, aut inhoneste existunt, & quando succedant, vel non in maioratu, & an ex hac causa possint excludi ab institutore, & quare, & an filij possint succedere, & legitimentur per subsequens matrimonium. pag. 582. §. unic. num. 104. & seqq. & pag. 583. 584. 585. & 586.
- Maioratus quando dicatur agnationis, & masculinitatis, & feminae admittantur, vel excludantur. p. 584. n. 108. & seqq.
- Maioratus præsumitur regularis, & non irregularis, seu agnationis, licet vocentur masculi multoties, & aliquando feminae. pag. 585. & 586.
- Si in maioratu inveniatur clausula, in qua semper, & in omni tempore feminae excludantur, & masculi includantur, semper, & in omni tempore, & in omni casu succedunt masculi. p. 586. n. 128.
- In maioratu quando possint succedere Monasteria, Moniales, Monachi, vel non, & ex quibus clausulis censeantur inclusi, vocati, vel exclusi. pag. 587. n. 1. & seqq. ubi ad varios casus exemplificatur, distinguitur, & resolvitur, & pag. 588. 589. 590. usque ad pag. 606. ubi etiam adducuntur conjecturæ ex quibus probatur exclusio Monachorum, ubi etiam de Religiosis Societatis Iesu, & de eorum professione, & successione.
- In maioratu quando succedat fiscus. pag. 588. & 589.
- In maioratu quomodo, & quando habeat locum annexatio tertiæ, & obligatio portandi nomen, & arma. p. 590. & 591. & 594.
- In maioratibus ordo succedendi appositus in prima institutione censetur repetitus in omnibus descendantibus. pag. 595. n. 42. & p. 596. n. 45.
- De Clericorum inclusione, vel exclusione a successione maioratus non solum propter Clericatum, sed etiam ratione incapacitatis contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an possint ab institutore excludi, & an ex hac exclusione censeantur etiam exclusi impotentes, & feminae generationis incapaces propter ætatem, aut incapacitatem, & quid si superveniat qualitas Clericatus post successionem. p. 606. n. 1. & seqq. cap. 19.
- Clerici possunt vocari ab institutore maioratus ad eius successionem, & ex hac vocatione censentur laici exclusi, & talis Clericorum exclusio observanda est, dummodo de illa appareat. pag. 606. num. 1. 2. & 3. & p. 617.
- Quando institutor maioratus requirit Clericatum in vocato tempore successionis, non sufficit, quod superveniat, & quando secus. Ibid. & pag. 607. & pag. 608. n. 12. & pag. 611. n. 28. & 29.
- A maioratus successione non solum potest Clericus excludi propter Clericatum, sed etiam propter incapacitatem contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an ex hac exclusione censeantur etiam exclusi impotentes, qui carent potentia coeundi, & mulieres quæ propter ætatem habent incapacitatem habendi filios. p. 615. n. 50. & seqq.
- In maioratu quando habeat locum representatio in successione hominis. pag. 616. num. 53.
- In maioratu an succedat filius naturalis etiam legitimatus, & maxime quando fuerunt vocati legitimi. pag. 616. num. 55. & 56. & pag. 617. & pag. 618. num. 70. & pag. 619. & 621.
- In maioratus successione ille, qui aliàs ex dispositione juris ad successionem maioratus non erat admittendus, sed excludendus, si in aliquo casu ex dispositione institutoris vocatur, extra suum casum admitti non potest. pag. 616. n. 57.
- In maioratu quando possit succedere impotens. pag. 617. & 618.
- In maioratu attenditur vocatio, & quando extendatur ad similes casus. pag. 619. 620. per tot. & 621. & 622. & 623. n. 3.
- De exclusione filiorum naturalium, spuriorumque,

rumque, & legitimatorum, & quando dicti naturales, spurij, aut legitimi, eorumque filij legitimi possint succedere, vel non in maioratu, & censeantur inclusi, vel exclusi à dicta successione illegitimi. pag. 623. & seqq. cap. 20. per tot.

Filij naturales si excluduntur tacite, aut expresse, non succedunt in maioratu; at vero si non excluduntur, neque vocantur, controuersum est an succedant. pag. 623. n. 1. & seqq. ubi pro utraque parte multa referuntur. pag. 625. n. 13. & seqq. p. 630. 633. n. 50 662. & seqq. 676. & seqq. late pag. 678. & seqq. ex clausulis legitimationis.

Filij naturales à successione maioratus excluduntur. pag. 623. pag. 625. n. 14. pag. 627. per tot. p. 630. 631. pag. 633. 635. 637. n. 61. pag. 638. 639. 640. 641. pag. 654. 658. 659. optime 662. & seqq. pag. 676. n. 250. & seqq. pag. 691. pag. 697. 704. 705. 716. pag. 722. 730. optime pag. 732. & p. 733. n. 544. pag. 749.

Contrarium pag. 628. pag. 630. pag. 632. col. 2. pag. 678. & seqq. pag. 693. & seqq. pag. 700. n. 382. 701. 704. 705. 708. late ad omnia pag. 710. & 711. & seqq. pag. 725. 726.

Et quid præcedentibus conjecturis. pag. 633. 664. p. 722. & seqq. p. 730. 732.

Filij naturales excluduntur quando vocantur legitimi. p. 623. n. 1. & 2. & p. 624. num. 6. pag. 625. n. 16. p. 626. n. 19. p. 628. col. 2. p. 643. 644. 654. p. 730. 731.

Et legitimi filij ex naturalibus etiam excluduntur. p. 640. n. 79.

Ex quibus conjecturis filij naturales admittantur ad maioratum. pag. 624. num. 7. ex mentione pag. 628. col. 1. ubi etiam quando vocatur linea, pag. 653. quando erat illegitimus institutor, pag. 676. n. 250. pag. 722. p. 734. 735. ubi de vocatione tacita, aut expresse. 737. 738.

Quibus conjecturis naturales excludantur à maioratu. pag. 623. n. 5. pag. 624. ubi de vocatione filij feminae, & pag. 629. col. 2. quando vocatur nepos, aut hæres, & pag. 635. p. 653. pag. 667. n. 175. & seqq. 670. per vocationem lineæ rectæ, & exclusionem Clericorum, p. 677. ex vocatione trunci, aut cippi, pag. 724. & pag. 725. quando admittit representationem, & fecit institutionem in dote, & pag. 729.

Filij legitimi an, & quando succedant in maioratu, vide supra. & pag. 623. n. 2. pag. 625. num. 9. 629. 635. 636. 641. 642. 643. 644. 647. 652. 653. 654. 655. 658. 659. 660. 661. optime 662. & seqq. 666. & seqq. 670. 673. n. 230. p. 675. 697. & 746.

Contrarium pag. 663. 664. 665. 678. & seqq. explicatur ex clausulis legitimationis pag. 687. & seqq. pag. 693. & seqq. 694. 699. pag. 708.

Filij enim legitimi dicuntur dispensati. pag. 625. num. 11. pag. 653. 655. 659. pag. 664. n. 160. p. 667. n. 177. pag. 673. n. 229. pag. 675. n. 244. 677. n. 255.

Contrarium pag. 678. & seqq.

Et ideo non possunt succedere contra patris voluntatem. p. 673. n. 226.

Maioratus agnatio non conservatur per naturales. p. 624. n. 7.

In maioratibus quando in prima vocatione vocantur legitimi, in omnibus censetur repetita, vide supra, & verbo Legitimi, & Legitimi, & p. 625. n. 16.

In maioratibus legitimatio naturalis non habet locum in tertij præjudicium. p. 625. n. 10. & 17. vide verbum Verba.

In maioratibus an, & quando filij naturales positi in conditione excludant substitutum. pag. 626. pag. 674. contrarium p. 680. pag. 686.

Et faciant deficere conditionem, si sine liberis. p. 664. n. 162. 665. n. 164. p. 686.

Ad maioratus successionem quando filij, aut descendentes sunt simpliciter vocati, non admittuntur naturales, nec legitimi. pag. 627. col. 1. pag. 630. & n. 41. pag. 636. n. 58. pag. 637. 663. & seqq. 666. num. 172. pag. 667. n. 174. pag. 711. & seqq. n. 416. & seqq. p. 714. 715. 716. pag. 721. p. 722. 723. 724. p. 738. n. 555.

Contrarium pag. 628. pag. 632. col. 2. p. 658. n. 141. vers. Urget, pag. 663. & seqq. p. 691. p. 710. & seqq. 715. 716.

In maioratu instituto à mechanico, aut à magistro navis, an succedat filius naturalis. p. 629. n. 35. & 631. col. 1. & 2.

Ad maioratus successionem, filius bastardus, aut naturalis non dicitur de familia, domo, aut agnatione institutoris, nec arma, & insignia illius deferre potest. pag. 630. col. 1. & 2. 659. pag. 692. pag. 712. optime pag. 719. ubi quod gaudent de nobilitate patris. pag. 730.

In maioratu instituto à matre succedit naturalis, & quare p. 630. n. 38.

Ad maioratum an possint annexari bona emphyteutica. p. 631. n. 46.

In maioratus materia si Actor non probat Reus absolvitur, & quare. p. 632. n. 47.

In maioratibus non habet locum representatio, nec linea, quando sunt instituti à transversalibus. p. 637. n. 61. p. 651.

Consanguinitas ad maioratus successionem quomodo, & quando probet, & quibus testibus. p. 638.

- Melioramenta maioratus quomodo sint restituenda* p. 643.
- In maioratus verba* : Nomenarà em outra qualquer pessoa que conveniente for da geração de minha irmã ; an extendantur ad naturales, vel illegitimos. pag. 648. 649.
- Cessio maioratus solum cohæret personæ cedentis, & non heredibus, nec alijs successoribus.* pag. 649. 650. 655.
- In maioratu non potest succedere legitimus nisi deficientibus legitimis.* p. 649. n. 103.
- In maioratus successione exclusio ingrati quomodo intelligatur.* pag. 652. 653. ubi etiam an extendatur ad heredes, vel successores, aut ad alios consanguineos, & quando exclusio sit realis, vel personalis, & pag. 655. & pag. 656. quando venit ex propria persona.
- Ad maioratum vocatio generalis in cõmodum familiæ non comprehendit odiosum institutori, aut exclusam.* p. 653. n. 118. p. 657.
- Ad maioratus successionem non admittitur spurius, aut naturalis natus ex lamnato, & punibili coitu, nec dicitur de familia, domo, aut agnatione.* pag. 653. n. 119. p. 654. n. 124. & 125. ubi etiam quod non sunt de linea, & ibi multa contra spurios, & p. 661. n. 149. & 150.
- Nisi institutor vocet spurios, quia tunc succedunt.* p. 654. n. 123.
- At vero si vocet naturales, tunc non censentur vocati illegitimi, nec spurij.* p. 654. n. 123. vers. Pulchrum.
- Ad maioratum an possit nominari spurius.* pag. 655. n. 128.
- In maioratus successione quando semel exclusus censetur perpetuo exclusus.* pag. 657. n. 128.
- Maioratus præcipuus finis est familiarum cõservatio, quæ non cõservatur per naturales* p. 659.
- Maioratus bona præsumuntur spatio temporis* 4. ann. pag. 661. n. 147.
- Ad maioratus successionem si aliquis vocatur, intelliguntur vocati descendentes.* pag. 661. n. 148.
- In maioratu si fuerint exclusi Clerici, aut Monachi, etiam an naturales excludantur.* p. 665. & p. 670. n. 207. p. 677. n. 254.
- Ad maioratus successionem si Princeps concedat legitimationem, an requiratur citatio substituti.* p. 672. p. 684. n. 288. p. 685.
- Maioratum successores non capiunt bona ab ultimo possessore, sed ab institutore.* p. 677. n. 255.
- Ad maioratus successionem, non existentibus filijs legitimis, potest vocari legitimata, aut naturalis.* pag. 694. num. 342.
- Ad maioratus successionem non admittitur qui de sanguine institutoris non est, licet sit ultimo possessori proximior consanguineus.* p. 694. n. 342.
- Maioratus institutus à marito, & uxore, an sit duplex, vel unicus, & quis succedat, & an dividatur.* p. 695. p. 698. & supra 699.
- Maioratus an inducatur ex verbis* : Vinculamos como Capella, ou morgado, & encapellamos nossos bens. p. 697.
- Maioratus an, & quando fieri possit de legitima filij.* p. 697. n. 358. p. 699. 700.
- Maioratus successor non potest vocare filium ad maioratum quando ad illum ex institutione non pertinet.* p. 697. n. 359.
- Maioratus institutus ad filios potest sustineri non obstantibus solemnitatibus defectibus.* p. 697. n. 360.
- Maioratus an censetur institutus ex vocatione consanguinei proximioris.* pag. 697. 698. n. 363.
- Ad maioratum admittuntur naturales si deficient legitimi.* pag. 703. 705. num. 393. pag. 707.
- In maioratus successione, quando admittatur exceptio, de te non loquitur institutio, aut vocatio* p. 706. n. 400.
- Ad maioratus successionem quando vocatur legitimus, & in eius defectum naturalis filius ex soluta, & legitimatus, quis succedat.* p. 709. & seqq.
- Maioratus institutio inita per testamentum an, & quando possit revocari.* pag. 709. & seqq.
- Ad maioratus successionem, habitas, & proximitas legitima requiritur tempore mortis ultimi possessoris.* pag. 712. pag. 713. ubi explicatur.
- In maioratus successione multum ad consuetudinem attenditur.* p. 719.
- In maioratus successione vocatus censetur magis dilectus, & habet primum locum in successione.* p. 721. n. 458. p. 722. n. 461.
- In maioratus successione quando aliquis ex aliqua linea ingressus fuit, non fit transitus ad aliam, donec alius superest ex illa.* p. 721. col. 2. p. 723. n. 463.
- In maioratu non succedit filius legitimus naturalis, quando tempore successionis non erat natus, nec conceptus.* p. 722. n. 459.
- In maioratu utrum filij naturales succedant deficientibus legitimis.* p. 722. n. 460.
- In maioratus successione præferuntur qui sunt ex linea effectiva, descendentes ex contentiva.* p. 723. n. 463. 465.
- De maioratus successione an possit agi in vita possessoris, & de iure de futuro.* pag. 724. num.

num. 470. pag. 728. num. 487.
 In maioratus successione consanguinitas, aut proximitas absoluta non prodest, dum adest alia determinata quæ vocata est. pag. 725. n. 471.
 In maioratus successione quæ detur differentia inter proximitatem, & capacitatem. p. 726. n. 478.
 In maioratus successione quando instantia cesset, aut transeat ad successorem. pag. 730. num. 496. ubi etiam an sit citatio necessaria.
 In maioratus successione quando detur repetitio legitimatis masculinitatis, qualitatis, & conditionis, & oneris, & detur, vel non talis repetitio. p. 731. 732.
 In maioratus successione ordo datus primo vocato ad successionem servandus est in cæteris successionis casibus. p. 731. 732.
 In maioratu non succedunt naturales nisi deficiente prole legitima. pag. 732. num. 527. 528.
 Ampliatur multis modis pag. 732. n. 530. & seqq.
 Limitatur multis modis. pag. 733. n. 536. & seqq.
 Ad maioratus successionem quando vocatur naturalis, aut bastardus filius excluso filio legitimo, aut non vocato, per illius obitum quis succedat, pag. 737. ubi agitur de intellectu Leg. cum avus ff. cond. & demonstr. & an procedat in naturalibus.
 Ad maioratum quando non apparet de institutione non admittitur naturalis filius. pag. 738. n. 554.
 Quando ad maioratum vocatur filius intelligitur de legitimo, & non de naturali. pag. 739. col. 1.
 In maioratu instituto à Plebeo, an intelligatur vocatus filius naturalis. pag. 739. num. 556.
 Ad maioratus successionem quando vocatur filius capax, & femina capax, & habilis, aut descendens, si multi concurrant, & cum illis naturales, an succedant contra legitimos, quando illegitimi in meliori linea inveniuntur, & quid quando requiritur quod nascantur ex muliere soluta, & naturalis est spurius, & natus ex muliere uxorata, & contrarium fuit declaratum in impetratione legitimationis, & res fuit iam decisæ, & iterum controversatur, & quæ probationes contra sententiam admittantur. p. 739. & seqq.
 In maioratus successione quando obstat sententia, vel non, & secunda dicatur nulla. pag. 739. & seqq. & p. 754.
 Naturali remoto in maioratu censetur exclu-

sus descendens. pag. 755.
 Ad maioratum admittitur naturalis quando deficiunt legitimi de generatione, aut nomine vocati. p. 756. n. fin.
 Mechanicus.
 In maioratu instituto à mechanico, aut à Magistro navis an succedat filius naturalis. p. 629. n. 35. 631. col. 1. & 2.
 Maritus.
 Maioratus quando fuerit institutus à duobus in eadem charta, & à marito, & uxore, aut per dotis viam, an sint duo maioratus, vel tantum unus, & succedere debeant consanguinei mariti aut uxoris, & quando, & quomodo p. 285. & seqq. 289. 290.
 Maioratus institutus à marito, & uxore, an sit duplex, vel unicus, & quis succedat, & an dividatur. pag. 695. pag. 698. & sup. 699.
 Vide Masculus, Masculinitas, Masculina.
 Maioratus quando sit agnationis, aut masculinitatis, aut regularis, vel irregularis, & feminae succedant, vel non in eodem gradu, vel diverso. p. 30.
 In masculinitatis, aut agnationis maioratu semper masculus etiam remotior alterius lineæ excludit feminas proximiores. pag. 72. num. 224. & pag. 73. & seqq. pag. 92. & seqq.
 Maioratus quando dicatur masculinitatis, vel agnationis, & quis succedat in illo. pag. 212. col. 2.
 In masculinitatis maioratu an succedat masculus ex femina, & quid in agnationis maioratu. p. 213.
 In maioratu nominationis in quo vocatur linea, & alicuius masculina, & postea femina, an, & quando habeat locum representationis. p. 251. 252. 253. 254. 268. 272. 273. 293. & seqq.
 Ad maioratus successionem quando vocatur linea masculina, de illa non est femina, nec ex ea descendens. pag. 388.
 Maioratus simplicis, nudeque masculinitatis, & pure quis dicatur, & quomodo dicatur institutus. p. 468. n. 1.
 In maioratu masculinitatis succedunt masculi ex feminis, & non feminae, & quare. p. 468. n. 2. p. 469. n. 3. & 4.
 Maioratus qualificatæ masculinitatis quando dicatur institutus. p. 492. n. 1. 2. & 3.
 In maioratu qualificatæ masculinitatis non possunt succedere femina, nec ejus descendentes, licet propinquiores, sed devolvitur successio ad masculos de linea masculina, licet remotiores, & quomodo intelligatur vocatio lineæ masculinae. pag. 493. n. 4. & seqq.

- Ad successionem maioratus qualificatae masculinitatis requiritur, quod contendens sit masculus, & ex masculis descendat per lineam masculinam, & copulative requiritur utraque qualitas. p. 493. n. 5.*
- Virum filia femina ultimi possessoris masculi sit de linea masculina, & possit succedere concurrente masculo remotiore. pag. 493. n. 6. 7. & 8.*
- Ad maioratus successionem quando requiruntur multae qualitates in dispositione, ad hoc ut habeat locum successio, etiam in qualitatibus masculinitatis omnes debent concurrere copulative, aliter vitiatur, & nullius est momenti vocatio, & dispositio. pag. 494. n. 9.*
- Quando femina cum conditione contrahendi nuptias, aut matrimonium cum consanguineis institutoris, & natis ex generatione aliqua excludat masculum ex linea masculina in maioratu masculinitatis, aut agnationis artificiosae, & limitatae, & ascendens excludatur a maioratu possessio a descendente, & valida sit talis conditio, & maioratus dicatur masculinitatis verae, vel fictae, temporalis, aut perpetuae, & quid operetur sententia in hoc casu lata, pro utraque parte multa referuntur, & iudicatum referuntur. pag. 508. num. 70. & seqq. usque ad p. 531.*
- Maioratus quando dicatur agnationis, vel masculinitatis. p. 532. n. 4. & seqq.*
- In maioratibus quomodo explicetur linea masculina, & quomodo considerari possit; & an masculi ex feminis dicantur de linea masculina. pag. 553. n. 9. & seqq. & p. 554. & p. 555.*
- Maioratus quando dicatur, vel non agnaticus, vel masculinitatis, & succedat femina, vel masculus. p. 563. & 564. & 565.*
- In dubio potius censetur maioratus masculinitatis, quam agnaticus, ad hoc ut femina admittatur, vel ex ea descendens. Ibid. 565.*
- Maioratus quando dicatur agnationis, & masculinitatis, & femina admittantur, vel excludantur. p. 584. n. 108. & seqq.*
- In maioratus successionem quando detur repetitio legitimitatis, masculinitatis, qualitatis, & conditionis, & oneris, & detur, vel non talis repetitio. p. 731. 732.*
- Vide Masculinitas. Masculus.*
- Masculorum inclusio, quando sit exclusio femininarum, aut filiorum ex eis. p. 2. n. 11. & pag. 3. n. 12. & 13.*
- In maioratu an clausula, ut vocetur cum tali cognomine, & habeat arma, habeat locum in masculis tantum, vel extendatur ad feminas. pag. 27. num. 59.*
- Semel admissa femina in maioratu quando excludatur a masculo postea nato. p. 48.*
- Masculi quando excludant feminas in successionem maioratus, & an succedere possint in maioratu masculinitatis, vel masculi ex feminis, & excludant matrem, & masculos ex masculis. pag. 66. n. 218. & seqq. p. 82. num. 274. & seqq. & p. 85. pag. 92. & seqq. p. 104. in sententia.*
- Masculus ex femina, aut illius filius succedit in maioratu masculinitatis ex propria persona, & ei non obstat matris incapacitas, & tollitur de medio, ac si ipsa è vita decessisset, & quando, & quomodo. p. 71. n. 223. & pag. 73. & seqq. & pag. 83. & seqq. & pag. 85. n. 285. & seqq. pag. 92. & seqq. p. 98. n. 334. pag. 104. in sententia, & p. 108. & seqq. & p. 115. n. 400.*
- Masculus qui existit tempore mortis quando censeatur vocatus ita ut succedat, & ex postea nato non possit privari a successionem, & quando in hac vocatione detur conditio, & purificetur. p. 72. & seqq. p. 90. & seqq. p. 104. in sententia.*
- Masculi, exclusis feminis, quando censeantur vocati in successionem maioratus. p. 73. & seqq. p. 92. & seqq.*
- Institutio maioratus declaratur juxta id, quod expressit in alia parte. p. 74. n. 233.*
- Ad successionem maioratus quando censeatur vocata femina proximior, vel non, & filia ultimi possessoris ad filiorum, aut masculorum exclusionem, & maioratus dicatur masculinitatis, ut succedere possint, vel non, vel sit agnationis. p. 75. & seqq. pag. 92. & seqq. p. 104. in sententia.*
- In maioratus successionem femina agnata an sit ex linea masculina, & in ea comprehendatur. p. 75. n. 238.*
- In maioratu irregulari ad masculos quando habeat locum successio masculorum exclusis feminis licet proximioribus. p. 76. num. 244. & seqq. p. 190. col. 1. vers. Ego.*
- Masculus ex femina in successionem maioratus an comprehendatur in vocatione lineae masculinae. p. 77. n. 249.*
- Quando maioratus institutor vocat masculos, an comprehendatur in tali vocatione posthumus. p. 110. n. 389. & seqq.*
- In maioratu agnationis succedit femina, aut masculus ex illa, ne maioratus extinguatur. p. 213.*
- Et tunc succedit femina proximior. d. p. 213. col. 2.*
- Masculus, si est vocatus ad successionem maioratus, & eius descendentes cum praelatione ad feminas, validiorem, & praestantisorem*

rem lineam constituit, & quis tunc succedat. p. 246. n. 84. vers. Suppono, & pag. 247. 254. 267. & 268. 293. & seqq.

In maioratibus facultas nominandi masculos, an extendatur ad feminas. pag. 253. col. 2. vers. Reus.

In maioratus successione facultas concessa alicui ad nominandos filios masculos morte extinguatur. p. 254. n. 105.

Masculis ad maioratum vocatis, & in illorum defectum feminis, dum masculi existunt, datur agnatio, & quis succedat, & an habeat locum representatio. pag. 272. 273. 274. 291. 299. 328. 329. 330. 332. 336. 464. 8. & seqq. 429.

In eodem gradu precedit in maioratu masculus feminae, vide verb. Ord. lib. 4. tit. 100. §. 1. & p. 335.

In maioratus successione quando vocantur feminae in defectum masculorum, intelligitur in eodem gradu. p. 417.

Maioratus successio non transit de una linea ad aliam, nisi prima fuerit extincta, dummodo sit capax, & in illa non inveniatur exclusio; vel maioratus sit agnationis, quia tunc transit ad masculum alterius lineae. p. 436. ubi explicatur.

In maioratu quando linea habilis, & quando sit continuanda, & continuetur in descendibus de linea in lineam, vel sit retrograda, postrograda, & reintegretur, vel non, & transeat ad feminas exclusas, vel ad eorum filios masculos, & continuetur etiam in maioratu agnationis in feminam exclusam propter masculos; late resolvitur pro una, & altera parte. pag. 436. num. 76. & seqq.

In maioratus successione femina exclusa, licet ex linea primogeniti, propter masculum remotiorem, si iste decedat absque masculis, non admittitur, nec in illa reintegratur successio, sed continuatur in filiam feminam, aut sororem ultimi masculi, non obstante linea primogeniti postergata, & retrograta. p. 436. n. 767. de ratione num. 768. 769. & 770.

Contrarium defenditur pag. 437. n. 771. & seqq. & pag. 438. multis comprobatur rationibus.

In maioratus successione masculus primae lineae, qui post successionem natus fuit, non potest excludere successores descendentes, aut transversales lineae secundae, in qua intra vit successio, vel ingressi sunt in possessionem, quia attenditur tantum linea recta sequens, & proximior ultimo possessori. & non linea praecedens, ex qua exivit exclusio. & tunc an reintegretur successio. p. 437. n. 770.

Pars II.

Contrarium defenditur pag. 437. num. 771. & seqq. & p. 438. multis rationibus comprobatur.

In maioratus successione femina semel exclusa, non semper manet exclusa, & solum durat suspensio, quantum durat persona, & masculus qui eam exclusit, & absque masculis linea eius extincta, poterit qui semel fuerit exclusus succedere, & in illo successio reintegrari, quia dicitur suspensio, & cessante causa exclusionis cessat exclusio. p. 438. n. 775. & seqq. & 439.

In maioratus successione datur reintegratio lineae primogenitae, quae praetendebatur esse postergata, & inter tertiam post extinctionem secundae lineae masculorum. p. 439. n. 781. & p. 440. 441.

Maioratus masculinitatis quando fuit erectus, in quo non potest succedere femina sed potest ejus filius masculus, si e vita decedat masculus ex prima filia, & succedat masculus ex secunda, & iste ultimum dicitur claudat extremum absque filiis, jam nato alio filio primogenitae, & secundae, fratre ultimi masculi, & si uterque concurrat ad successionem, quis succedere debeat, an filius primogenitae, an vero secundae, frater ultimi & an in hoc casu detur reintegratio lineae postergatae; late pro utraque parte proponitur, & resolvitur questio p. 441. n. 784. & seqq.

In maioratu quando filius feminae exclusae excludat aliam feminam vocatam, & ingressam post mortem fratris masculi, & an in hoc casu detur reintegratio feminae, vel descendentes, & quis succedat in maioratu. p. 444. n. 793.

In maioratu masculinitatis succedunt masculi ex feminis, & non feminae, & quare. p. 468. n. 2. p. 469. n. 3. & 4.

Ad maioratus successionem quando concurrunt masculi ex femina proximiores ultimo possessori, & melioris lineae, & masculi ex masculis remotioris lineae, qui succedant, & vocatio masculorum an comprehendat tam masculos ex masculis, quam masculos ex feminis, & quando feminae succedere possint, vel non in dicto maioratu, latissime resolvitur pag. 469. num. 5. & seqq. usque ad pag. 492. num. 131. ubi etiam quid data facultate nominandi, ubi de agnatione agitur. pag. 487. 488. 489. & quando appellatione masculorum veniant masculi ex femina, & descendunt ex duobus, vel una femina, & p. 492.

In maioratu qualificatae masculinitatis non possunt succedere femina, nec ejus descendentes licet propinquiores, sed devolvitur

Asa

186.

- Successio ad masculos de linea masculina licet remotiores, & quomodo intelligatur vocatio linea masculina. pag. 493. n. 4. & seqq.*
- Ad successionem maioratus qualificata masculinitatis requiritur quod contendens sit masculus, & ex masculis descendat per lineam masculinam; & copulative requiritur utraque qualitas. pag. 493. numer. 5.*
- Verum filia femina ultimi possessoris masculi sit de linea masculina, & possit succedere concurrente masculo remotiore. pag. 493. n. 6. 7. & 8.*
- In maioratu artificioso, aut limitata agnationis tantummodo succedunt masculi ex masculis, & excluduntur femine, earumque descendentes licet propinquiores, & in meliori linea possessoris, & non admittuntur nisi subsidiarie post masculos extinctos, & quomodo, & quando procedat. p. 495 n. 7. & seqq.*
- Quando femina ultimi possessoris excludatur a masculo remotiore. pag. 503. num. 42. & seqq. & p. seqq.*
- Quando femina cum conditione contrahendi nuptias, aut matrimonium cum consanguineis institutoris, & natis ex generatione aliqua excludat masculum ex linea masculina in maioratu masculinitatis, aut agnationis artificioso, & limitata, & ascendens excludatur a maioratu possesso a descendente, & valida sit talis conditio, & maioratus dicatur masculinitatis verae, vel fictae, temporalis, aut perpetuae, & quid operetur sententia in hoc casu lata, pro utraque parte multa referuntur, & iudicium refertur. pag. 508. n. 70. & seqq. usque ad pag. 531.*
- Maioratus ad hoc ut instituantur, & masculi vocentur, & excludantur feminae, quae causae intervenire soleant. pag. 531. num. 2.*
- Quando in maioratu agnationis feminae censentur inclusae, & masculi exclusi. p. 536. n. 13. & seqq.*
- Maioratus agnatiivus potest institui in femina eodem modo quo in masculo, ita ut deficientibus masculis ex masculis conservetur in femina, aut in eius descendentes; quando femina est ex masculi linea, tunc consideratur caput, ex quo nova linea masculina derivatur, & in hoc casu sicut masculus iudicatur, & quare. p. 538. n. 29.*
- Maioratum agnationis institutum fuisse quibus conjecturis probetur, & an in illo possit succedere femina, vel masculus descendens ex ea, & quando censentur exclusae, vel non tam ab institutore, quam a jure. p. 539. n. 30. & seqq.*
- In maioratu erecto quando institutor fecit vocationem masculorum multoties reiteratam, & multiplicatam, inducitur praesumptio agnationis, vel quando vocavit masculos ex masculis descendentes per lineam masculinam. pag. 548. num. 65. & 66. & quare.*
- In maioratu agnationis tantummodo possunt succedere masculi ex masculis descendentes per lineam masculinam, licet sint remotiores, & de linea inferiori, & excludunt feminas, earumque descendentes, quamvis sint ex linea inferiori, & effectiva, & filiae, vel sorores ultimi possessoris. p. 548. n. 67.*
- In maioratu agnationis tantum possunt succedere masculi ex masculis, & tunc nihil obstat consideratio melioris lineae, nec gradus, nec consanguinitatis proximioris, nec regula, quod de una linea, in qua intravit successio, non sit transitus ad aliam lineam, nisi extincta, tunc enim quaeritur linea qualitatis, & non substantiae effectivae, etiam inter transversales, & tunc attenditur ad lineam qualitatis, & non substantiae effectivae. pag. 549. n. 68. 69. 70. 71. & 72.*
- Maioratus agnatio conservatur per masculos, sicut per feminas finitur. p. 549. n. 73.*
- Masculi ex feminis quando vocantur ad maioratum, intelliguntur de linea effectiva, & non censentur exclusi, nisi evidentissime conjectura appareant, & quae sint. p. 552. n. 1. 2. & 3.*
- Masculi ex feminis quando ad maioratum vocantur, admittantur qui sunt ex meliori linea, & proximiores, licet mater, ex qua excluduntur, sit viva, succedunt ex propria persona, & quare. pag. 552. n. 4. & 5. & pag. 555.*
- In maioratus successione masculus ex femina censetur exclusus expresse, aut tacite per conjecturas, & quando mater est exclusa masculus filius censetur etiam exclusus. p. 552. n. 6.*
- Maxime si vocatur ad successionem linea masculina, tunc enim censetur etiam exclusus masculus ex femina p. 553. n. 7.*
- Contrarium ostenditur, & resolvitur p. 553. n. 8. & seqq.*
- In maioratibus quomodo explicetur linea masculina, & quomodo considerari possit, & an masculi ex feminis dicantur de linea masculina. p. 553. n. 9. & seqq. & pag. 554. & p. 555.*
- In maioratu agnationis exclusa femina propter masculos ex masculis, omnes ejus descendentes.*

cedentes censentur exclusi. pag. 554. n. 16. & 17. & seqq.
In maioratu quando masculus agnatus feminae praefertur, ita & masculo ex eadem femina. p. 554. n. 18.
Ad maioratus successionem si concurrat masculus ex duabus feminis cum masculo ex una, quis praefertendus sit. pag. 555. n. 21. & 22.
Exclusa à maioratu aliqua femina, aut masculo, ex eo quod ex sanguine maculato ducat originem, vel quod cum viro, aut femina impuri sanguinis matrimonium contraxerit, filius aut descendens an sint perpetuo exclusi. p. 555 n. 23.
Ad maioratus successionem deficientibus masculis ejusdem gradus, admittuntur feminae, & excluduntur masculi alterius lineae. pag. 556. n. 1.
In maioratibus feminarum exclusio est odiosa propter masculos remotiores, & ita non admittitur nisi expressa, aut evidens voluntas contrarium disponat. pag. 556. n. 2. 3. 4. 5. & 6. & p. 557. 559. & seqq. & pag. 567. 569. & 570.
Et in casu dubio judicandum est pro femina contra masculum. pag. 556. num. 7. pag. 560.
Maioratus quando dicatur, vel non agnaticus, vel masculinitatis, & succedat femina, vel masculus. pag. 563. & pag. 564. & 565.
In dubio potius censetur maioratus masculinitatis, quam agnaticus ad hoc ut femina admittatur, vel ex ea descendens. Ibidem 565.
A maioratus successionem, ut femina excludatur per masculum remotiorem, tres casus sunt distinguendi, & qui sint, & quis succedat ex illis. p. 570. n. 58.
Ad maioratus successionem femina habet ius ex omni jure, & consuetudine universali, & habet pro se regulam, & assistentiam juris contra masculum remotiorem. p. 571. n. 60. & 61.
Limitatur quando institutor aliud determinavit expresse, aut per conjecturas. p. 571. n. 62. 63. & 64.
Ad maioratus successionem quando feminae vocantur post masculos, an illis existantibus etiam remotioribus succedere possint, vel non, & maioratus dicatur agnationis intra dictos gradus, & an qualitas masculinitatis posita in prima vocatione censetur repetita in alijs, & feminae excludantur, vel non in gradibus sequentibus, licet proximiores sint, & an qualitas masculinitatis extendatur ad alteros gradus ultra expressos.

pag. 572. n. 67. & seqq. & p. 573.
Ad maioratus successionem utrum filia femina ultimi masculi dicatur de linea masculina, & in vocatione lineae masculinae comprehendatur. p. 573. n. 73.
In maioratu quando exclusio feminarum dicitur suspensio, & cessante causa cesset exclusio, & feminae succedere possint, & eorum impedimentum sit temporale, ita ut cessante eo admittantur, & masculi remotiores excludantur. pag. 573. n. 75. & seqq. & pag. 574.
Verba maioratus institutionis: Succeda seu filio, & naõ tendo filios machos, succeda a filha de seu filho varaõ, a quem torne a succellaõ; an importent feminarum exclusionem totalem, ita ut solum masculus succedat, & non admittantur feminae, tam propinquiores, quam remotiores. pag. 574. n. 80. & seqq. & p. 575.
In successione maioratus si feminae propinquiores excluduntur propter masculos, multo fortius excludendae sunt remotiores, & quare. pag. 576. n. 82. & 83. & 84. & pag. 577. contrarium refertur.
In maioratus successionem an linea feminina postergata reintegrari debeat, & an reintegratio competat descendentibus primogeniti, in quibus intravit successio ablata à femina, an vero masculis descendentibus filij secundi, qui reportavit sententiam contra feminam, & quis in hoc casu succedat, & an femina soror ultimi possessoris, vel femina soror, aut filia primogeniti. p. 577. n. 87. & 88.
In successione maioratus masculinitatis deficientibus masculis ex masculis admittendi sunt masculi ex feminis, & non feminae quamvis proximiores nisi deficientibus omnibus masculis, & quomodo, & quando, & an etiam masculus ex femina excludat feminam. p. 578. per tot. & 179.
In maioratibus ex voluntate testatoris masculus etiam ex femina remotioris lineae praefertur feminae propinquiori. pag. 579. num. 91.
In maioratu quid importent verba: Que naõ possa succeder femea neste morgado; an ex illis oriatur perpetua exclusio feminarum, & quid quando posita sunt pro regula, & est masculus ex femina vocatus. pag. 579. n. 91.
Quando in maioratu succedit masculus ex voluntate testatoris non habet locum regula, nec linea, nec proximitas, nec linea naturalis, sed qualitas masculi, quam fundator exoptavit, & tunc attenditur proximitas respectu successionis, & non sanguinis; &

- tunc masculus remotior dicitur propinquior, & femina proximior, remotior. p. 579. num. 92. & 93. & p. 580.
- Maioratus** quando est agnationis rigorosæ, deficientibus masculis, si vocati sunt masculi ex filia, aut femina, & cæteræ exclusæ, per masculos ex femina vocatos conservatur agnatio artificiosa, & post primum succedunt masculi illius descendentes, sicuti succedere debent masculi ex masculis, & tunc cognati transformantur in agnatos veros. p. 580. n. 94.
- Et an in hoc maioratu succedat femina, vel excludenda veniat, & an per illam conservetur agnatio. Ibid. n. 95.
- In maioratu facta vocatione de masculis ad agnationem artificiosam introducendam non comprehenduntur feminae, cum inveniuntur exclusæ, & non possint habere agnatos, sicuti fictione testatoris potest habere masculus, & illis deficientibus, ne maioratus extinguatur, potest succedere femina. p. 580. n. 96. & 97. & p. 581.
- Maioratus** præsumitur regularis, & non irregularis seu agnationis, licet vocentur masculi multoties, & aliquando feminae. pag. 585. & 586.
- Si in maioratu inveniatur clausula, in qua semper, & in omni tempore feminae excludantur, & masculi includantur, semper, & omni tempore, & omni casu succedunt masculi. p. 586. n. 128.
- Mater.
- Ex matris, aut patris linea si institutor vocat consanguineum proximior, & proximior sit ex parte matris, & remotior ex parte patris, quis succedat. p. 34. n. 82. p. 35. num. 89. & seqq. & p. 36.
- In maioratu si datur onus nominis, successor debet assumere nomen ex linea paterna, & non materna. pag. 35. num. 89 & pag. 36. num. 92.
- In maioratus successione quando descendentes ex femina succedant ex propria persona non obstante matris exclusione. pag. 442. col. 2.
- In maioratus successione an mater, & pater comprehendantur in vocatione heredum ab intestato. p. 455.
- In maioratu an exclusa matre, aut patre censeantur exclusi ejus descendentes, & quando. p. 554. n. 14. & seqq.
- In maioratus successione masculus ex femina censetur exclusus expresse, aut tacite per coniecturas, & quando mater est exclusa masculus filius censetur etiam exclusus. p. 552. n. 6.
- In maioratu instituto à matre succedit naturalis, & quare, pag. 630. n. 38.
- Matrimonium.
- Inclusio**, & vocatione filiorum legitimorum natorum ex legitimo matrimonio an ad maioratus successionem sit exclusio filiorum legitimorum per subsequens. pag. 3. n. 15. & 16.
- Quomodo matrimonium probetur, ad probandam legitimitatem ad maioratus successionem necessariam. p. 16. col. 1. p. 18.
- In maioratu quando admittatur conditio matrimonium contrahendi cum certis personis, aut cum beneplacito alicujus. pag. 39. n. 110. & 111. p. 55. & seqq. 58. 59. 60. 61. ubi etiam intra quod tempus impleri debeat.
- In maioratus causa si emergat questio spiritalis circa nullitatem professionis, aut matrimonij incidens, an iudices seculares cognoscere possint, vel remittenda sit causa, vel suspendenda quousque per finalem sententiam terminetur. p. 125. col. 1. & 2. & n. 428. 429. & p. 126.
- In maioratus successione deficiente vocatione, & linea, intrant gradus, qui, cum agitur de matrimonio, computantur secundum juris Canonici dispositionem, & cum agitur de successione bonorum, aut aliarum rerum, computantur juxta Civilis juris dispositionem. p. 139. n. 441.
- Et quomodo dicti gradus computentur, & considerentur ad maioratus successionem, & matrimonium. pag. 139. num. 442. 443. & 444.
- Quid in filio legitimo per subsequens matrimonium. p. 141. n. 453.
- Matrimonium contractum inter patrem, & matrem tenetur filius probare. p. 169. num. 559. & seqq. & n. 564.
- Et quomodo probetur tale matrimonium. pag. 169. n. 566. & p. 170.
- Et quid in maioratu agnationis. pag. 169. num. 563.
- Ad maioratus successionem admittitur filius legitimus, cui assistit ad filiationem probandam præsumptio matrimonij, que non admittit probationem in contrarium, & quomodo, & quando habeat locum, vel non, & hæc regula limitetur, & filius dicatur potius natus ex adultero, quam ex marito. pag. 170. 171. & p. 172. ubi etiam qua tunc teneatur filius probare. n. 583. & 584.
- In maioratus successione quando concurrunt descendentes diversorum matrimoniorum, qui succedere debeant, an prioris matrimonij, vel secundi, aut tertij. p. 222. & 223.
- In maioratu conditio prohibitiva, aut gravamen circa nuptias, & matrimonium non

contrahendum cum certo genere, an procedat tantum in linea descendentium, an vero extendatur ad transversales, & quando, & quomodo procedat. p. 307.

In maioratu filius natus ex his, inter quos matrimonium contrahi poterat, legitimatur per subsequens matrimonium, & nihil differt à legitimis, & quid si matrimonium contrahatur cum secunda, pendente lite cum prima, & an sit nullum, & que suppleat legitimatio per subsequens. pag. 353. & seqq. pag. 356. pag. 360. 371. & seqq.

Et an secularis in hoc casu possit cognoscere de nullitate opposita contra sententiam latam in Ecclesiastico iudicio. pag. 353. & 354. ubi etiam an exceptio opposita faciat superfedere. p. 371. & seqq.

In maioratus successione quando institutor vocat legitimum de legitimo matrimonio, an sufficiat legitimatio per subsequens, vel requiratur existentia tempore mortis. p. 354. 355 & 375.

In maioratus successione an sit valida clausula, quod filia non contrahat matrimonium absque licentia, & facultate patris, aut matris, & an ex contraventione veniat privanda, vel filius. p. 358. & 359.

De exclusione feminarum facta ab institutore maioratus, quando turpiter cum flagitiosa feditate vivunt, aut inhoneste existunt, & quando succedant, vel non in maioratu, & an ex hac causa possint excludi ab institutore, & quare, & an filij possint succedere, & legitimentur per subsequens matrimonium. p. 582. § unie. n. 104. & seqq. & p. 582. 584. 585. & 586.

De Clericorum inclusione, vel exclusione à successione maioratus non solum propter Clericatum, sed etiam ratione incapacitatis contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an possint ab institutore excludi, & an ex hac exclusione censeantur etiam exclusi impotentes, & faminae generationis incapaces propter aetatem, aut incapacitatem, & quid si superveniat qualitas Clericatus post successionem. p. 606 n. 1. & seqq cap. 19

A maioratus successione non solum potest Clericus excludi propter Clericatum, sed etiam propter incapacitatem contrahendi matrimonium, & habendi filios, descendentesque legitimos, & an ex hac exclusione censeantur etiam exclusi impotentes, qui carent potentia coeundi, & mulieres, quae propter aetatem habent incapacitatem habendi filios. p. 615. n. 50. & seqq.

Melioramenta.

In maioratu si facta fuerint melioramenta, Pars II.

quomodo solvenda sint. p. 288. col. 2.

Melioramenta quando dicantur facta, & quomodo aestimanda sint, & quando ad collationem iterum veniant. pag. 608. num. 7. & seqq. & p. 609. & 610. & 611.

Melioramenta maioratus quomodo sint restituenda. p. 643.

Vide verbum Perpetuitas, Memoria.

Ad memoria perpetuitatem sunt maioratus institui. p. 39. n. 107.

Meretrix.

A maioratus successione quando excludatur impurus, illegitimus, & vitiosus, an exclusa etiam maneat meretrix, adultera, & inhonesta. p. 204. col. 2.

Missae.

Ex missarum onere an inducatur maioratus. pag. 40. num. 115. ubi explicatur, & pag. 41.

Maioratus non facit solum onus pium, aut missarum. p. 305. n. 135.

Maioratus quando censeatur institutus temporaliter, vel perpetuo, ita ut extinguatur, & in ultimo bona maneat libera in ultimo vocato, & succedere possit haeres ab intestato, & filij positi in conditione censeantur vocati, & positi in dispositione, & onus missarum inducat maioratum. p. 454. & 455.

Misericordia.

Misericordiae vocatio ad maioratum in descendentium defectum, an, & quando habeat locum. pag. 206. 207. 208. 209. & 210.

Modus.

In maioratus successione quando exclusio sit personalis, vel realis, & comprehendat descendentes, & noceat vel contraventio filijs, & dicatur conditio posita per viam modi. p. 233.

Monachus, Monasterium.

Monachi remotio, & Clericorum vocatio, est exclusio secularium, & vocatio seu inclusio secularis, est exclusio Clericorum. p. 3. n. 14.

Monasterium quando succedat in maioratu. pag. 26. & 27.

Monachus, aut Monialis an excludatur à successione maioratus, quando institutio habet onus nominis, & tertiae annexationis. pag. 27. n. 59.

Maioratus bona restituenda sunt quibus competunt, non obstante possessoris negligentia, & praescriptione secundum tempus mortis possessoris, & si tunc erat Monachus ordinis incapax proximior, si postea professionem annullavit & circa illam pendet lis, an possit succedere durante lite, licet sit à

- Monasterio expulsus, & in seculo ut saecularis existat, & obstat exceptio praedictialis in hoc casu. pag. 124. n. 425. & 426. p. 121.*
- Et an postea, si annullata sit professio, possit avocare successionem. p. 126. n. 433.*
- In maioratu quando succedat Monasterium, Monachus, aut Monialis. pag. 331. col. 2. 332. ubi de obligatione annexandi. pag. 337.*
- In maioratu quando possint succedere Monasteria, Moniales, & Monachi, vel non, & ex quibus clausulis censeantur inclusi, vocati, vel exclusi. pag. 587. num. 1. & seqq. ubi ad varios casus exemplificatur, distinguitur, & resolvitur, & pag. 588. & 589. usque ad pag. 606. ubi etiam adducuntur conjecturae, ex quibus probatur Monachorum exclusio; & etiam de Religiosis Societatis Iesu, & de eorum professione, & successione.*
- Monialis.**
- In maioratu quando succedat Monialis, Monasterium, Monachus. pag. 331. col. 2. 332. ubi de obligatione annexandi. p. 337.*
- In maioratu quando possint succedere Moniales, Monasteria, & Monachi, vel non, & ex quibus clausulis censeantur inclusi, vocati, vel exclusi. pag. 587. num. 1. & seqq. ubi ad varios casus exemplificatur, distinguitur, & resolvitur, & pag. 588. 589. 590. usque ad pag. 606. ubi etiam adducuntur conjecturae, ex quibus probatur exclusio Monachorum; & etiam de Religiosis Societatis Iesu, & de eorum professione, & successione.*
- In maioratu si fuerint exclusi Clerici, aut Monachi, etiam an naturales excludantur. pag. 665. 670. num. 207. pag. 677. num. 254.*
- Mora, Morosus.**
- Si morosus fuerit tutor, aut haeres in maioratus erectione, an teneatur ad fructus solvendos, sicuti in legato tenetur morosus. p. 262. & 263. ubi multa de mora circa restitutionem fructus maioratus legati, & praelegati, & quid sit praelegatus.*
- Mors, Mortuus.**
- Post mortem ultimi successoris, aut possessoris maioratus, agendum erit de successione, & non in vita illius. p. 7. n. 1.*
- Maioratus successio non vacat nisi per mortem naturalem, aut Civilem possessoris. Ibid.*
- Mors civilis quando detur ad hoc ut maioratus successio vacet, tam respectu Monachorum, quam delinquentium. p. 7. n. 1.*
- Mors naturalis quomodo probetur ad hoc ut vacet maioratus successio per obitum ultimi possessoris. pag. 7. num. 1. ubi referuntur probationes ex quibus mors justificetur ad successionem, & provisionem beneficiorum, & p. 8.*
- Mors non praesumitur, sed debet probari ab eo qui se fundat in illa, & quomodo. p. 8.*
- Morte ultimi possessoris probata, devolvitur maioratus successio ad proximiorum consanguineum legitimi possessoris de jure, & non de facto, nec intrusi, quia iste non dicitur inclusus, sed exclusus, & solum includitur, aut admittitur, qui sit proximior illius, ad quem legitime, & de jure successio maioratus pertinebat, dummodo probet esse consanguineum proximiorum ultimi possessoris de sanguine institutoris, & ex via a qua provenit successio. p. 8. & 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. n. 21.*
- Ad successionem maioratus quae proximitas requiratur consanguineorum, & an requiratur tempore mortis ultimi possessoris, vel sufficiat si superveniat, & ex post facto nascatur alius proximior, & possit maioratus successionem avocare ab eo, ad quem semel successio delata fuit, & quid si iam erat conceptus, & fuit posthumus, late disputatur pro una, & altera parte, & resolvitur, & refertur iudicatum pag. 47. & seqq. & v. 131. & seqq. ubi etiam ampliatur, & limitatur, & agitur quando successio possit stare in pendenti, & pag. 63. 65. & p. 72. & seqq. ad omnia, pag. 88. & 95. & seqq. & pag. 99. & limitatur p. 119. variis modis p. 120.*
- Pro mortuo reputatur incapax in successione maioratus, & devolvitur successio ad capacem. p. 87. n. 289.*
- Ad successionem maioratus habitas, & capacitas attendenda est tempore mortis ultimi possessoris, & non sufficit superveniens. pag. 343.*
- In maioratu an habeat linea, & representatio locum, quando requiritur qualitas tempore mortis ultimi possessoris. pag. 369. & 370.*
- Incapax ad successionem maioratus habetur pro mortuo, & non constituit lineam, nec gradum. p. 382.*
- Mutatio, Mutare.**
- An possit mutare causam possessionis maioratus possessor. p. 43. col. 1.*
- Maioratus possessor, aut vocatus, si vocationis folium avulserit, aut illud mutavit, committit falsitatem, & licet sit consanguineus excluditur, & quis succedat. p. 43. n. 126. & pag. 44. 45. 46.*
- Maioratus bona mutant naturam, & successionem per temporis lapsum, & praescriptionem,*

nem, & quando, & quomodo. pag. 203. num. 225. 323.

N

Nasci, Natus.

Ad maioratus successionem quæ proximitas consanguineorum, & quæ qualitas requiratur, & an requiratur tempore mortis ultimi possessoris, vel sufficiat si superveniat, & ex post facto nascatur alius proximior, & possit maioratus successionem avocare ab eo, ad quem semel successio delata fuit, & quid si jam erat conceptus, & fuit posthumus, late disputatur pro una, & altera parte, & resolvitur, & refertur judicatum pag. 47. & seqq. & n. 131. & seqq. ubi etiam ampliatur, & limitatur, & agitur quando successio possit stare in pendenti, & pag. 63. 65. & pag. 72. & seqq. ad omnia, & p. 88. & 95. & seqq. & p. 99. & limitatur pag. 119. varijs modis, & p. 120.

Ad maioratus successionem quando admittatur, vel non posthumus filius ultimi possessoris, aut nepos filius ex fæmina conceptus, aut natus post mortem avi ultimi possessoris ad omnia. p. 78. num. 256. & seqq. ubi etiam quando censeatur, vel non vocatus, & pag. 89. n. 295. & seqq. pag. 95. n. 314. & seqq. & pag. 101. pag. 104. in sententia.

Ad maioratus successionem admittitur filius legitimus cui assistit ad filiationem probandam præsumptio matrimonij, quæ non admittit probationem in contrarium, & quomodo, & quando habeat locum, vel non, & hæc regula limitetur, & filius dicatur potius natus ex adultero, quam ex marito. p. 170. 171. & p. 172. ubi etiam quæ tunc teneatur filius probare n. 583. & 584.

In maioratus successionem masculus primæ lineæ qui post successionem natus fuit, non potest excludere successores descendentes, aut transversales lineæ secundæ, in qua intravit successio, vel ingressi sunt in possessionem, quia attenditur tantum lineæ rectæ sequens, & proximior ultimo possessori, & non lineæ præcedens ex qua exivit exclusio, & tunc an reintegretur successio. pag. 437. numer. 770.

Contrarium defenditur pag. 437. num. 771. & seqq. & pag. 438. multis rationibus comprobatur.

Maioratus masculinitatis quando fuit erectus, in quo non potest succedere fæmina, sed potest eius filius masculus, si è vita decedat masculus ex prima filia, & succedat masculus ex secunda, & iste ultimus dicitur

Pars II.

claudat extremum absque filijs, iam nato alio filio primogenitæ, & secunda, fratre masculi ultimi, & si uterque concurrat ad successionem, quis succedere debeat, an filius primogenitæ, an vero secunda, frater ultimi, & an in hoc casu detur reintegratio lineæ postergatæ, late pro utraque parte proponitur, & resolvitur questio. p. 441. n. 784. & seqq.

Ad maioratum quando admittatur natus ex primogenito, si jam successit alter ex secundo genito procreato, & quando succedat revocabiliter, vel irrevocabiliter. p. 443.

Ad maioratum tantum jus habent nati, quam nascituri. p. 443. col. 2.

Naturalis.

Naturalis, vel illegitimus descendens an succedat in maioratu. p. 17. 18. & p. 19.

Naturales filij an succedant in maioratu, quando non apparet institutio, vel existit. p. 19. num. 26. & seqq. pag. 21. & 22. 23. 24. 27. & 28.

Ad naturalium favorem sententia lata in maioratus successionem jus facit. p. 19. n. 27. & quid in successionem. p. 33.

Ad maioratus successionem an naturales sint de linea, familia, domo, aut cognatione, & comprehendantur in tali vocatione, & quando p. 22. n. 38 ubi etiam an dicantur filij, & pag. 24. n. 43.

Naturalibus exclusis, excluduntur etiam legitimi ex illis pag. 23. n. 39. & n. 41.

In maioratus successionem quando vocatur consanguineus proximior, & cum gravamine armorum, an veniant naturales filij. p. 37. n. 100. & 101.

Ad maioratus successionem prima successio est filiorum, & qui dicantur naturales, legitimi, illegitimi, bastardi, spurij, aut nati ex damnato coitu, & quando possint, vel non succedere, & probetur esse filios aliquorum, late resolvitur p. 140. num. 445. & seqq. & pag. 141. 142. 143. 144. 145. 146. & seqq.

Et quid in filio legitimatedo per subsequens matrimonium p. 141. n. 453.

Et quomodo probetur talis filiatio filiorum illegitimorum. p. 141. n. 455. & seqq. p. 142. 143. 144. 145. 146. & seqq.

Et an præsumatur potius filius naturalis, quàm spurius. pag. 141. & 142. 143. 144. 145. & 146.

Maioratum quando filius præterdit, aut hæreditatem patris, & agit contra tertium, tenetur probare concludenter filiationem, & esse filium, & non sufficit assertio patris in testamento, neque probatio filiationis præsumptiva. pag. 146. num. 469. 471. & seqq.

- & pag. 162. & pag. 169.
 Contrarium refertur d. p. 146. n. 470.
 Ex quibus præsumptionibus, & modis probe-
 tur filiatio ad maioratus, aut bonorum suc-
 cessionem, refertur singillatim discurrendo
 per illas. pag. 147. n. 472. & vide verbum
 Filiatio.
 Filius naturalis an possit succedere in maiora-
 tu, pag. 242. n. 76. pag. 243. 337. & seqq.
 413. 414. 415. & 416.
 Maioratus agnatio excluditur quando vocan-
 tur naturales, & quare, p. 538. n. 28.
 In maioratu an succedat filius naturalis etiã
 legitimatus, & maxime quando fuerunt
 vocati legitimi. pag. 616. n. 55. & 56. & p.
 617. & 618. n. 70. & p. 619. & 621.
 De exclusione filiorum naturalium, spuriorum-
 que, & legitimorum, & quando dicti na-
 turales, spurij, aut legitimi, eorumque
 filij legitimi possint succedere, vel non in
 maioratu, & censeantur inclusi, vel exclu-
 si à dicta successione illegitimi. p. 623. &
 seqq. cap. 20. per tot.
 Filij naturales si excluduntur tacite, aut ex-
 presse, non succedunt in maioratu; at vero
 si non excluduntur, neque vocantur, con-
 troversum est an succedant. pag. 623. n. 1.
 & seqq. ubi pro utraque parte multa refe-
 runtur. pag. 625. n. 13. & seqq. pag. 630.
 633. n. 50. & pag. 662. & seqq. 676. &
 seqq. late pag. 678. & seqq. ex clausulis le-
 gitimationis.
 Filij naturales à successione maioratus ex-
 cluduntur. pag. 623. 625. n. 14. 627. per tot.
 pag. 630. 631. 633. 635. 637. n. 61. p. 638.
 639. 640. 641. 654. 658. 659. optime 662.
 & seqq. p. 676. n. 250. & seqq.
 Contrarium pag. 628. 630. 632. col. 2. p. 678.
 & seqq.
 Et quid præcedentibus conjecturis. pag. 633.
 664.
 Filij naturales excluduntur quando vocantur
 legitimi p. 623. n. 1. & 2. p. 624. n. 6. p. 625.
 n. 16. p. 626. n. 19. pag. 628. col. 2. pag. 643.
 644. & 654.
 Et legitimi filij ex naturalibus etiam exclu-
 duntur. p. 640. n. 79.
 Ex quibus conjecturis filij naturales admit-
 tantur ad maioratum. pag. 624. num. 7. ex
 mentione p. 628. col. 1. ubi etiam quando vo-
 catur linea. p. 653. quando erat illegitimus
 institutor. p. 676. n. 250.
 Quibus conjecturis naturales excludantur à
 maioratu, p. 623. n. 5. p. 624. ubi de vocatio-
 ne filij femine, & p. 629. col. 2. quando vo-
 catur nepos, aut hæres. p. 635. 653. 667. n.
 175. & seqq. 670. per vocationem lineæ re-
 ctæ, & exclusionem Clericorum. p. 677.
 Maioratus agnatio non conservatur per natu-
 rales. p. 624. n. 7.
 In maioratibus legitimatio naturalis non ha-
 bet locum in tertij præjudicium. p. 625. n.
 10. & 17. vide verbum Verba.
 In maioratibus an, & quando filij naturales
 positi in conditione excludunt substitutum.
 pag. 626. pag. 674. Contrarium p. 680.
 Et faciant deficere conditionem, si sine liberis.
 p. 664. n. 162. 665. n. 164.
 Ad maioratus successionem quando filij, aut
 descendentes sunt simpliciter vocati, non ad-
 mittuntur naturales, nec legitimi. pag.
 627. col. 1. pag. 630. num. 41. p. 636. n. 58.
 pag. 637. 663. & seqq. 666. num. 172. pag.
 667. n. 174.
 Contrarium pag. 618. p. 632. col. 2. p. 658. n.
 141. vers. Urget, p. 663. & seqq.
 In maioratu instituto à mechanico, aut à ma-
 gistro navis, an succedat filius naturalis. p.
 629. n. 35. & 631. col. 1. & 2.
 Ad maioratus successionem filius bastardus,
 aut naturalis non dicitur de familia, domo,
 aut agnatione institutoris, nec arma, & in-
 signia illius deferre potest. pag. 630. col. 1.
 & 2. 659.
 In maioratu instituto à matre succedit natu-
 ralis, & quare. p. 630. n. 38.
 In maioratus verba: Nomeará em outra
 qualquer pessoa que conveniente for da
 geração de minha irmãa; an extendatur
 ad naturales, vel illegitimos. pag. 648.
 649.
 In maioratu non potest succedere naturalis,
 aut legitimatus, nisi deficientibus legitimis.
 p. 649. n. 103.
 Ad maioratus successionem non admittitur
 spurius, aut naturalis natus ex damnabili,
 & punibili coitu, nec dicitur de familia,
 domo, aut agnatione. p. 653. num. 119. pag.
 654. num. 124. & 125. ubi etiam quod non
 sunt de linea, & ibi multa contra spurios. p.
 661. n. 149. & 150.
 Nisi institutor vocet spurios, quia tunc succe-
 dunt. p. 654. n. 123.
 At vero si vocet naturales, tunc non censentur
 vocati illegitimi, nec spurij. p. 654. n. 123.
 vers. Pulchrum.
 Ad maioratum an possit nominari spurius. p.
 655. n. 128.
 Maioratus præcipuus finis est familiarum
 conservatio, quæ non conservatur per natu-
 rales. p. 659.
 In maioratu si fuerint exclusi Clerici, aut
 Monachi, etiam an naturales excludantur.
 pag. 665. 670. n. 207. p. 677. n. 254.
 Ad maioratus successionem, non existentibus
 filijs legitimis, potest vocari legitimata, aut na-

naturalis pag 694. num. 342.

Ad maioratum admittuntur naturales si deficient legitimi. pag. 703. 705. num. 393. p. 707.

Ad maioratus successionem quando vocatur legitimus & in eius defectum naturalis filius ex soluta, & legitimatus, quis succedat. p. 709. & seqq.

In maioratu non succedit filius legitimus naturalis, quando tempore successionis non erat natus, nec conceptus. p. 722. n. 459.

In maioratu utrum filij naturales succedant deficientibus legitimis. p. 722. n. 460.

In maioratu non succedunt naturales, nisi deficiente prole legitima. pag. 732. num. 527. & 528.

Ampliatur multis modis. pag. 732. n. 530. & seqq.

Limittatur multis modis. pag. 733. n. 536. & seqq.

Ad maioratus successionem quando vocatur naturalis, aut bastardus filius excluso filio legitimo, aut non vocato, per illius obitum quis succedat. p. 737. ubi agitur de intellectu Leg. cum avus ff. cond. & demonst. & an procedat in naturalibus.

Ad maioratum quando non apparet de institutione non admittitur naturalis filius. pag. 738. n. 554.

Quando ad maioratum vocatur filius intelligitur de legitimo, & non de naturali p. 739. col. 1.

In maioratu instituto à Plebeo, an intelligatur vocatus filius naturalis. pag. 739. num. 556.

Ad maioratus successionem quando vocatur filius capax, & femina capax, & habilis, aut descendens, si multi concurrant, & cum illis naturales, an succedant contra legitimos, quando illegitimi in meliori linea inveniuntur & quid quando requiritur quod nascantur ex muliere soluta, & naturalis est spurius, & natus ex muliere uxorata, & contrarium fuit declaratum in impetratione legitimisationis, & res fuit jam decisa, & iterum controversatur, & quæ probationes contra sententiam admittantur. pag. 739. & seqq.

Naturali remoto in maioratu censetur exclusus descendens. p. 755.

Ad maioratum admittitur naturalis quando deficient legitimi de generatione, aut nomine vocati. p. 756. n. fin.

Naturalis excluditur, quando testator scilicet, ut successor nuptias contrahat cum persona nobili, & tunc non succedit licet sit naturalis ex parte matris, in sententia pag. 22

Naufragium.

In maioratus successione quando aliquis dicatur vivere per gloriam ad representationem introducendam, & lineam derivandam. pag. 418. & seqq. ubi de naufragio, & bello, & de eius descriptione, & ibi explicatur, & quando fictio habeat locum, vel non.

Negligentia.

Maioratus bona restituenda sunt quibus competunt, non obstante negligentia, & prescriptione possessoris, secundum tempus mortis possessoris, & si tunc erat proximior Monachus ordinis incapax, si postea professionem annullavit, & circa illam pendet litis, an possit succedere durante lite, licet sit à Monasterio expulsus, & in saeculo ut secularis existat, & obstat exceptio præiudicialis in hoc casu pag. 124. n. 425. & 426. & p. 121.

Et an postea si annullata sit professio, possit avocare successionem. p. 126. n. 433.

Nepos.

Ad maioratus successionem quando admittatur, vel non posthumus filius ultimi possessoris, aut nepos filius ex femina natus, aut conceptus post mortem avi ultimi possessoris ad omnia. pag. 78. n. 256. & seqq. ubi etiam quando censeatur, vel non vocatus & pag. 89. n. 295. & seqq. pag. 95. n. 314. & seqq. & p. 101. p. 104. in sententia.

In successione maioratus quando appellatione filiorum veniant nepotes pag. 449. 450. & 451. optime pag. 460. 461. & 462. ubi etiam quando censeatur vocatus ex filiorum vocatione, & habeat præferentiam, & excludat patrum.

Nobilis, Nobilior.

Nobilior linea, deficiente institutione, an admitti debeat ad maioratus successionem. p. 17. col. 1. & p. 18.

Nomen

Nomina consanguineorum, aut ascendentium an pars teneatur per gradus, aut tantum usque ad avos declarare ad inclusionem, aut exclusionem admittendam. pag. 5. num. 38.

Nominis alicujus, cognominis, familiae, & generationis quando vocatur linea, ad quem proximior pertinet maioratus successio. pag. 8. 9. & 11. pag. 13. pag. 16. & pag. 21. 22. 23.

Maioratus perpetuitas conservatur cum successione illorum, qui sunt de nomine, & prole, & linea fundatoris. pag. 23. num. 40.

Maioratus successione an excludatur Monachus, aut Monialis, quando institutio habet

mo vocato, & succedere possit hæres ab in-
testato, & filij positi in conditione censean-
tur vocati, & positi in dispositione, & onus
missarum inducat maioratum. pag. 454. &
455.

Omissio.

Inclusio, aut exclusio per conjecturas dicitur
manifesta voluntas, & ex tacita voluntate
per illas probata suppleatur illa, quæ omisit,
& non declaravit, p. 4. n. 26. & 27.
Et tunc casus omissus in dispositione maiora-
tus non habetur pro omissio, sed pro tacite
disposito. p. 4. n. 27. ad fin.

ORDINATIO.

Ex Lib. 1.

Tit. 62 § 53. pag. 22. num. 37.
Tit. 85 § 1. pag. 197. col. 2.
Tit. 62 § 38. pag. 235.
Tit. 6 § 3. pag. 361. 362.
Tit. 78 § 2. & 3. pag. 461.
Tit. 62 § 53. pag. 659. n. 145.

Ex Lib. 2.

Tit. 55 § ult. pag. 23. col. 1.
Tit. 35 § 14. pag. 23. n. 39.
Tit. 35 § 12. pag. 353. & seqq. 354. 374.
Tit. 35 § 1. pag. 419. & seqq.
Tit. 35 § 2. Ibid.
Tit. 35 § 1. herdeiros, & successores, p. 451.
Tit. 35 § 14. pag. 553.
Tit. 35 § 13. p. 616. n. 17. p. 676. n. 246.
Tit. 35 § 12. pag. 665. num. 165. pag. 669. in
princip. p. 695. p. 717.

Ex Lib. 3.

Tit. 1 § 13. pag. 19. n. 26. & 29. & pag. 20.
Tit. 6 § 1. Ibid. pag. 21. n. 34.
Tit. 55 § 7. Ibid. & pag. 20. & § 8. & 9. &
10. explicatur.
Tit. 62 § 1. Ibid. pag. 110. n. 391. p. 114. num.
399.
Tit. 93. pag. 22. n. 37.
Tit. 75 § 2. pag. 57. n. 165.
Tit. 20 § fin. pag. 71. n. 222.
Tit. 64 § 1. pag. 108. n. 77. pag. 301. n. 235.
pag. 432.
Tit. 84 § 8. pag. 164.
Tit. 25 § 5. pag. 170.
Tit. 60. pag. 189.
Tit. 51 § 1. pag. 189.
Tit. 56 § 1. pag. 209.
Tit. 1 § 13. pag. 179. n. 629.
Tit. 69 § 7. pag. 215.
Tit. 70 § 1. pag. 215.
Tit. 64. pag. 226. n. 12. & 230. p. 421.
Tit. 64. in princip. pag. 334. col. 2.
Tit. 84 § 12. pag. 334. col. 2.

Tit. 63. pag. 337. col. 2.
Tit. 72. Ibid.
Tit. 60 & § 3. & 6. pag. 460. 461. 462.
Tit. 59. & § 11. pag. 611. n. 27.
Tit. 66 § 1. pag. 632. n. 47.
Tit. 64 § 1. vers. E quando, pag. 665. n. 163.
Tit. 20 § 32. pag. 720. n. 456.
Ex Lib. 4.
Tit. 100 § 3. pag. 2. n. 3. pag. 8. pag. 13. n. 12.
pag. 105. n. 364. pag. 106. pag. 139. n. 439. p.
202. col. 1. pag. 225. pag. 246. col. 2. p. 248.
pag. 254. n. 103. pag. 255. 268. 273. 335.
432. 579. 624. 662.
Tit. 100 § 2. pag. 8. n. 2. pag. 11. n. 16. pag. 12.
col. 1. pag. 13. n. 14. pag. 15. n. 18. pag. 16. n.
21. pag. 19. n. 28. pag. 26. n. 56. pag. 28. n.
62. pag. 34. n. 80. pag. 39. n. 108. pag. 42. n.
121. pag. 105. n. 366. pag. 132. col. 1. p. 180.
n. 645. & p. 190. col. 1. pag. 196. 218. 230.
235. 238. n. 59. & seqq. pag. 251. 252. 253.
254. 258. 259. 260. 267. 268. 269. 291.
292. 312. 321. 325. 326. 327. 331. 335.
343. 344. & seqq. 394. & seqq. pag. 403.
405. 430. 434. 450. 695. in fin. circa san-
guinem institutoris.
Tit. 100 § 1. pag. 16. n. 20. pag. 59. n. 177. pag.
231. 235. 268. 333. 335. 556.
Tit. 100 § 4. & 5. pag. 22. n. 37.
Tit. 91 § 1. pag. 24. n. 44. pag. 140.
Tit. 36 § 2. pag. 47.
Tit. 37. pag. 47.
Tit. 100 § 8. & 13. pag. 47.
Tit. 101. pag. 47.
Tit. 104 § 1. pag. 47.
Tit. 105. pag. 47.
Tit. 93. pag. 140. n. 450.
Tit. 100. in princip. pag. 183. & circa verba
legitimos, pag. 205. 238. & seqq. & circa
representationem, & pag. 249. ad fin. 258.
260. 263. 264. 265. 269. 282. 291. 292.
304. 305. 310. 312. 314. 322. 325. 326.
330. 336. 339. 340. 344. & seqq. 347. ex-
plicatur 351. 389. 394. & seqq. 406. &
seqq. 429. 431. 434. pag. 457. legitimos
625. n. 13. pag. 717. 739. & seqq.
Tit. 100 § 5. pag. 204.
Tit. 91 § 1. & 2. pag. 223.
Tit. 82 § 1. pag. 223.
Tit. 10 § 266.
Tit. 100 § 13. pag. 298.
Tit. 100 § 7. pag. 382.
Tit. 104 § 4. pag. 418. & seqq. & p. 424.
Tit. 91. pag. 455. col. 2.
Tit. 96 § 7. & 8. pag. 607.
Tit. 97 § 23. pag. 610. 612. n. 37.
Tit. 83. pag. 421.
Tit. 52. pag. 613. n. 43.
Tit. 92. pag. 631. & seqq. & p. 664.